

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

2

SIRA SAYISI: 258

**Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ve İstanbul Milletvekili Ferit Mevlüt Aslanoğlu'nun; Hatay Milletvekili Şefik Çirkin ve Milliyetçi Hareket Partisi Grup Başkanvekili İzmir Milletvekili Oktay Vural'ın; Ankara Milletvekili Cevdet Erdöl'ün Benzer Mahiyetteki Kanun Teklifleri ile Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu
(1/611,2/207,2/397,2/565)**

İÇİNDEKİLER

Sayfa

• 1/611 Esas Numaralı Tasarının

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı4
- Genel Gerekçesi4
- Madde Gerekçeleri6

• 2/207 Esas Numaralı Teklifin

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı19
- Genel Gerekçesi19
- Madde Gerekçeleri21
- Metni22

• 2/397 Esas Numaralı Teklifin

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı23
- Gerekçesi23
- Madde Gerekçeleri23
- Metni24

• 2/565 Esas Numaralı Teklifin

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı25
- Genel Gerekçesi25
- Metni27

• Alt Komisyon Raporu28

• Alt Komisyon Metni32

• Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu45

• Muhalefet Şerhleri54

• Tasarı Metni61

• Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin72

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

26/4/2012

Genel Müdürlüğü

Sayı: B.02.0.KKG.0.10/101-534/1876

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 16/4/2012 tarihinde kararlaştırılan "Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (1/611)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Ekonomik büyüme, üretim ve istihdamın en önemli kaynağını yatırımlar oluşturmaktadır. Hükümetimiz döneminde yatırımlara yönelik önemli teşvikler getirilmiş olup başarı ile uygulanmaktadır. İstikrarlı büyüme sürecinin devam ettirilmesi, ekonomik kalkınmanın hızlandırılması ile rekabet gücünün, yatırımların, üretimin ve istihdamın artırılması için; ulusal sanayinin yapısal dönüşümünü hızlandırarak cari açığın azaltılmasına katkı sağlayacak, katma değeri, teknoloji ve Ar-Ge içeriği yüksek stratejik yatırımların özendirilmesi, bölgesel gelişmişlik farklılıklarının giderilmesi ve kümelenme faaliyetlerinin desteklenmesine yönelik olmak üzere yatırım teşvik sisteminin geliştirilmesi ve yenilenmesi büyük önem taşımaktadır. Bu çerçevede, yatırım teşviklerinin kapsam ve etkinliğini artırmaya yönelik önemli düzenlemeler yapılmaktadır.

Yatırımların teşviki için üretim, istihdam ve ihracat süreçlerini birlikte ele alan bir yaklaşımla hazırlanan Tasarıda;

- Bölgesel gelişmişlik farklarının azaltılması amacıyla, göreceli olarak daha az gelişmiş illerde yatırım ve istihdamın artırılması için, gelir vergisi stopajı teşviki ve sigorta primi ve işveren hissesinin bir kısmının da Devletçe karşılanması suretiyle yatırımcının üzerindeki istihdamdan kaynaklı yüklerin azaltılması öngörülmektedir.

- Sanayinin yapısal ve teknolojik dönüşümünü sağlayacak, yüksek ve orta-yüksek teknoloji içeren stratejik yatırımlar ve büyük ölçekli yatırımların desteklenmesi, yatırım teşvik unsurlarının etkinliğini artırıcı nitelikte yeni teşvik yöntemlerinin uygulamaya konulması amaçlanmaktadır.

- Asgari 500 milyon Türk Lirası sabit yatırım öngörülen stratejik yatırımlar için inşaat işleri nedeniyle yüklenilen katma değer vergisinin ilgili takvim yılının sonuna kadar indirim yoluyla telafi edilemeyen kısmının izleyen yılda mükellefe iade edilmesi şeklinde yeni bir teşvik unsuru getirilmektedir.

- İndirimli kurumlar vergisi uygulamak suretiyle yatırımlara Devlet katkısı sağlanması teşviki kapsamında; hâlihazırda yatırımların işletmeye başlanmasından sonra yararlanılabilen indirimli kurumlar vergisi uygulamasından, yatırım döneminde de yararlanılabilmesi imkânı getirilmektedir. Teşvik belgesi kapsamında yatırımlara sağlanan katkı tutarının %80'e kadar olan kısmının yatırım döneminde ve işletmenin diğer faaliyetlerinden elde edilen kazançlarına da indirimli kurumlar vergisi uygulamak suretiyle sağlanabilmesi hususunda Bakanlar Kuruluna yetki ihdası öngörülmektedir. Böylece, daha yatırım aşamasında yatırım teşviklerinden faydalanılması mümkün hale getirilerek yatırım yapmanın cazibesi artırılmaktadır.

- Yatırım havzalarının oluşturulmasını, sektörel işbirliklerinin ve kümelenmenin teşvik edilmesini sağlamak ve turizmde çeşitliliği sağlayarak yatırımcıları alternatif turizm alanlarına yönlendirmek amacıyla; organize sanayi bölgeleri ile Bakanlar Kurulunca belirlenen kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgelerinde yapılacak yatırımların yatırım desteklerinden daha avantajlı koşullarda yararlanmasına imkân tanıyacak yasal altyapı oluşturulmaktadır.

Maliye politikasının temel öncelikleri arasında istikrarlı bir büyüme sürecinde yurtiçi tasarruf seviyesini artırmak ve cari açığı alınacak yapısal tedbirlerle azaltarak sürdürülebilir seviyelere çekmek yer almaktadır. Bu çerçevede, finansal piyasalardaki derinliğin sağlanarak yurtiçi tasarruf oranlarının artırılması, cari açığın finansmanının kalitesinin iyileştirilmesi ve üretim, istihdam ve ihracat kapasitemizin geliştirilmesi makroekonomik istikrarın kalıcılığının pekiştirilmesine büyük katkı sağlayacaktır.

Diğer taraftan, vergi sisteminin etkinlik, basitlik ve vergilemede adalet ilkeleri doğrultusunda gözden geçirilmesi, vergi tabanının genişletilmesi ve ekonomide kayıt dışılığın azaltılması uygulanmakta olan gelir politikalarının temel hedeflerindedir.

Bu kapsamda, daha adil, etkin, istikrarlı ve geniş tabanlı bir vergi politikası oluşturarak ekonominin rekabet gücünün artırılması, bireysel ve kurumsal tasarrufların özendirilerek yurtiçi tasarruf düzeyinin yükseltilmesi, girişimciliğin teşvik edilerek istihdamın artırılması ve cari açığın azaltılmasına katkı sağlanması amacıyla hazırlanan bu Tasarı ile ayrıca;

- Hizmet ihracı yoluyla ülke ekonomisinin uluslararası rekabetçiliğinin artırılması, yeni ihracat alanlarının oluşturulması, istihdam imkânlarının yaratılması ve nitelikli işgücünün Türkiye'de istihdamının artırılarak sürdürülmesinin desteklenmesi amacıyla, yüksek katma değer yaratma potansiyeli bulunan hizmetler için yeni bir teşvik unsuru ihdas edilmektedir. Yurtdışı yerleşiklere yüksek katma değerli hizmet veren hizmet işletmelerine vergisel açıdan teşvikler getirilmektedir.

- Girişimciliğin teşvik edilmesi amacıyla; Türkiye'de kurulmuş veya kurulacak olan, gelişme potansiyeli taşıyan ve kaynak ihtiyacı içerisinde olan girişimci şirketlere kaynak tahsis eden girişim sermayesi yatırım fon veya ortaklıklarına sermaye koyan işletmelerin vergisel açıdan teşviki

öngörülmektedir. Girişim sermayesi fonu düzenlenmekte ve bu kapsamda ayrılan fonların belli bir oranının gelirlerden veya kurum kazancından indirilmesi imkânı getirilmekte; kurumların tam mükellefiyete tabi girişim sermayesi yatırım fonu katılma payları ve girişim sermayesi ortaklıklarının hisse senetlerinden elde ettikleri kâr payları kurumlar vergisinden istisna edilmektedir.

- İstanbul'un Uluslararası Finans Merkezi olması yolunda, Türkiye'de kurulacak ve uluslararası fonları yönetecek portföy yönetim şirketleri ve bunların yönettiği yabancı fonlar için teşvik edici vergi düzenlemeleri yapılmaktadır.

- Tasarruf düzeyinin yükseltilmesinde ve mevduatta vadenin uzatılmasında bir araç olarak kullanabilmek için, mevduatta stopaj oranını vadeye göre farklılaştırma hususunda Bakanlar Kuruluna yetki alınmaktadır.

- Esnaf ve sanatkârların vergilendirilmesine yönelik bir takım kolaylıklar sağlanmakta, bunlardan muafiyet şartlarını taşıyanlara Esnaf Vergi Muafiyeti Belgesi alma imkânı getirilmektedir. Esnaf ve sanatkârların içinde bulunduğu koşullar itibarıyla kendilerine en uygun vergilendirme esaslarına tabi olmalarını sağlamak amacıyla gerçek usulden basit usule geçebilmeleri imkânı getirilmektedir. Teknolojik gelişmeler ve küreselleşmenin olumsuz etkileri nedeniyle kaybolmaya yüz tutan geleneksel, kültürel ve sanatsal değeri olan meslek kollarında faaliyet gösteren esnaflar işyeri açsalar bile vergi muafiyeti uygulaması kapsamına alınmaktadır.

Ayrıca, bilgi toplumuna geçişi hızlandırmak amacıyla da düzenlemeler yapılmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- 6183 sayılı Kanunun 39 uncu maddesine göre, amme alacaklarının, borçlunun ikametgâhının bulunduğu yer tahsil dairesine ödenmesi esastır. Amme borçlusu, tahsil dairesindeki hesabını bildirmek şartıyla, belediye sınırları dışındaki tahsil dairelerine de ödeme yapılabilmektedir.

Günümüzde belediye sayılarındaki artış ve sınırlarındaki genişlemeler nedeniyle, borçlunun aynı belediye sınırları içinde de olsa diğer tahsil dairelerine ödeme yapabilmesi önemli bir ihtiyaç haline gelmiştir. Gerek bu ihtiyaç gerekse Gelir İdaresi Başkanlığının bilişim altyapısının ulaştığı ileri düzey dikkate alınarak, anılan maddede yapılan değişiklik ile amme borçlularının belediye sınırı ayrımı olmaksızın, ilgili tüm tahsil dairelerine ödeme yapmalarına imkân tanınmaktadır. Örneğin; hâlihazırda bir belediye veya büyükşehir belediyesi sınırları içinde ikamet eden amme borçlusu ödemelerini aynı belediye veya büyükşehir belediyesi sınırları içinde ikamet ettiği yer dışındaki diğer tahsil dairelerine yapamamakta iken getirilen düzenleme ile ödemelerin herhangi bir tahsil dairesine yapılabilmesi imkânı getirilmektedir. Böylece amme borçlularının ödenmesi için harcanacak zaman ve diğer maliyetlerin en aza indirilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 2- 6183 sayılı Kanunun geçici 8 inci maddesinde sayılan kurum ve kuruluşların Devlete ait olan ve anılan Kanun kapsamına giren borçlarına karşılık, mülkiyeti bu kurum ve kuruluşlara ait ve üzerinde herhangi bir sınırlama bulunmayan taşınmazların belirli şartlarla Maliye Bakanlığı tarafından satın alınması suretiyle amme borçlularının terkin edilmesi hususu düzenlenmiştir. Madde ile, söz konusu düzenlemenin uygulama süresi 31/12/2023 tarihine kadar uzatılmakta; daha önce genel ve katma bütçeye dahil dairelerce ihtiyaç duyulan taşınmazlar için öngörülen uygulama, merkezi yönetim kapsamındaki tüm idareleri kapsayacak şekilde genişletilmektedir. Aynı zamanda, 5018 sayılı Kanunla kaldırılan katma bütçe ibaresi nedeniyle ortaya çıkan tereddütler de giderilmektedir.

Ayrıca, 5084 sayılı Kanunda yer alan düzenlemelerin, 5838 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi ile 4706 sayılı Kanuna eklenen ek 3 üncü madde ile yeniden düzenlenmiş olması nedeniyle, 6183 sayılı Kanunun birinci fıkrasında yer alan "29.1.2004 tarihli ve 5084 sayılı Kanun" ibaresi "29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun ek 3 üncü maddesi" şeklinde değiştirilmektedir. Böylece, bu konuda uygulamada yaşanması olası tereddütlerin giderilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 3- Teknolojik gelişmelere paralel olarak ulaştırma, tarım, enerji, sağlık, güvenlik başta olmak üzere birçok alanda makineler arası iletişim teknolojisi kullanılmak suretiyle cihazların merkezi bir sunucu tarafından uzaktan izlenmesi, kontrolü ve yönetimi söz konusu olmaktadır.

Elektrik, doğalgaz, su sayaçlarının uzaktan ölçümü, bakım ve kontrolü; kişilerin sağlık verilerinin uzaktan ölçülmesi, izlenmesi, teşhisi ve müdahale için gerekli uyarı sistemlerinin oluşturulması; bankacılık alanında POS cihazları ile uzaktan ödeme, para çekme ve yatırma işlemleri yapılması; taşıt takip ve tanıma sistemleri kapsamında uzaktan izleme, araç ve filo takip hizmetleri yürütülmesi; endüstriyel sistemlerin uzaktan izlenmesi ve kontrolü, malların takip ve yönetimi, envanter kontrolü, akıllı tarım gibi pek çok uygulamada makineler arası iletişim imkanlarından yararlanılmakta ve bu tür uygulama alanları tüm dünyada hızla gelişmektedir.

Madde ile, hizmetlerin daha hızlı ve daha düşük maliyetle sunulmasına imkân tanıyan makineler arasındaki iletişim altyapısının geliştirilmesini teşvik etmek amacıyla, mobil telefon aboneliğinin ilk tesisinde maktu olarak alınan özel iletişim vergisinin, iş ve hizmetlerin merkezi bir sunucu tarafından uzaktan izlenmesi ve yürütülmesine yönelik makineler arası veri aktarımına mahsus olan ve bunların yürütülmesi için zorunlu olanlar dışında sesli, görsel iletişim veya genel amaçlı internet erişimi için kullanılmayan mobil telefon abonelikleri için alınmaması yönünde düzenleme yapılmaktadır.

Madde 4- Madde ile, daha önce faaliyetini işyeri açarak gerçekleştirmeleri durumunda esnaf muaflığından faydalanamayanlardan; bastonculuk, semercilik, yazmacılık, yorgancılık, keçecilik, lüle ve oltu taşı işçiliği, çarıkçılık, yemenicilik, oyacılık ve bunlar gibi geleneksel, kültürel, sanatsal değeri olan ve kaybolmaya yüz tutan bazı meslek kollarında faaliyette bulunanlar vergiden muaf esnaf kapsamına alınmaktadır. Maddede sayılanlara benzediği kabul edilen meslek kollarında faaliyette bulunanlar da Maliye Bakanlığınca esnaf muaflığı kapsamında değerlendirilecektir.

Böylece, Gelir Vergisi Kanununun 47 nci maddesinde yer alan şartları haiz olup kendi ürettiği ürünü satan geleneksel, kültürel, sanatsal değeri olan ve kaybolmaya yüz tutan bazı meslek kollarında faaliyette bulunanlar esnaf muaflığına tabi şekilde iş yeri açarak bu faaliyetlerini yürütebilecek ve yanında mesleğin devamının sağlanması için çirak ve yardımcı işçi çalıştırabilecektir.

Düzenlemeyle, geleneklerimizi ve kültürümüzü yansıtan, turizm alanında önemli gelir potansiyeli taşıyan, ancak teknolojik gelişmeler ve küreselleşme nedeniyle kaybolma tehlikesiyle karşı karşıya bulunan meslek kollarının rekabet gücünün artırılması, desteklenmesi, değişim ve dönüşümünün sağlanması amaçlanmaktadır.

Ayrıca maddede, esnaf ve sanatkârlara talepleri halinde Maliye Bakanlığınca Esnaf Vergi Muafiyeti Belgesi verileceği hüküm altına alınmaktadır. Bu Belge için herhangi bir vergi, resim veya harç alınması söz konusu değildir.

Madde 5- Gelir Vergisi Kanununun 21 inci maddesinde yer alan mesken kira gelirlerine yönelik istisna hükmü yeniden düzenlenmektedir. Düzenlemeyle, belirli bir tutarın üzerinde ücret, menkul sermaye iradı, gayrimenkul sermaye iradı ile diğer kazanç ve irat elde edenlerin, ticari, zirai ve mesleki kazancı nedeniyle beyanname verenler gibi söz konusu istisnadan yararlanması imkânı kaldırılmaktadır.

Söz konusu tutarın tespitinde maddede sayılan kazanç ve iratların, ayrı ayrı veya birlikte elde edilmesine bakılmaksızın brüt tutarlarının toplamı dikkate alınacaktır. Vergilemede adalet ilkesi kapsamında, yüksek tutarlarda ücret, menkul ve gayrimenkul sermaye iradı ile diğer kazanç ve irat elde edenlerin ayrıca böyle bir istisnadan yararlanması engellenmekte, istisnanın nispeten düşük gelirli olanların mesken kira gelirlerine uygulanması sağlanmaktadır.

Madde 6- Firmaların öz kaynak yapılarının güçlü olması, mikro düzeyde firmalar ve makro düzeyde ülke ekonomisi için büyük önem taşımaktadır. Firmaların finansman ihtiyaçlarını borçlanma yerine öz kaynakları ile finanse etmelerini teşvik etmek amacıyla, yatırımın maliyetine eklenenler hariç olmak üzere, işletmede kullanılan yabancı kaynaklara ilişkin faiz, komisyon, vade farkı, kâr payı ve benzeri adlar altında yapılan gider ve maliyet unsurları toplamının %10'una kadar kısmının, Bakanlar Kurulunca kararlaştırılması halinde, kazancın tespitinde gider olarak indirilemeyeceği hususu öngörülmektedir. Ayrıca, hükmün uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirleme konusunda Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Madde 7- Gelir Vergisi Kanununda yer alan mevcut düzenleme uyarınca, basit usule tabi olmanın şartlarını kaybedenler ile herhangi bir şekilde gerçek usulde vergilendirilmiş olanlar bir daha hiçbir şekilde basit usule dönememekte, hatta bu kişilerin aynı türden iş yapan eş ve çocukları da bu faaliyetleri nedeniyle basit usulden yararlanamamaktadır. İş hacmindeki daralma nedeniyle basit usulde vergilendirmenin şartlarını taşıyan mükellefler, mevcut hüküm nedeniyle hiçbir şekilde basit usule dönememekte, bu durum, bu kişilerin işlerini terk etmelerine veya kayıt dışı olarak çalışmalarına neden olabilmektedir. Oysa ticari hayatta kişilerin iş hacminin genişlemesi yanında daralması da mümkündür.

Ayrıca, herhangi bir şekilde gerçek usulde vergilendirilen esnaf ve sanatkârlar da, basit usule dönemdikleri için daha ağır mali yükümlülüklerle katlanmaktadırlar. Bu kapsamdaki esnaf ve sanatkârların basit usule geçmesine imkân tanınması, Esnaf ve Sanatkârlar Değişim, Dönüşüm, Destek (3D) Strateji Belgesi ve Eylem Planında da esnaf ve sanatkârların desteklenmesi amacını taşıyan bir eylem olarak yer almaktadır.

Yapılan düzenlemeyle, gerçek usulde vergilendirilen mükelleflerden, 193 sayılı Kanunun 47 nci maddesinde yazılı şartları taşıyanlardan arka arkaya iki hesap döneminin iş hacmi 48 inci maddede yazılı hadlerden düşük olanların, talepleri üzerine, bu şartın gerçekleşmesini takip eden hesap döneminden başlayarak basit usule geçebilmelerine imkân tanınmaktadır.

Gerçek usulde vergilendirilmekte iken işini terk eden mükellefler ile basit usulün şartlarını kaybedenlerden gerçek usulde vergilendirilmeye başlamadan önce işini terk eden mükelleflerin, terk tarihini takip eden yılın başından itibaren iki yıl geçmedikçe basit usule dönemeyecekleri ve bu uygulamanın işin eş ve çocuklara devri halinde de yapılacağı hüküm altına alınmak suretiyle, bu konuda oluşabilecek suiistimallerin engellenmesi amaçlanmıştır. Sahte ve muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge düzenledikleri tespit edilenlerin ise hiçbir şekilde basit usulde vergilendirilmeyecekleri öngörülmektedir.

Madde 8- Ortaklık veya alacaklılık hakkına bağlı olarak getiri sağlayan finansal ürün ve araçlara her geçen gün bir yenisi eklenmektedir. Söz konusu yeni finansal ürünlerin vergilendirilmesinde düzenleme boşluğu oluşmaması için, maddeye, yeni çıkan finansal ürün ve araçları da kapsayacak şekilde esneklik kazandırılmaktadır. Düzenlemeyle, Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin birinci fıkrasında ayrıca sayılmamış olmakla birlikte; Sermaye Piyasası Kanunu hükümlerine göre ihraç edilen her türlü menkul sermaye piyasası araçlarından elde edilen gelirlerin menkul sermaye iradı sayılacağı hüküm altına alınmaktadır.

Madde 9- 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun diğ er indirimleri düzenleyen 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına iki bent eklenmekte ve bazı kazançların beyannamede bildirilen gelirlerden indirilmesine imkân tanınması suretiyle, uluslararası ekonomik rekabet açısından büyük önem taşıyan girişimcilik ve yurtdışı hizmet ihracatı teşvik edilmektedir.

Girişimciliğ in teşvik edilmesi amacıyla; Türkiye'de kurulmuş veya kurulacak olan, gelişme potansiyeli taşıyan ve kaynak ihtiyacı içerisinde olan girişimci şirketlere kaynak tahsis eden girişim sermayesi yatırım fon veya ortaklıklarına sermaye koyan işletmeler için yeni bir teşvik getirilmektedir.

Buna göre, beyan edilen gelirin % 10'unu aşmamak şartıyla 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 325/A maddesine göre girişim sermayesi fonu olarak ayrılan tutarların, gelir vergisi matrahının tespitinde beyanname üzerinden indirilmesine imkân tanınmaktadır.

Hizmet ihracı yoluyla ÷ lke ekonomisinin uluslararası rekabetçiliğ inin artırılması, yeni ihracat alanlarının oluşturulması, istihdam imkânlarının yaratılması ve nitelikli işgücünün Türkiye'de istihdamının artırılmasının desteklenmesi amacıyla, yüksek katma değ er yaratma potansiyeli bulunan hizmetler için yeni bir teşvik unsuru ihdas edilmektedir.

193 sayılı Kanunun 89 uncu maddesine eklenen (13) numaralı bent ile Türkiye'de yerleşmiş olmayan kişiler ile işyeri, kanuni ve iş merkezi yurt dışında bulunanlara Türkiye'den verilen ve münhasıran yurt dışında yararlanılan mimarlık, mühendislik, tasarım, yazılım, tıbbi raporlama, muhasebe kaydı tutma, çağrı merkezi ve veri saklama hizmeti alanlarında faaliyette bulunan hizmet işletmelerinin bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazancın % 50'sinin beyanname üzerinden indirilmesi imkânı getirilmektedir. Bu hizmetler, yararlanıcısı yurt dışında olan ve uzaktan erişim imkanları kullanılarak verilecek hizmetlerdir.

Ayrıca, ilgili bakanlığ ın izni ve denetimine tabi olarak eğitim ve sağı lık alanında faaliyet gösteren ve Türkiye'de yerleşmiş olmayan kişilere hizmet veren işletmelerin bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazancın % 50'sinin de beyanname üzerinden indirilmesi mümkün olacaktır. Bu hizmetlerin, fiziki olarak Türkiye'de verilmekle birlikte, yararlanıcısının yurtdışı yerleşikler olması gerekecektir. Söz konusu istisna, bir kazanç istisnası olduğundan; istisna kapsamındaki faaliyetlerden elde edilen hasıllardan bu faaliyetler nedeniyle yüklenen gider ve maliyet unsurları ve istisna kapsamına giren faaliyetler ile bu kapsama girmeyen işlerin birlikte yapılması halinde müşterek genel giderler ile müştereken kullanılan tesisat, makine ve ulaştırma vasıtalarının amortisman giderlerinden pay verilmesi sonucu bulunacak kazancın % 50'si gelir vergisinden istisna olacaktır. İstisna kazancın ve bu bağlamda beyan edilecek gelirin tespiti açısından, istisna kapsamında bulunan ve bulunmayan hasılat, maliyet ve gider unsurlarının ayrı ayrı izlenmesi ve istisna kapsamında olan faaliyetlere ait hasılat, maliyet ve gider unsurlarının, diğ er faaliyetlerle ilişkilendirilmemesi ve kayıtların da bu ayrımı sağı layacak şekilde tutulması gerekecektir.

Bu teşvikler, bir taraftan ÷ lkemizde belli bir konuda uzmanlaşmış, yabancı dil bilgisine sahip olan vatandaşlarımızın istihdam olanaklarını artıracak, diğ er taraftan yurt dışına gitmeksizin dünyanın her yerine birçok hizmetin verilmesi imkânı doğacağı için beyin göçünün de engelleyecektir.

Bakanlar Kurulu, % 50 oranını, hizmet alanları itibarıyla sınıra kadar indirmeye veya % 100'e kadar arttırmaya yetkili olacaktır.

Maliye Bakanlığı ilgili bakanlıkların görüşünü almak suretiyle bu teşvik mekanizmasının uygulamasına ve denetime ilişkin usul ve esasları belirleyecektir.

Ayrıca, iktisadi işletmeleri hariç olmak üzere, Türkiye Yeşilay Cemiyetine makbuz karşılığ ı yapılan nakdi bağış ve yardımlar ile imar planında dini tesis alanı olarak ayrılan yerlerde ibadethane yapımına yönelik ayni ve nakdi yardımların gelir vergisi matrahının tespitinde beyanname üzerinden indirilebilmesi imkânı getirilmektedir.

Madde 10- Madde ile, yabancı devletlere, yabancı kamu idare ve kuruluşları ile uluslararası kuruluşlara ait diplomatik statüsü bulunmayan gayrimenkullerin kiralanması karşılığında bunlara yapılan kira ödemeleri ile 4749 sayılı Kanuna göre kurulan varlık kiralama şirketlerince çıkarılan menkul kıymetlerden sağlanan iratlar, gelir vergisi tevkifatı kapsamına alınmaktadır.

Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesine göre başbayiler hariç olmak üzere Milli Piyango İdaresince çıkarılan biletler ile diğer kişilerce çıkartılan bu nitelikteki biletleri satanlara yapılan komisyon, prim ve benzeri ödemelerden (kurumlar vergisi mükellefleri hariç) gelir vergisi tevkifatı yapılmakta olup, Spor Toto Teşkilatı Başkanlığı eliyle ve gözetiminde kullanılan ve yürütülen diğer sabit ihtimalli ve müşterek bahis ile şans oyunları tevkifat kapsamında bulunmamaktadır. Bu alanda yapılan vergi incelemeleri ve denetim sonuçları, tevkifata konu olmayan söz konusu gelirlerin beyan edilen kazançta da dahil edilmemesi suretiyle vergi kaybına yol açıldığını ve bu durumun yaygın olduğunu göstermektedir. Düzenlemeyle, bu alandaki vergi kaybının önlenmesi amacıyla, bir tür vergi güvenlik önlemi olarak, 5602 sayılı Kanun kapsamında şans oyunlarını düzenleyenler tarafından bunların bayilerine veya aracılara yapılacak komisyon, prim ve benzeri ödemeler üzerinden gelir vergisi tevkifatı yapılması hüküm altına alınmaktadır. Tevkif edilen vergilerin geçici vergi dahil gelir vergisinden mahsup edilmesi mümkündür.

Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin ikinci fıkrasına eklenen (16) numaralı bent kapsamında menkul sermaye iradı olarak sayılan gelirlerin tevkifata tabi tutulabilmesine yönelik olarak maddenin birinci fıkrasına (16) numaralı bent eklenmektedir.

Ayrıca, Kanunun 75 inci maddesinin ikinci fıkrasına eklenen (16) numaralı bendine göre menkul sermaye iradı sayılan sermaye piyasası araçlarının diğer menkul sermaye iradı türlerine benzerliklerine göre bunlardan yapılacak stopaj oranlarını belirleme konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.

Madde 11- Madde ile, Hazine tarafından yurt dışına ihraç edilen menkul kıymetlerde olduğu gibi, 4749 sayılı Kanuna göre kurulan varlık kiralama şirketlerince yurt dışında ihraç edilen menkul kıymetlerin alım-satımı, itfası sırasında elde edilen getirileri ile bu menkul kıymetin dönemsel getirileri için geçici 67 nci madde hükümlerinin uygulanmaması ve bu menkul kıymetlerin vergileme rejiminin Hazine tarafından yurt dışında ihraç edilen tahvillerle paralel hale getirilmesi hususu düzenlenmektedir. Ayrıca, Bakanlar Kuruluna geçici 67 nci madde kapsamında uygulanacak tevkifat oranını, kazanç ve iratlar için vade yapısına göre de farklılaştırma yetkisi verilmekte, bunun yanı sıra yatırım fonlarının fona iade dışında diğer şekillerde elden çıkarılmasının tevkifat yönünden fona iade ile aynı kapsamda olduğu hususuna açıklık kazandırılmaktadır.

Madde 12- Yatırımların ekonomik ve sosyal açıdan göreceli olarak daha az gelişmiş bölgelerimize yönlendirilmesini sağlayarak bu bölgelerde istihdamın artırılması ve bölgesel gelişmişlik farklılıklarının azaltılması, temel ekonomik hedeflerden birini oluşturmaktadır. İstihdamdan kaynaklanan mali yüklerin hafifletilmesi ise bu hedefin gerçekleştirilebilmesi açısından çok önemli bir role sahiptir.

Bu çerçevede Gelir Vergisi Kanununa eklenen geçici 79 uncu madde ile Bakanlar Kurulunca, istatistikî bölge birimleri sınıflandırması, kişi başına düşen milli gelir veya sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeyleri dikkate alınmak suretiyle belirlenecek illerde yapılacak yatırımlar için, Ekonomi Bakanlığı tarafından düzenlenen yatırım teşvik belgeleri kapsamında; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten 31/12/2023 tarihine kadar gerçekleşen yatırımlarda, teşvik belgelerinde öngörülen ve fiilen istihdam edilen işçilerin ücretlerinin sanayi kesiminde çalışan 16 yaşından büyük işçiler için uygulanan asgari ücretin brüt tutarına tekabül eden kısmı üzerinden hesaplanan gelir vergisi, yatırımın kısmen veya tamamen işletilmeye başlanacağı tarihten itibaren 10 yıl süreyle bu ücretlerle ilgili olarak verilecek

muhtasar beyanname üzerinden tahakkuk eden vergiden terkin edilecektir. Böylece, yatırımcıların istihdam nedeniyle katlandıkları mali yükler açısından önemli bir destek sağlanmaktadır. Bu teşvik unsurunun esas amacı işverenlerin istihdam maliyetini azaltmaktır. Dolayısıyla yapılan düzenleme ile çalışanların ücretleri üzerinden kesilen ancak vergi dairesine ödenmeyen gelir vergisi stopajı nedeniyle çalışanlar bakımından bir talep söz konusu olmayacaktır. Desteğin uygulamaya geçmesi ile göreceli olarak daha az gelişmiş bölgelerdeki yatırım ve istihdamın artırılması amaçlanmaktadır.

Gelir Vergisi Kanununa eklenen geçici 80 inci madde ile gerçek usulde vergilendirilen mükelleflerden basit usule geçmeye ilişkin Gelir Vergisi Kanununun 46 ncı maddesinin altıncı ve yedinci fıkralarında yer alan şartların tespitine 1/1/2012 tarihinden itibaren başlanacağı hüküm altına alınmaktadır.

Madde 13- Anayasa Mahkemesinin 14/5/2011 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 10/2/2011 tarihli ve E.: 2008/58, K.: 2011/37 sayılı Kararı ile Vergi Usul Kanununun 112 nci maddesinin (4) numaralı fıkrası, hukuk devleti ilkesine aykırı olduğu ve mülkiyet hakkının ihlaline sebep olduğu gerekçeleriyle iptal edilmiş ve iptal hükmünün, kararın Resmi Gazetede yayımlanmasından başlayarak bir yıl sonra yürürlüğe girmesine karar verilmiştir. Anayasa Mahkemesinin söz konusu kararında, mezkûr madde hükmünün, kamu kurumları ile kişiler arasında kamu idarelerinin kamu gücüne dayalı yetkilerini kullanırken hatalı işlemleri nedeni ile oluşan alacaklı-borçlu ilişkilerinin borçlu olan kamu kurumları lehine bozulmasına sebebiyet vermekte olduğu; verginin, Devletin vatandaşlardan kamu gücüne dayalı ve karşılıksız tahsil ettiği bedel olsa da idarece yapılmış olan vergi tahsilatının fazla veya yersiz olduğu tespit edildikten sonra bu tahsilatın, mükellefler için bir alacak haline geldiği; fazla veya yersiz tahsil edilen vergilerin iadesinde, tahsilatın yapıldığı tarih yerine başvuru tarihinden üç ay sonra başlamak üzere işleyecek faizin ödenmesine ilişkin kuralın, kişinin belli bir dönem için faiz gelirinden mahrum kalması sonucunu doğurarak genel yarar ile kişi yararı arasındaki dengenin bozulmasına yol açtığı, bu durumun hukuk devletinde korunması gereken mülkiyet hakkının ihlaline neden olduğu şeklinde açıklamalara yer verilmiştir.

Düzenlemeyle, fazla veya yersiz tahsil edilen vergilerin iadesinde, mükelleflere tahsil tarihinden itibaren hesaplanacak faizin ödenmesi sağlanmaktadır. Ancak, verginin fazla veya yersiz tahsil edilmesinin mükellefin beyanından kaynaklanması (örneğin hatalı beyanname verilmesi) hallerinde faiz, mükellefin hatanın düzeltilmesine dair müracaat tarihinden itibaren hesaplanacaktır.

Vergi kanunları uyarınca iadesi gereken vergilere ilişkin faiz ödenmesinde ise, 112 nci maddenin dördüncü fıkrası hükümleri müstakil bir fıkra olarak muhafaza edilmektedir.

Madde 14- Madde ile, girişimciliğin teşvik edilmesi amacıyla Sermaye Piyasası Kurulunun düzenleme ve denetimine tabi olarak Türkiye'de kurulmuş veya kurulacak olan, girişim sermayesi yatırım ortaklıklarına veya girişim sermayesi yatırım fonlarına sermaye olarak konulması veya bunların paylarının satın alınması amacıyla, kurum kazancının veya beyan edilen gelirin % 10'unu ve öz sermayenin % 20'sini aşmamak şartıyla, ilgili dönem kazancından veya beyan edilen gelirden girişim sermayesi fonu ayrılabilmesine imkân sağlanmakta, ayrıca bu fonun kullanımına yönelik düzenlemelere yer verilmektedir.

Madde 15- Madde ile, Vergi Usul Kanununun 112 nci maddenin (4) numaralı fıkrasının, maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra fazla veya yersiz olarak tahsil edilen vergilerin iadesinde uygulanması öngörülmektedir.

Madde 16- Madde ile, istisnanın uygulanması aşamasında yaşanan tereddütler giderilmekte ve hüküm daha açık bir şekilde yeniden düzenlenmektedir.

Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tablonun IV- Ticari ve medeni işlerle ilgili kâğıtlar başlıklı bölümünün (23) ve (30) numaralı fıkraları uyarınca, reel sektörün kredi (finansman) maliyetlerinin azaltılması amacıyla finansman şirketleri, bankalar, yurtdışı kredi kuruluşları ve uluslararası kurumlarca müşterilerine kullanılan kredilere ilişkin olarak kredinin verilmesi, teminatı ve geri ödenmesine dair düzenlenen kâğıtlara ve bu mahiyetteki şerhlere damga vergisi istisnası uygulanmaktadır.

Yapılan değişiklik ile, bankalar, yurtdışı kredi kuruluşları, uluslararası kurumlar ve finansman şirketlerinin müşterilerine kullandıracakları kredilere, bunların teminatlarına ve geri ödemelerine ilişkin düzenlenen kâğıtlar ile bu kâğıtlar üzerine konulacak şerhler damga vergisinden istisna olacak, müşterilerin belirtilen kurumlardan temin ettiği kredilerin kullanımı sırasında düzenlenen kâğıtlar ise bu kapsamda değerlendirilmeyecektir.

Ayrıca, kamu kurum ve kuruluşlarının merkez ve taşra teşkilatı ile döner sermaye işletmelerinde geçici personel olarak istihdam edilenlerle yapılan sözleşmeler ile 5258 sayılı Aile Hekimliği Kanununa göre hizmet alınmasına ilişkin yapılan hizmet sözleşmeleri damga vergisinden istisna edilmektedir.

Madde 17- Madde ile, 492 sayılı Harçlar Kanununun 123 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan kredilerle ilgili istisna yeniden düzenlenmektedir. Yürürlükteki hüküm ile bankalar, yurtdışı kredi kuruluşları ve uluslararası kurumlarca kullanılan krediler, bunların teminatları ve bu kredilerin geri ödenmesine ilişkin işlemler harçtan müstesna tutulmuş iken, yapılan düzenleme ile söz konusu istisna sınırlandırılmakta, yargı harçları istisna kapsamı dışına çıkarılmaktadır.

Madde 18- Madde ile, yolcu beraberli olarak getirilen cep telefonları için kullanım izin harcı getirilmektedir. Söz konusu harcın elektronik kimlik bilgisinin kayıt altına alınması işleminden önce ödenmesi gerekmekte olup, harç ödenmeden kayıt işlemi yapılmayacaktır. Böylece, şahsi kullanımlar için yolcu beraberli olarak getirilen cep telefonlarının harca tabi tutulması sağlanarak, bu husustaki vergisel eşitsizlik giderilmiş olacaktır.

Ayrıca, mevcut uygulamada sigorta ve emeklilik şirketlerinin kuruluş izin belgelerine ilişkin olarak her yıl için ayrı ayrı harç tahsil edilmekte olup, yapılan düzenleme ile her iki faaliyeti birlikte yapan şirketlerden, izin belgelerinin alındığı yıldan sonraki yıllarda, bu izin belgelerine ait harçlardan sadece yüksek olanının alınacağı hükme bağlanmaktadır.

Diğer taraftan, denetim yapacak kişi ve kuruluşlara verilecek yetkilendirme belgesi ve müşavirlik ruhsatları harç kapsamına alınmaktadır.

Madde 19- Madde ile, sermaye piyasası araçları üzerinde oluşabilecek vergi yükünü ortadan kaldırmak, bu hususta oluşabilecek tereddütleri gidermek ve ülkemizde kurulu borsaların işlem hacminin artırılması amacıyla finans sektöründeki gelişmeler de dikkate alınarak, Türkiye'de kurulu borsalarda işlem gören sermaye piyasası araçlarının teslimleri, KDV'den istisna tutulmaktadır.

Madde 20- Madde ile, konut teslimlerinde inşaatın yapıldığı arsa veya konutun vergi değeri esas alınarak, katma değer vergisi oranını farklılaştırabilme konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.

Madde 21- Madde ile, Kuzey Atlantik Antlaşması Teşkilatı (NATO) temsilciliği ve bu Teşkilata bağlı program, fon ve özel ihtisas kuruluşlarına resmi kullanımları için yapılacak mal teslimi ve hizmet ifaları, bunların sosyal ve ekonomik yardım amacıyla bedelsiz olarak yapacakları mal teslimi ve hizmet ifaları, bedelsiz mal teslimi ve hizmet ifaları ile ilgili mal ve hizmetlerin bunlara teslim ve ifası; finansmanları bu kuruluşlar tarafından karşılanmak kaydıyla ilgili kurum, temsilcilik, program, fon ve özel ihtisas kuruluşlarının Türkiye'deki faaliyetlerinin devamı veya ilgili kurumlara ilişkin uluslararası anlaşmaların yürürlükte bulunduğu süre içerisinde katma değer vergisinden müstesna tutulması sağlanmaktadır.

Ayrıca, maddede düzenlenen istisnalar dolayısıyla yüklenilen vergilerin, vergiye tabi işlemler üzerinden hesaplanan vergilerden indirilebilmesi, indirim yoluyla telafi edilemeyen vergilerin ise Katma Değer Vergisi Kanununun 32 nci maddesi hükümleri uyarınca istisna kapsamında işlem yapan mükellefin talebi üzerine nakden veya mahsuben iadesine imkân sağlanmaktadır.

Madde 22- Madde ile, 652 sayılı Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 23 üncü maddesine göre Bakanlık tarafından kiralama karşılığı yaptırılmasına karar verilen eğitim öğretim tesislerine ilişkin projelerden bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten 31/12/2023 tarihine kadar ihalesi yapılacak olanlarının; ihale edilmesi ve projeyi alan firmalara proje kapsamında inşaata yönelik olarak yapılan mal ve hizmet teslimleri katma değer vergisi yönünden tam istisna kapsamına alınmaktadır. Bu istisna kapsamına giren mal ve hizmet teslimleri dolayısıyla yüklenilen vergiler, indirim yoluyla telafi edilememeleri halinde nakden veya mahsuben iade edilebilecektir. Bu düzenleme ile, ülkemiz için hayati öneme sahip eğitim öğretim tesislerine ilişkin projelerin gerçekleştirilmesi vergi yönünden de desteklenmiş olacaktır.

Madde 23- Madde ile, 31/12/2023 tarihine kadar uygulanmak üzere, yatırım teşvik belgeleri kapsamında asgari 500 milyon Türk Lirası tutarında sabit yatırım öngörülen stratejik yatırımlar kapsamında, inşaat işleri nedeniyle yüklenilen ve takvim yılı sonuna kadar indirim yoluyla telafi edilemeyen katma değer vergisinin, izleyen yıl içerisinde bu kapsamda işlemleri bulunan mükelleflere iade edilmesi öngörülmektedir. Bu büyüklükteki yatırımlar için bina-inşaat giderleri önemli bir harcama kalemi oluşturmakta; yatırımın başlangıç aşamasında ortaya çıkan bu yüksek maliyet, yatırımcılar için caydırıcı olabilmektedir. Düzenlemeyle, yüksek tutarlı stratejik yatırımlar için, yatırım aşamasında Devlet katkısı sağlamak suretiyle bu tür yatırımların teşvik edilmesi ve kısa sürede ekonomiye kazandırılması amaçlanmaktadır.

Getirilen teşvik ile aynı zamanda inşaat sektörü ve bu sektöre girdi tedarik eden birçok alt sektörde canlanma sağlanarak yatırımların ve istihdamın artırılmasına katkıda bulunulması amaçlanmaktadır.

Yatırımın ilgili mevzuat hükümlerine göre tamamlanamaması halinde, iade edilen vergiler vergi ziyayı cezası uygulanarak iade tarihinden itibaren gecikme faizi ile birlikte tahsil edilecektir.

Madde 24- Menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile mevduat faizleri, repo gelirleri ve katılım bankalarından elde edilen gelirlerin vergilendirilmesine yönelik olarak Gelir Vergisi Kanununa eklenen geçici 67 nci madde hükümleri 1/1/2006 tarihinden itibaren uygulanmakta olup, söz konusu maddenin (5) numaralı fıkrasında; gelir sahibinin gerçek veya tüzel kişi ya da dar veya tam mükellef olması, vergi mükellefiyetinin bulunup bulunmaması, vergiden muaf olup olmaması ve elde edilen kazancın vergiden istisna olup olmamasının anılan madde uyarınca yapılacak tevkifatı etkilemeyeceği hüküm altına alınmıştır. Buna göre, 1/1/2006 tarihinden itibaren gelir ve geliri elde edenin niteliğine bakılmaksızın bütün kurumların gelirleri üzerinden gelir vergisi stopajı yapılmakta olup, İşsizlik Sigortası Fonunun gelirleri de bu kapsamda gelir vergisi kesintisine tabi tutulmaktadır.

4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesine 5754 sayılı Kanunla "İşsizlik sigortası gelirleri vergiye tabi değildir. Bu gelirlerden hiçbir vergi, resim ve harç kesintisi yapılmaz." hükmü eklenmiştir. Hükmün 1/10/2008 tarihinden itibaren yürürlüğe girmesi ile birlikte İşsizlik Sigortası Fonu gelirleri üzerinden geçici 67 nci maddeye göre gelir vergisi tevkifatı yapılıp yapılmayacağı hususunda uygulamada tereddütler ortaya çıkmıştır.

4447 sayılı Kanunun 49 uncu maddesinde işsizlik ödeneği, sigortalı işsizlere 4447 sayılı Kanunda belirtilen süre ve miktarda yapılan parasal ödeme olarak tanımlanmış, aynı Kanunun 50 nci maddesinin üçüncü fıkrasında ise işsizlik ödeneğinin, damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmayacağı hükmüne yer verilmiştir.

5754 sayılı Kanunla 4447 sayılı Kanuna eklenen düzenleme, gerekçesi ile birlikte değerlendirildiğinde, getirilen istisnanın işsiz kalan kişilere yönelik işsizlik sigortası gelirlerini kapsadığı ve bu gelirleri elde edenler açısından bir istisna getirdiği, istisnanın İşsizlik Sigortası Fonunda toplanan paraların değerlendirilmesi karşılığında elde edilen gelirlere yönelik olmadığı anlaşılmaktadır. Nitekim söz konusu istisnaya benzer hüküm yukarıda belirtildiği üzere 4447 sayılı Kanunun 50 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer almakta olup, işsiz kalan kişilere işsizlik ödeneği altında yapılan ödemeler damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmamaktadır.

Dolayısıyla, 4447 sayılı Kanunun tereddüt oluşturan 49 uncu ve 50 nci maddeleri işsizlik ödeneğine ilişkin benzer istisna hükümleri içermekte olup, Fon'da toplanan paraların vadeli hesaplara yatırılarak faiz elde edilmesi ve benzeri şekillerde değerlendirilmesi sonucu elde edilen gelirlere yönelik bir istisnayı içermemektedir.

Madde ile, uygulamada ortaya çıkan tereddütlerin giderilmesi ve gereksiz yere ihtilaf oluşmasının önüne geçilmesi amacıyla 4447 sayılı Kanuna 5754 sayılı Kanunla eklenen söz konusu hüküm yürürlükten kaldırılmakta ve İşsizlik Sigorta Fonuna yönelik istisna ve muafiyet hükümlerinin düzenlendiği 53 üncü maddede de gerekli düzenlemeler yapılarak Fonun gelirleri üzerinden 1/1/2006 tarihinden itibaren uygulandığı üzere geçici 67 nci madde kapsamında gelir vergisi tevkifatı yapılması gerektiği hususu açıklığa kavuşturulmaktadır.

Madde 25- Elektrik dağıtım şirketleri ile elektrik üretim tesis ve şirketlerinin özelleştirilmesi çalışmalarının devam etmesi nedeniyle, özelleştirilecek şirketler için 31/12/2023 tarihine kadar vergi kolaylığı sağlanmaktadır.

Madde 26- Madde ile, Avrupa Birliği ülke örneklerine benzer şekilde, Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (III) sayılı listenin (B) cetvelinde yer alan mallar için oransal verginin maktu vergi ile birlikte uygulanmasını esas alan bir vergileme modeli getirilmektedir.

Buna göre, (III) sayılı listenin (B) cetvelindeki mallar için sabit unsur olan maktu vergi ile birlikte asgari maktu vergi tutarına göre hesaplanacak vergi tutarından az olmamak üzere nispi vergi birlikte uygulanacaktır.

Maktu vergi tutarlarının vergileme ölçüsü ise 20 adet sigaradan veya 50 gram tütünden oluşan birim ambalaj itibarıyla belirlenecektir. Birim ambalajların farklı adet veya gramdan oluşması halinde vergi tutarı, anılan adet veya grama göre oranlanarak hesaplanacaktır. Örneğin; 25 adet sigaradan oluşan bir paket için maktu vergi tutarı $(5/20=)$ % 25 artırımlı uygulanacaktır.

Madde 27- Madde ile, (III) sayılı listenin (B) cetvelindeki mallar için listede yer alan asgari maktu vergi tutarlarının, perakende satışa sunulan ürünlerin birim ambalajı içinde yer alan her bir sigara adedi, diğer tütün mamullerinin birim ambalajı içindeki mamulün her bir gramı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarın (paket ya da ambalaj asgari maktu vergi tutarının) % 20'sine tekabül eden tutarı aşmamak üzere birim ambalaj itibarıyla maktu vergi tutarı belirlemeye; bu tutarı malların cinsleri, özellikleri, ambalajları (paketleri) ve bunların fiyatları ve fiyat grupları itibarıyla farklılaştırma konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.

Ayrıca, (III) sayılı listedeki mallar için belirtilen asgari maktu vergi tutarları veya Bakanlar Kurulunca bunlara ilişkin belirlenen en son asgari maktu vergi ve maktu vergi tutarlarının, Ocak ve Temmuz aylarında, Türkiye İstatistik Kurumu tarafından ilan edilen üretici fiyat endeksinde son altı ayda meydana gelen değişim oranında, bu değişimin ilan gününden geçerli olmak üzere herhangi bir işleme gerek kalmaksızın yeniden belirlenmiş sayılacağı hükme bağlanmıştır. Yine, Bakanlar Kuruluna uygulama dönemlerini gün veya ay olarak belirleme veya belirleyeceği mallar ve aylar itibarıyla yeniden belirlenmiş sayılan tutarların uygulanmamasına karar verme yetkisi verilmektedir.

Madde 28- Elektrikli araçların motorlarını çalıştıran pillerinin araçtan ayrı olarak ithal edilmesi veya teslim edilmesi söz konusu olduğundan, elektrikli araçların motorlarını çalıştırmaya mahsus araç pilleri, 4760 sayılı Kanuna ekli (IV) sayılı listeye dahil edilerek ÖTV kapsamına alınmakta; bunların en düşük elektrikli araçta uygulanmakta olan oranda vergilendirilmesi sağlanmaktadır.

Madde 29- Madde ile, yatırımlarda Devlet yardımları çerçevesinde Bakanlar Kurulunca belirlenen illerde yatırım teşvik belgesi kapsamında yapılacak yatırımlarda yatırımcılar üzerindeki istihdama ilişkin yükün azaltılması amaçlanmaktadır. Buna göre, iş gücü üzerindeki işveren hissesi ile sigortalı hissesi tutarlarının bir bölümünün Devletçe karşılanması suretiyle yatırımcının teşviki öngörülmekte olup, işverenin bu bölgelerde yatırımlarının teşviki ve istihdamının artırılması hedeflenmektedir. Bu teşvikin esas amacı işverenlerin istihdam maliyetini azaltmaktır. Dolayısıyla yapılan düzenleme ile çalışanların ücretleri üzerinden kesilen ancak ödenmeyen sigortalı hissesi nedeniyle çalışanlar bakımından bir talep söz konusu olmayacaktır.

Madde 30- Madde ile, ülkemizde girişimciliğin geliştirilmesi amacıyla kurumların; tam mükellefiyete tabi girişim sermayesi yatırım fonu katılma payları ile girişim sermayesi yatırım ortaklıklarının hisse senetlerinden elde ettikleri kâr payları kurumlar vergisinden istisna edilmektedir.

Madde 31- İstanbul Uluslararası Finans Merkezi Strateji ve Eylem Planı 2009 yılında kamuoyu ile paylaşılmış ve İstanbul'un öncelikle bölgesel, nihai olarak da küresel finans merkezi olması amaçlanmıştır.

Türkiye, genç ve dinamik nüfusu, nitelikli işgücü, jeopolitik avantajları, hızlı büyüyen ve gelişen ekonomisi, kültürel ve tarihsel birikimi, gelişmiş piyasaları, finansal ürün, hizmet ve uygulama çeşitliliği, finans sektöründeki güçlü düzenleme çerçevesi ile dünyanın önemli ve sayılı finans merkezleri arasındaki yerini almayı hedeflemektedir.

Madde ile, bugüne kadar fon yönetim şirketlerinin Türkiye'de ofis açmalarına engel olarak görünen vergi düzenlemeleri değiştirilerek, durumun Türkiye için bir avantaj haline dönüştürülmesi, finans piyasalarının geliştirilmesi ve derinleştirilmesi amacıyla yabancı fonların ülkemizden yönetimi teşvik edilmektedir. Böylece, İstanbul'un uluslararası finans merkezi olması yolunda da önemli bir adım atılması ve büyük ölçekli fonların Türkiye'ye çekilmesinin vergisel açıdan teşviki amaçlanmaktadır.

Bu amaçla, Kurumlar Vergisi Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasında belirtilen yabancı fonların, Sermaye Piyasası Kurulunca verilen portföy yöneticiliği yetki belgesine sahip tam mükellef şirketler aracılığıyla, organize bir borsada işlem görsün veya görmesin her türlü menkul kıymet ve sermaye piyasası aracı, vadeli işlem ve opsiyon sözleşmesi, varant, döviz, emtiaya dayalı vadeli işlem ve opsiyon sözleşmesi, kredi ve benzeri finansal varlıklar ve kıymetli maden borsalarında yapılan emtia işlemlerinden elde ettikleri kazançları nedeniyle, maddede belirtilen şartların birlikte gerçekleşmesi halinde, portföy yöneticiliği yapanlar; söz konusu fonlar için daimi temsilci, bunların iş yerleri de bu fonların işyeri veya iş merkezi olarak sayılmayacaktır. Bu kazançlar için beyanname verilmeyecek, diğer kazançlar nedeniyle beyanname verilmesi halinde bu kazançlar beyannameye dahil edilmeyecektir.

Madde 32- Madde ile, 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun diğer indirimleri düzenleyen 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına iki bent eklenmekte ve bazı kazançların beyannameye bildirilen gelirlerden indirilmesine imkân tanınması suretiyle, uluslararası ekonomik rekabet açısından büyük önem taşıyan girişimcilik ve yurtdışı hizmet ihracatı teşvik edilmektedir.

Girişimciliğin teşvik edilmesi amacıyla; Türkiye'de kurulmuş veya kurulacak olan, gelişme potansiyeli taşıyan ve kaynak ihtiyacı içerisinde olan girişimci şirketlere kaynak tahsis eden girişim sermayesi yatırım fon veya ortaklıklarına sermaye koyan işletmeler için yeni bir teşvik getirilmektedir.

Buna göre, beyan edilen gelirin % 10'unu aşmamak şartıyla 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 325/A maddesine göre girişim sermayesi fonu olarak ayrılan tutarların, gelir vergisi matrahının tespitinde beyanname üzerinden indirilmesine imkân tanınmaktadır.

Hizmet ihracı yoluyla ülke ekonomisinin uluslararası rekabetçiliğinin artırılması, yeni ihracat alanlarının oluşturulması, istihdam imkânlarının yaratılması ve nitelikli işgücünün Türkiye'de istihdamının artırılmasının desteklenmesi amacıyla, yüksek katma değer yaratma potansiyeli bulunan hizmetler için yeni bir teşvik unsuru ihdas edilmektedir.

Türkiye'de yerleşmiş olmayan kişiler ile işyeri, kanuni ve iş merkezi yurt dışında bulunanlara Türkiye'den verilen ve münhasıran yurt dışında yararlanan mimarlık, mühendislik, tasarım, yazılım, tıbbi raporlama, muhasebe kaydı tutma, çağrı merkezi ve veri saklama hizmeti alanlarında faaliyette bulunan hizmet işletmelerinin bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazancın % 50'sinin beyanname üzerinden indirilmesi imkânı getirilmektedir. Bu hizmetler, yararlanıcısı yurt dışında olan ve uzaktan erişim imkanları kullanılarak verilecek hizmetler olacaktır.

Ayrıca, ilgili bakanlığın izni ve denetimine tabi olarak eğitim ve sağlık alanında faaliyet gösteren ve Türkiye'de yerleşmiş olmayan kişilere hizmet veren işletmelerin bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazancın % 50'sinin de beyanname üzerinden indirilmesi mümkün olacaktır. Bu hizmetlerin, fiziki olarak Türkiye'de verilmekle birlikte, yararlanıcısının yurtdışı yerleşikler olması gerekecektir. Söz konusu istisna, bir kazanç istisnası olduğundan; istisna kapsamındaki faaliyetlerden elde edilen hasıllardan bu faaliyetler nedeniyle yüklenen gider ve maliyet unsurları ve istisna kapsamına giren faaliyetler ile bu kapsama girmeyen işlerin birlikte yapılması halinde müşterek genel giderler ile müştereken kullanılan tesisat, makine ve ulaştırma vasıtalarının amortisman giderlerinden pay verilmesi sonucu bulunacak kazancın % 50'si gelir vergisinden istisna olacaktır. İstisna kazancın ve bu bağlamda beyan edilecek kazancın tespiti açısından, istisna kapsamında bulunan ve bulunmayan hasılat, maliyet ve gider unsurlarının ayrı ayrı izlenmesi ve istisna kapsamında olan faaliyetlere ait hasılat, maliyet ve gider unsurlarının, diğer faaliyetlerle ilişkilendirilmemesi ve kayıtların da bu ayrımı sağlayacak şekilde tutulması gerekecektir.

Bu teşvikler, bir taraftan ülkemizde belli bir konuda uzmanlaşmış, yabancı dil bilgisine sahip olan vatandaşlarımızın istihdam olanaklarını artıracaktır. Yurt dışına gitmeksizin de dünyanın her yerine birçok hizmetin verilmesi imkânı doğacağı için beyin göçünü de engelleyecektir.

Bakanlar Kurulu, % 50 oranını, hizmet alanları itibarıyla sifıra kadar indirmeye veya % 100'e kadar artırmaya yetkili olacaktır.

Maliye Bakanlığı ilgili bakanlıkların görüşünü almak suretiyle bu teşvik mekanizmasının uygulamasına ve denetime ilişkin usul ve esasları belirleyecektir.

Ayrıca, iktisadi işletmeleri hariç olmak üzere, Türkiye Yeşilay Cemiyetine makbuz karşılığı yapılan nakdi bağış ve yardımlar ile imar planında dini tesis alanı olarak ayrılan yerlerde ibadethane yapımına yönelik aynı ve nakdi yardımların kurumlar vergisi matrahının tespitinde beyanname üzerinden indirilebilmesi imkânı getirilmektedir.

Madde 33- Madde ile, firmaların finansman ihtiyaçlarını borçlanma yerine öz kaynakları ile finanse etmelerini teşvik etmek amacıyla, yatırımın maliyetine eklenenler hariç olmak üzere, işletmede kullanılan yabancı kaynaklara ilişkin faiz, komisyon, vade farkı, kâr payı ve benzeri adlar altında yapılan gider ve maliyet unsurları toplamının % 10'una kadar kısmının, Bakanlar Kurulunca kararlaştırılması halinde, kazancın tespitinde gider olarak indirilemeyeceği hususu öngörülmektedir. Ayrıca, hükmün uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirleme konusunda Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Ayrıca, 4749 sayılı Kanuna göre kurulan varlık kiralama şirketlerince çıkarılan menkul kıymetlerden sağlanan iratlar, vergi tevkifatı kapsamına alınmaktadır.

Madde 34- Madde ile, 5602 sayılı Kanun kapsamında şans oyunlarını düzenleyenler tarafından bunların bayilerine veya aracılara yapılacak komisyon, prim ve benzeri ödemeler üzerinden gelir vergisi tevkifatı yapılması hüküm altına alınmaktadır. Tevkif edilen vergilerin geçici vergi dahil kurumlar vergisinden mahsup edilmesi mümkündür.

Madde 35- 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 32/A maddesi ve 14/7/2009 tarihli ve 2009/15199 sayılı Yatırımlarda Devlet Yardımları Hakkında Bakanlar Kurulu Kararı çerçevesinde büyük ölçekli yatırımlar ve bölgesel teşvik uygulamaları kapsamında gerçekleştirilen yatırımlarda, gelir veya kurumlar vergisi öngörülen yatırıma katkı tutarına ulaşınca kadar bölgelere göre değişen oranlarda vergi indirimine konu edilmektedir.

Söz konusu mevzuatın yürürlüğe girdiği tarihten bugüne kadar yatırımcılar tarafından en çok talep edilen husus, vergi indirimine yönelik destek unsurunun bir kısmından yatırım döneminde, yatırımcıların diğer faaliyetlerinden doğan kazançta da uygulanmak suretiyle yararlanılmasıdır. Destekten sadece işletme döneminde ve yatırım teşvik belgesi konusu yatırımdan elde edilen kazanç üzerinden yararlanılması halinde, destekten yararlanma süresi uzayabilmekte, ayrıca, yatırımcıların diğer ekonomik faaliyetlerinden elde ettikleri kazançların yatırıma yönlendirilmesi zorlaşmaktadır. Yeni teşvikle, yatırımcının diğer faaliyetlerinden elde ettiği kazançlarına indirimli kurumlar vergisi uygulanması imkânı getirilmek suretiyle, yatırımların finansmanına daha yatırım aşamasında destek sağlanmakta, böylece yatırımlar daha fazla özendirilmektedir.

Madde ile, Yatırımlarda Devlet Yardımları Hakkında Karar ile belirlenecek illerde, yatırıma başlama tarihinden itibaren maddeye göre hesaplanacak yatırıma katkı tutarına mahsuben, toplam yatırıma katkı tutarının % 50'sini ve gerçekleştirilen yatırım harcaması tutarını geçmemek üzere; yatırım döneminde kurumun diğer faaliyetlerinden elde edilen kazançlarına indirimli kurumlar vergisi oranı uygulamak suretiyle yatırıma katkı tutarını kısmen kullandırmaya, bu oranı her bir il grubu için % 80'e kadar artırma veya % 0'a kadar indirme hususunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir. Böylece yatırımcı yatırımlarını tamamen bitirmeden teşvik unsurlarından yararlanmaya başlamaktadır.

Maddede ayrıca, yatırım havzalarının oluşturulmasını, sektörel işbirliklerinin ve kümelenmenin teşvik edilmesini sağlamak ve turizmde çeşitliliği artırarak yatırımcıları alternatif turizm alanlarına yönlendirmek amacıyla, organize sanayi bölgeleri ile Gökçeada ve Bozcaada'da yapılan yatırımların, Bakanlar Kurulunca belirlenen kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgelerinde yapılacak turizm yatırımlarının yatırım desteklerinden daha avantajlı koşullarda yararlanmasına imkân tanımaya yönelik kanuni altyapı oluşturulmaktadır.

Madde 36- Yabancı fon kazançlarının vergilendirilmesine ilişkin düzenlemenin Kurumlar Vergisi Kanununun 5/A maddesinde yapılması nedeniyle, aynı konu ile ilgili düzenlemeyi içeren geçici 3 üncü madde yürürlükten kaldırılmaktadır.

Madde 37- 18/2/2009 tarihli ve 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun, 6009 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun geçici 5 inci maddesiyle değişik geçici 2 nci maddesinin;

■ Birinci fıkrasıyla, model yılı 1985 ve daha eski olan taşıtların Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten 31/12/2011 tarihine kadar bedelsiz olarak il özel idarelerine veya 10/7/2003 tarihli ve 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun 323 üncü maddesi uyarınca Makine ve Kimya Endüstrisi Kurumu (MKEK) Hurda İşletmesi Müdürlüğüne ait hurda müdürlüklerine teslim edilerek Kanun kapsamında hurdaya ayrılmak suretiyle tescil kaydının silinmesi durumunda bu taşıtlar için taşıt sahipleri adına 31/12/2011 tarihine kadar tahakkuk etmiş olmasına rağmen ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve 28/2/2009 tarihine kadar tescil plakasına kesilen idari para cezalarının terkin edileceği,

■ Dördüncü fıkrasıyla, Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla mevcut olmayan veya motorlu taşıt vasfını kaybeden model yılı 1998 ve daha eski olan taşıtlardan dolayı taşıt sahipleri adına tahakkuk eden motorlu taşıtlar vergilerinin 1/4'ünün 31/12/2011 tarihine kadar ödenmesi şartıyla, kalan vergi aslı, gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve tescil plakasına kesilen idari para cezalarının tamamının tahsilinden vazgeçileceği ve taşıtın tescil kaydının silineceği,

hüküm altına alınmıştır.

Yapılan başvurulardan, model yılı 1985'ten daha yeni olan taşıt sahiplerinin de taşıtlarının eski olması nedeniyle mağdur durumda buldukları, anılan Kanun maddesinin birinci ve dördüncü fıkraya hükmünden faydalanmak için istenilen gerekli başvuru şartlarını süresinde yerine getiremeyenlerin oldukları anlaşılmaktadır.

Madde ile, Kyoto Protokolüne uyum süreci ve Türkiye'nin iklim değişikliği yükümlülükleri gözönünde bulundurularak karayolu taşımacılığındaki emisyon salınımının azaltılması ve ömrünü tamamlamış taşıtların hurdaya ayrılarak bertaraf edilmesi amacıyla, 1990 model ve daha eski olan taşıtların anılan Kanun maddesinin birinci fıkraya hükmünden 31/12/2014 tarihine kadar faydalanması sağlanmaktadır.

Taşıtlarını noter satış senediyle veya vergi dairesi müdürlükleri, icra müdürlükleri, milli emlak müdürlükleri gibi kamu kurum ve kuruluşlarından iktisap eden ancak 31/12/2011 tarihine kadar ilgili trafik tescil kuruluşunda adlarına kayıt ve tescil ettirmemiş olmaları nedeniyle madde hükmünden faydalanamayan mükelleflerin bu taşıtları 31/12/2014 tarihine kadar adlarına kayıt ve tescil işlemlerini tamamlamaları halinde, madde hükmünden faydalanmaları sağlanmaktadır.

5838 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinin dördüncü fıkraya hükmünden faydalanılacak taşıt modelleri 2000 model yılı ve uygulama süresi 31/12/2014 tarihi olarak belirlenerek anılan fıkraya hükmünden daha fazla mükellefin faydalanması sağlanmaktadır.

Madde 38- Yürürlük maddesidir.

Madde 39- Yürütme maddesidir.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bazı vergi kanunlarında değişiklik yapılmasına ilişkin kanun teklifi, genel gerekçesi ve madde gerekçeleriyle birlikte ekte sunulmuştur.

Gereği arz olunur.

Ferit Mevlüt Aslanoğlu
İstanbul

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (2/207)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	İçişleri Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Kredi ve Yurtlar Kurumunun 2010 Yılı Faaliyet Raporuna bakıldığında Kurumun GZFT (Güçlü, zayıf, fırsat, tehdit) analizinde zayıflıklar olarak;

- Bazı binaların fiziki yapısı ve sosyal donatı alanlarının yetersizliği,
- Hizmet verilen bazı binaların kiralık olması,
- Bazı yurtlarda öğrenci odalarının kalabalık olması,
- Yurt ücreti tahsilatlarının elektronik ortamda yapılmaması,

Konularının belirtildiği görülmektedir. Bu konular yüksek öğrenim yapan öğrencilere barınma imkanı sağlayan en önemli kamu kurumunun öğrenci yurdu imkanlarının yeterli olmadığını göstermektedir. Benzer şekilde Milli Eğitim Bakanlığının 2009 Strateji Planında yapılan GZFT analizinde de "Sınıf mevcutlarının fazlalığı, ikili öğretimin ve birleştirilmiş sınıf uygulamasının devam etmesi" zayıflıklar arasında ikinci sırada sayılmaktadır. Bu durum Ülkemizde okul ve derslik ihtiyacının da devam ettiğini göstermektedir.

DPT 2010 Yılı Programı'na göre 2008-2009 öğretim yılında ilköğretim öğrencilerinin yarısından fazlası (% 52) ikili eğitim görmektedir. Bazı öğrenciler daha küçük sınıflarda ve tekli eğitim görürken, bazı illerdeki (özellikle göç alan) öğrenciler daha kalabalık sınıflara ve ikili öğretime razı olmaktadır. Bu durum, büyük bir eşitsizlik kaynağıdır. İlköğretimde sınıf büyüklüğüne ilişkin Türkiye ortalaması hem MEB'in hedefleri (30 öğrenci) hem de OECD ortalamalarının (22 öğrenci) üstündedir. Ortaöğretim kademesinde derslik ve öğretmenlerin yeterliliklerine ilişkin veriler çarpıcıdır. MEB 2010-2011 öğretim yılı verilerine göre ortaöğretimde derslik başına düşen öğrenci sayısı (sınıf büyüklüğü) 34'tür. 9. Kalkınma Planı ve MEB Stratejik Planı'nın bu konudaki hedefleri 30'dur.

Eğitim harcamalarının GSMH'ye oranı açısından Türkiye çok geri bir durumdadır. Honduras, Fildişi Sahilleri gibi ülkelerde dahi eğitime ayrılan pay GSMH' nin % 4'ünün üzerinde iken, Türkiye'de toplam kamu eğitim harcamalarının GSYİH içindeki payı son yıllarda % 3 ile % 3,8 arasında değişmektedir. Bu sınırlı bütçenin çok azı yeni yatırımlara ayrılmaktadır. 2002 yılında MEB bütçesinin % 17,18'i yatırımlara ayrılırken bu rakam 2009'da % 4,57'ye düşmüştür. ¹

¹ CHP Eğitim Raporu

Diğer taraftan IX. Kalkınma Planında; sağlık personeli sayısı, yatak sayısı ve kullanım oranları, bebek ölüm hızı, aşılama gibi göstergelerde VIII. Plan döneminde iyileşmeler kaydedilmiş olmakla beraber, henüz istenen düzeye ulaşamadığı, birinci basamaktaki altyapı, personel ve kalite yetersizlikleri ile sevk zincirinin etkin çalıştırılmamasının, hastaların hizmet maliyetleri daha yüksek olan ikinci ve üçüncü basamağa yönelmesine sebep olduğu ve oluşan yığılmaların hastanelerin hizmet kalitesini düşürdüğü belirtilmektedir.

Yukarıda yapılan kısa açıklamalardan eğitim ve sağlık gibi önemli toplumsal sorunların Devletin bütçe imkanlarıyla kısa sürede çözümlenmesi mümkün görülmediği anlaşılmaktadır. Oysa bu sorunların çözümlenmesi ülkemizin geleceği açısından ciddi bir tehdittir. Bu tür durumlarda sivil toplum örgütlerinin gayret ve desteğinin sağlanması ciddi bir alternatif olmaktadır. Bu nedenle Devletin toplumun ihtiyaçlarını karşılamakta güçlük çektiği yatırımları gerçekleştirecek kamu menfaatine yararlı dernekler ile Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıfların önündeki engelleri kaldırması gerekir. Bu çerçevede bu Kurumların yatırım maliyetleri içinde yer alan KDV ile Belediye Gelirleri Kanununa göre alınan bina inşaat ruhsat harcı ve çevre temizlik vergisi ödemelerinden istisna veya muaf kılınmaları bütçelerinde yatırım imkanını artıracaktır. Ayrıca kamu menfaatine yararlı derneklere Hazineye ait taşınmazların devrinde de finansal kolaylıklar sağlanarak fiziksel yatırımlarını artırmaları için 4706 sayılı Kanunda değişiklik öngörülmektedir.

Diğer taraftan ulusal ve uluslararası afetlerde afetzedelere kısa sürede ulaşması ve yakın zamanlarda Endonezya, Pakistan ve Somali gibi ülkelerde gerçekleştirdiği etkin yardımlarıyla uluslararası kamuoyu nezdinde Ülkemiz açısından önemli bir değer yaratan Türkiye Kızılay Derneğinin yardım malzemelerini temin ederken karşı karşıya kaldığı KDV yükü bütçesini daraltmaktadır. Derneğe sadece bağış yapılması halinde uygulanan KDV istisnasının bedel karşılığı alımlarında da uygulanması Derneğin daha çok miktarda yardım yapmasına ve uluslararası alanda daha öne çıkmasına yardım edecektir.

17 Ağustos 1999 ve 12 Kasım 1999 tarihlerinde meydana gelen deprem felaketine maruz kalan kişilerden olan alacaklara uygulanmak üzere, bu alacakların değersiz alacak olarak nitelendirilebilmesi veya şüpheli alacak karşılığı ayrılabilmesi için Vergi Usul Kanununun 322 ve 323 üncü maddelerinin uygulanmasını kolaylaştırmak için 4503 sayılı Kanunla Vergi Usul Kanununa eklenen geçici 24 üncü maddenin kapsamına 23/10/2011 tarihinde Van'da meydana gelen deprem de alınarak yürürlük süresi biten düzenleme ihya edilmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- 4503 sayılı Kanunla, 17 Ağustos 1999 ve 12 Kasım 1999 tarihlerinde meydana gelen deprem felaketine maruz kalan kişilerden olan alacaklara uygulanmak üzere, bu alacakların değersiz alacak olarak nitelendirilebilmesi veya şüpheli alacak karşılığı ayrılabilmesi için Vergi Usul Kanununun 322 ve 323 üncü maddelerinin uygulanmasını kolaylaştıracak bir düzenleme yapılarak Vergi Usul Kanununun geçici 24 üncü maddesinde hükme bağlanmıştı. Böylelikle depremden zarar görenlerden olan alacağını tahsil edemeyen ve bu nedenle karşılık ayırmak veya değersiz alacak kaydedecek olanlar; deprem felaketiyle karşılaşmış, varlığını ve yakınlarını kaybetmiş kişileri mevzuat gereği yargı önüne çıkarmak veya icra yoluyla alacak tahsil etmek zorunda kalmayacakları için depremzedelerin rencide olmaları engellenirken bu olayların kamu vicdanında açacağı derin yaranın olumsuz etkileri de ortadan kaldırılabilirdi. Ancak bu düzenlemenin geçici olması nedeniyle Van'da meydana gelen depremde uygulama imkanı bulunmamaktadır. Teklifin 1 inci maddesiyle düzenlemenin kapsamına 23/10/2011 tarihinde Van'da meydana gelen deprem de alınarak söz konusu hüküm ihya edilmektedir.

Madde 2- Eğitim ve sağlık alanındaki yatırım maliyetleri içinde en önemli payı fiziki tesisler almaktadır. Bu maddeyle KDVK'nin 17 nci maddesinin (1) numaralı fıkrasına eklenen (c) bendiyle; kamu menfaatine yararlı dernekler ile Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıfların öğrenci yurdu, hastane, huzurevi ve okul inşaatları için yapılacak teslim ve hizmetlerin KDV'den istisna edilmesi öngörülmektedir. Aynı maddenin (2) numaralı fıkrasına eklenen (f) bendiyle de; Türkiye Kızılay Derneğinin ulusal ve uluslararası afetler nedeniyle yapacağı yardımlar için alacağı malzemelerde kendisine yapılacak teslimlerin KDV'den istisnası öngörülmektedir. Aynı Kanunun 32 nci maddesinde yapılan değişiklikle de Kızılay Derneğine yapılacak teslimler tam istisna kapsamına alınarak bu mallar üzerindeki vergi yükünün tamamen ortadan kaldırılması amaçlanmaktadır.

İstisna uygulanacak miktar ile istisnaya konu malları belirleme konusunda Bakanlar Kurulu yetkili kılınmaktadır.

Madde 3- Belediye Gelirleri Kanununda yapılan değişiklikle kamu menfaatine yararlı dernekler ile Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıfların inşa ettirecekleri öğrenci yurdu, hastane, huzurevi ve okul binaları çevre temizlik vergisi ile bina inşaat ruhsatından istisna edilmektedir.

Madde 4- 4706 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (f) bendinde yapılan değişiklik ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve kanunla kurulmuş kurum ve kuruluşlara ilave olarak Hazineye ait taşınmazların kamu menfaatine yararlı derneklere kuruluş amaçlarında kullanılmak ve ticarî faaliyete konu edilmemek şartıyla doğrudan satışına imkân tanınmaktadır.

Aynı maddenin üçüncü fıkrasında yapılan değişiklikle de Hazineye ait taşınmazların kamu menfaatine yararlı dernekler ile Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflara satışının kolaylaştırılarak bu Kurumların eğitim ve sağlık amaçları yatırımlarını teşvik etmek amacıyla 492 sayılı Harçlar Kanununun 63 üncü maddesinde yer alan harca esas değer üzerinden doğrudan satılabilmesine imkan sağlanmaktadır.

Aynı maddeye eklenen bir fıkra ile de Hazine taşınmazlarının Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflar ile kamuya yararlı derneklere doğrudan satılabilmesi için haklarında dernek tüzüğü veya vakıf senedine aykırılık nedeniyle bir dava açılmamış olması şartı getirilmektedir.

Madde 5- Yürürlük maddesidir.

Madde 6- Yürütme maddesidir.

İSTANBUL MİLLETVEKİLİ FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU'NUN TEKLİFİ (2/207)

**BAZI VERGİ KANUNLARINDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI
HAKKINDA KANUN TEKLİFİ**

Madde 1- 4/1/1949 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun geçici 24 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan "17/8/1999 ve 12/11/1999 tarihlerinde" ibaresi "17/8/1999, 12/11/1999 ve 23/10/2011 tarihlerinde" şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 2- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin 1 numaralı fıkrasına aşağıdaki (c) bendi ile 2 numaralı fıkrasına aşağıdaki (f) bendi eklenmiş ve 32 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "17 nci maddenin (4) numaralı fıkrasının (s) bendi" ibaresi "17 nci maddenin (2) numaralı fıkrasının (f) ve (4) numaralı fıkrasının (s) bentleri" şeklinde değiştirilmiştir.

c) Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflar ile kamu menfaatine yararlı derneklerin öğrenci yurtları, hastane, huzurevi ve okul inşaatı ile ilgili olarak bu vakıf ve derneklere yapılan teslim ve hizmetler. İstisna kapsamına girecek mal ve hizmetler ile bunların asgari tutarları Bakanlar Kurulunca belirlenir.

f) Türkiye Kızılay Derneğinin tabii afetler nedeniyle yurtiçinde ve yurtdışında afetzedelere bağışlayacağı malların bu Derneğe teslimi. İstisna kapsamına girecek mal ve hizmetler ile bunların asgari tutarları Bakanlar Kurulunca belirlenir.

Madde 3- 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun mükerrer 44 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "Kredi ve Yurtlar Kurumuna ait" ibaresi "Kredi ve Yurtlar Kurumu, kamu menfaatine yararlı dernekler ile Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflara ait" olarak ve ek 2 nci maddesinin (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

b) Hastane, prevantoryum, sanatoryum, dispanser ve benzeri sağlık kuruluşları ile Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflar ile kamu menfaatine yararlı derneklerin inşa ettirecekleri öğrenci yurtları, huzurevi ve okul binaları.

Madde 4- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi ile üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki dördüncü fıkra eklenmiştir.

f) Kuruluş amaçlarında kullanılmak ve ticari faaliyete konu edilmemek üzere; kanunla kurulmuş kurum ve kuruluşlar, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ile kamu menfaatine yararlı dernekler ile Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflara,

"Hazineye ait taşınmazlar; öğrenci yurdu, huzurevi, hastane ve okul yapılmak üzere kamu menfaatine yararlı derneklere, küçük sanayi sitesi yapılmak üzere bu amaçla kurulmuş kooperatifler ile kamu kurum ve kuruluşlarına, borsa yapılmak üzere ticaret borsalarına, serbest bölge olarak kullanılmak üzere, bu amaçla tahsis edilmiş taşınmazlar da dahil, kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına, teknoloji geliştirme bölgelerinde yönetici şirkete, toplu konut üretmek amacıyla Toplu Konut İdaresi Başkanlığına, 492 sayılı Harçlar Kanununun 63 üncü maddesinde yer alan harca esas değer üzerinden doğrudan satılabilir. Bu yerlerin amacı dışında kullanılmayacağına dair tapu kütüğüne şerh konulur."

Kamu menfaatine yararlı dernekler ile Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflara bu madde hükümlerine göre satış yapılabilmesi için kamu menfaatine yararlı olmaya veya Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınmaya ilişkin Bakanlar Kurulu kararlarına esas dernek tüzüğü veya vakıf senedine aykırılık nedeniyle haklarında bir dava açılmamış olması şarttır.

Madde 5- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 6- Bu Kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

488 sayılı Damga Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ve gerekçesi ekte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

21.02.2012

Şefik Çirkin

Oktay Vural

Hatay

İzmir

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (2/397)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	-----

GEREKÇE

13/2/2011 tarihli 6111 sayılı Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ve Diğer Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun ile, 488 sayılı Damga Vergisi Kanununda değişiklik yapılmış ve kamu kurum ve kuruluşlarının merkez ve taşra teşkilatı ile döner sermaye işletmelerinin kadrolarında ve sözleşmeli personel pozisyonlarında istihdam edilen sözleşmeli personel ile yapılan hizmet sözleşmelerinden Damga Vergisi alınmayacağı hükme bağlanmıştır.

Bu düzenleme kamu kurum ve kuruluşlarında istihdam edilen sözleşmeli personel için olumlu bir düzenleme olmakla birlikte, yine kamuda sözleşmeli çalışmalarına rağmen pozisyon itibariyle "geçici görevli" sayılan 4/C'li personeli kapsamaması itibariyle eksik bir yapıdadır. Ayrıca önemli, bahsi geçen personelden her yıl Damga Vergisi kesintisi yapılmaya devam etmesi, Anayasanın eşitlik ilkesine de aykırılık teşkil etmektedir. Anayasanın Kanun Önünde Eşitlik başlıklı 10. maddesine göre: "...Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar." İş bu nedenle, çıkarılan hiçbir kanunun Anayasa ile çelişmeyecek olması gerektiği, bu noktada önem arz etmektedir.

Kaldı ki, çalışmalarını itibariyle iş güvenceleri bulunmaması, kamuda görev yapan diğer personele verilen hakların bu kapsamda çalışan personeli kapsamaması başlı başına bir hukuksuzluk örneği olarak ortadadır. Bu yetmiyormuş gibi Damga Vergisi Kanununda da bu kişilerin hesaba katılmaması kamudaki çalışma barışını zedelemeye devam etmektedir.

4/C'li personelin kamunun üvey evladı olmaktan çıkarılması ve bu pozisyonda çalışan kişilerin çalışma şartlarının kabul edilebilir bir hukuki yapıya kavuşturulması zorunludur.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- 6111 sayılı Kanunda yapılan değişikliklerle, kamu kurum ve kuruluşlarında çalışmalarına rağmen, Damga Vergisi Kanunundan muaf tutulmayan 4/C'lilerin, her yıl başında yapılan bu kesintiyi ödememeleri amaçlanmıştır.

Madde 2- Bu personelin mağduriyetinin giderilmesi açısından, 2011 yılı için kesintisi yapılan Damga Vergisinin muhataplarına geri ödenmesi amaçlanmıştır.

Madde 3- Yürütme maddesidir.

HATAY MİLLETVEKİLİ ŞEFİK ÇİRKİN VE MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ GRUP
BAŞKANVEKİLİ İZMİR MİLLETVEKİLİ OKTAY VURAL'IN TEKLİFİ (2/397)

**DAMGA VERGİSİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tablonun "V- Kurumlarla ilgili kağıtlar" başlıklı kısmının (25) numaralı fıkrasında yer alan "sözleşmeli personel ile" ibaresinden sonra gelmek üzere "657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (C) fıkrası uyarınca istihdam edilen geçici personel ile" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 2- Bu Kanun 1/1/2012 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Gelir Vergisi Kanunu ile Kurumlar Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifim ile gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim.

04.11.2011

Cevdet Erdöl

Ankara

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (2/565)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Yeşilay, tıpkı Kızılay gibi tarihi değeri olan önemli kuruluşlarımızdan birisidir. Bilindiği gibi Şeyhül-İslam Haydarzade İbrahim Efendi'nin teşvik ve himayesinde, dünyaca ünlü Ord. Prof. Dr. Mazhar Osman ve arkadaşları tarafından 5 Mart 1920 tarihinde kurulan Türkiye Yeşilay Cemiyeti, halkımızın ve özellikle gençlerimizin zararlı alışkanlıklardan korunması için Anayasanın 58 inci maddesine göre kamu hizmetinde bulunmaktadır.

Yeşilay sembolündeki hilâl, Milli kimliğimizi ve Devletimizin bağımsızlığını temsil eden Türk Bayrağı'ndan alınmıştır. Hilâldeki yeşil renk, huzur ve mutluluğu temsil etmektedir. Bağımlı olan bir insan, huzurlu ve mutlu olamaz. Huzurlu ve mutlu olmayanlar, genel olarak başarılı olamazlar.

Yeşilay, sigara, alkollü içki ve diğer uyuşturucu alışkanlıklar ile mücadele eden ve bütün zararlı alışkanlıklardan halkımızın ve bilhassa gençlerimizin korunması için yaptığı çalışmalarla kamuya hizmet veren, bu sebeple de "Kamuya Yararlı Cemiyetler" arasında yer alan bir kurumdur. Kamuya Yararlı Cemiyetler, çalışmaları memleket çapında faydalı olan, ülke ve toplum menfaatine hizmet eden cemiyetlerdir. Yeşilay, 19 Eylül 1934 tarihinde Başbakan İsmet İnönü Başkanlığında toplanan Bakanlar Kurulu tarafından aynı tarih ve 2-1288 sayılı alınan karar ile kamuya yararlı cemiyetler arasına alınmış ve Reiscumhur Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK tarafından onaylanarak 13/10/1934 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Aynı zamanda Yeşilay, gönüllü bir halk kuruluşu ve genel yapısı ile bir dokümantasyon ve arşiv merkezidir. Elde edilen bilgileri, hazırladığı dokümanlarla (bülten, broşür, kitap, kaset, bildiri, afiş, yazılı başvuru, rapor vb. gibi) kamuya, ilgili makam ve kuruluşlara sunar. Bununla insanımıza ve yetkili özel ve resmi kuruluşlara gerekli olan önlemlerin alınması için uyarı ve önerilerde bulunmaktadır.

Yeşilay'ın amacı; Yurdumuzda ahlâki ve kültürel bir kalkınma atmosferi içinde, alkollü içki, sigara ve uyuşturucu madde kullanımını, özel sektör ve devlet organları ile de iş ve gönül birliği yaparak, en az miktara indirmektir.

Yurdumuzda ahlâkî ve kültürel bir kalkınma atmosferi içinde içki, uyuşturucu ve sigara bağımlılığı gibi toplum ve gençliğin beden ve ruh sağlığını tahrip eden bağımlılıklar yanında, kumar, fuhuş, internet ve ekran bağımlılığı gibi gençliğe ve topluma zarar veren bütün zararlı alışkanlıklarla mücadele etmek, millî kültürüne bağlı nesiller yetiştirmek amacı ile Derneğin yapacağı çalışmalarda daha etkili olmasına yönelik yapılan bağışların ihtiyaçlara cevap verecek düzeye gelebilmesi için mevzuat açısından Kızılay'a paralel şekilde düzenleme yapılarak kolaylaştırmaya gidilmesi gerekmektedir.

Bu çerçevede, Teklif ile; 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu, 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin bir bendine eklenerek Türkiye Yeşilay Cemiyetine makbuz karşılığı yapılan bağış ve yardımların herhangi bir sınıra tabi olmaksızın gelir vergisi matrahının tespitinde beyanname ile bildirilecek gelirden indirileceği düzenlenmektedir.

ANKARA MİLLETVEKİLİ CEVDET ERDÖL'ÜN TEKLİFİ (2/565)

**GELİR VERGİSİ KANUNU İLE KURUMLAR VERGİSİ KANUNUNDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasının 11 inci bendine "Türk Kızılay Derneğine" ibaresinden sonra gelmek üzere "ve Türkiye Yeşilay Cemiyetine" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 2- 13/06/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (f) bendine "Türk Kızılay Derneğine" ibaresinden sonra gelmek üzere "ve Türkiye Yeşilay Cemiyetine" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 3- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Alt Komisyon Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

Esas No: 1/611, 2/207, 2/397, 2/565

22/5/2012

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığınca hazırlanarak Bakanlar Kurulunca 26/4/2012 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 4/5/2012 tarihinde tali komisyon olarak Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu ile Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen 1/611 esas numaralı “Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”, İstanbul Milletvekili Ferit Mevlüt ASLANOĞLU tarafından hazırlanarak 23/11/2011 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 20/12/2011 tarihinde tali komisyon olarak İçişleri Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen 2/207 esas numaralı “Bazı Vergi Kanunlarında Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi”, Hatay Milletvekili Şefik ÇİRKİN ve İzmir Milletvekili Oktay VURAL tarafından hazırlanarak 27/2/2012 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 6/3/2012 tarihinde esas komisyon olarak Komisyonumuza havale edilen 2/397 esas numaralı “Damga Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” ile Ankara Milletvekili Cevdet ERDÖL tarafından hazırlanarak 7/5/2012 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 14/5/2012 tarihinde tali komisyon olarak Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen 2/565 esas numaralı “Gelir Vergisi Kanunu ile Kurumlar Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi”, Komisyonumuzun 17/5/2012 tarihinde Hükümeti temsilen Maliye Bakanı Mehmet ŞİMŞEK ile Maliye Bakanlığı, Ekonomi Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Gençlik ve Spor Bakanlığı, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Sermaye Piyasası Kurulu, Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu, Sosyal Güvenlik Kurumu, Hazine Müsteşarlığı, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı, Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü, Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü, Türkiye İstatistik Kurumu, Türkiye Elektrik Dağıtım AŞ, Türkiye Yeşilay Cemiyeti, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu temsilcilerinin katılımlarıyla yaptığı 40. birleşiminde görüşülmeye başlanmıştır.

Kanun Tasarısı ve Tekliflerinin geneli üzerindeki görüşmelere geçilmeden önce verilen bir önerge doğrultusunda Kanun Tasarısı ve Tekliflerin İçtüzüğü'nün 35 inci maddesi uyarınca birbirleriyle ilgili görülerek birleştirilmesi ve görüşmelerde 1/611 esas numaralı Kanun Tasarısının esas alınması kararlaştırılmıştır.

Tasarının ve Tekliflerin geneli üzerindeki görüşmelerin tamamlanmasının ardından Tasarı ile söz konusu Kanun Tekliflerinin daha ayrıntılı bir şekilde incelenebilmesini teminen bir Alt Komisyon kurulmasına karar verilmiştir.

Alt Komisyonun; 21/5/2012 ve 22/5/2012 tarihlerinde Maliye Bakanlığı, Ekonomi Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu, Sermaye Piyasası Kurulu, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu, Hazine Müsteşarlığı, Gelir

İdaresi Başkanlığı, Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü, Spor Toto Teşkilat Başkanlığı, Türkiye Jokey Kulübü, Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü, Türkiye İstatistik Kurumu, Türkiye Bankalar Birliği, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği, Ankara Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası temsilcilerinin katılımlarıyla yapmış olduğu toplantılarda ilgili kamu kurum ve kuruluşları ile oda ve birlik temsilcilerinin görüşleri geniş bir şekilde dile getirilmiş ve yapılan kapsamlı değerlendirmeler sonucunda Alt Komisyonca Tasarıda aşağıdaki değişiklikler yapılmıştır.

Tasarının;

- Çerçeve 1 inci, 2 nci ve 3 üncü maddeleri aynen,

- Çerçeve 4 üncü maddesi geleneksel, kültürel, sanatsal değeri olan ve kaybolmaya yüz tutan bazı meslek kollarında faaliyette bulunanlardan el dokuma işleri, bakır işletmeciliği, çini ve çömlek yapımı, sedef kakma ve ahşap oyma işleri ile kaşıklık meslek kollarında faaliyette bulunanların da esnaf muafiyeti kapsamına alınmasını teminen değiştirilmesi suretiyle,

- Çerçeve 5 inci maddesi aynen,

- Çerçeve 6 ncı maddesi; kullandıkları yabancı kaynaklar öz kaynaklarını aşan işletmelerin yabancı kaynaklara ilişkin ödemelerinin yüzde 10'unu aşmamak üzere Bakanlar Kurulunca belirlenecek oranda finansman gideri kısıtlamasına tabi tutulmasını ve söz konusu oranı sektörler itibarıyla farklılaştırma hususunda Bakanlar Kurulunun yetkili kılınmasını teminen değiştirilmesi suretiyle,

- Çerçeve 7 nci maddesi aynen,

- Çerçeve 8 inci maddesi; bütün repo ve ters repo işlemlerinin menkul sermaye iradı kapsamına alınmasını teminen değiştirilmesi suretiyle,

- Çerçeve 9 uncu maddesi; ibadethaneler için yapılacak bağış ve yardımların gelir vergisi matrahından indirilmesine ilişkin düzenleme nedeniyle uygulamada yaşanabilecek sıkıntılardan önlenmesi amacıyla, mülki idare amirlerinin izni ve denetimine tabi olarak yaptırılan ibadethaneler şeklinde değiştirilmesi ve Diyanet İşleri Başkanlığı denetiminde yaygın din eğitimi verilen tesislerin de kapsama alınmasını teminen değiştirilmesi suretiyle,

- Çerçeve 10 uncu maddesi; 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunda tanımlanan şans oyunlarına ilişkin olarak yapılacak ödemelerin vergi stopajı kapsamına alınmasına ilişkin düzenlemenin her türlü bahis ve şans oyunlarının oynatılmasına aracılık edenlere yapılan ödemeleri de kapsamını teminen değiştirilmesi suretiyle,

- Çerçeve 11 inci maddesi aynen,

- Çerçeve 12 nci maddesi, 193 sayılı Kanuna eklenen geçici maddelerin ayrı maddeler halinde düzenlenmesini teminen 12 nci ve 13 üncü maddeler olarak aynen,

- Çerçeve 13 üncü, 14 üncü, 15 inci, 16 ncı ve 17 nci maddeleri; 14, 15, 16, 17 ve 18 nci maddeler olarak aynen,

- Çerçeve 18 inci maddesi; denetim yetkilendirme belgeleri ile müşavirlik ruhsatlarından alınacak maktu harçların miktarının yeniden belirlenmesi ve nispi olarak uygulanacak harçların oranlarını belirleme konusundan Bakanlar Kuruluna yetki verilmesini teminen değiştirilmesi suretiyle 19 uncu madde olarak,

- Denetim yetkilendirme belgeleri ile müşavirlik ruhsatlarına ilişkin ödenecek harçların tahakkuk ve ödenme zamanının belirlenmesi amacıyla 492 sayılı Harçlar Kanununun 113 üncü maddesinin ikinci fıkrasının sonuna eklenmesi öngörülen bir düzenlemenin Tasarıya yeni çerçeve 20 nci madde olarak eklenmesi ve madde numaralarının buna göre teselsül ettirilmesi suretiyle,

- Çerçeve 19 uncu maddesi; 21 inci madde olarak aynen,

- Çerçeve 20 nci maddesi; özelleştirme kapsamındaki yerler ile 6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun kapsamındaki yerlerin; konut teslimlerine ilişkin uygulanacak katma değer vergisi oranının inşaatın yapıldığı arsa veya konutun vergi değerine göre belirlenmesi hususunda Bakanlar Kuruluna verilen yetki kapsamı dışına çıkarılmasını teminen değiştirilmesi suretiyle 22 nci madde olarak,

- Çerçeve 21, 22 ve 23 üncü maddeleri; 23, 24 ve 25 inci maddeler olarak aynen,

- Çerçeve 24 üncü maddesi; kanun yapım tekniğine uygunluğun sağlanması amacıyla 4447 sayılı Kanunun 49 ve 53 üncü maddelerinde yapılan düzenlemelerin ayrı çerçeve maddeler olarak düzenlenmesini teminen 26 ve 27 nci maddeler olarak aynen,

- Çerçeve 25, 26, 27, 28 ve 29 uncu maddeleri; 28, 29, 30, 31 ve 32 nci maddeler olarak aynen,

- 5510 sayılı Kanuna göre Sosyal Güvenlik Kurumunun alacağı olan ve Kurum tarafından takip ve tahsil edilen sigorta primi, emeklilik keseneği, işsizlik sigortası primi ve benzeri alacaklara karşılık borçlular tarafından Kuruma teklif edilen taşınmazların oluşturulacak komisyon tarafından takdir edilen değer üzerinden Kurum tarafından satın alınması amacıyla 5510 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen geçici 41 inci maddenin Tasarıya çerçeve 33 üncü madde olarak eklenmesi ve madde numaralarının buna göre teselsül ettirilmesi suretiyle,

- Çerçeve 30 uncu ve 31 inci maddeleri; 34 ve 35 inci maddeler olarak aynen,

- Çerçeve 32 nci maddesi; ibadethaneler için yapılacak bağış ve yardımların kurumlar vergisi matrahından indirilmesine ilişkin düzenleme nedeniyle uygulamada yaşanabilecek sıkıntıların önlenmesi amacıyla, söz konusu ibadethanelerin mülki idare amirlerinin izni ve denetimine tabi olarak yaptırılan ibadethaneler şeklinde değiştirilmesi ve Diyanet İşleri Başkanlığı denetiminde yaygın din eğitimi verilen tesislerin de kapsama alınmasını teminen değiştirilmesi suretiyle 36 ncı madde olarak,

- Çerçeve 33 üncü maddesi; finansman gideri kısıtlamasına tabi tutulacak işletmelerin kullandığı yabancı kaynakları öz kaynaklarını aşan işletmeler olarak sınırlandırılması, bu sınırlamaya yalnızca düzenlemede belirtilen oranı aşan borçlanmalar nedeniyle yüklenen finansman giderlerinin tabi olması, ayrıca 5411 sayılı Bankacılık Kanununda tanımlanan kredi kuruluşları ve finansal kuruluşlar ile finansal kiralama, faktoring ve finansman şirketlerinin de bu sınırlamaya tabi tutulmamasına yönelik olarak değiştirilmesi suretiyle 37 nci madde olarak,

- Çerçeve 34 üncü maddesi; anlatıma açıklık kazandırılması ve uygulamada ortaya çıkabilecek tereddütlerin giderilmesi amacıyla redaksiyona tabi tutulmak suretiyle 38 inci madde olarak,

- Çerçeve 35, 36 ve 37 nci maddesi; 39, 40 ve 41 inci maddeler olarak aynen,

- 6111 sayılı Kanun hükümlerinden yararlanmak üzere süresi içerisinde başvuran ancak taksitlerini süresinde ödemeyerek söz konusu hükümlerden yararlanma haklarını kaybeden borçlulara yeni bir imkan verilmesi amacıyla 6111 sayılı Kanuna yeni bir geçici madde eklenmesini öngören bir düzenlemenin Tasarıya çerçeve 42 nci madde olarak eklenmesi suretiyle,

- T.C. Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğünün Maliye Bakanlığına bağlı tahsil dairelerine olan borçlarının, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığında olan alacaklarına karşılık mahsup ve terkin edilmesini öngören düzenlemenin Tasarıya geçici 1 inci madde olarak eklenmesi suretiyle,

- Yürürlüğe ilişkin 38 inci maddesi; Tasarının 38 inci maddesiyle değiştirilen 5520 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin birinci fıkrasına eklenen (g) bendinin Kanunun yayımını izleyen aybaşıda yürürlüğe girmesini, Tasarının 22 nci maddesi ile konut teslimlerinde uygulanacak katma değer vergisi oranlarına

ilişkin düzenlemenin yapı ruhsatı 1/6/2012 tarihinden sonra alınan veya kamu kurum ve kuruluşları ile bunların iştirakleri tarafından ihalesi bu tarihten sonra yapılan inşaat işlerine ilişkin konut teslimleri için uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girmesini, Tasarının 37 nci maddesiyle 5520 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin birinci fıkrasına eklenen (i) bendinin 1/1/2013 tarihinde yürürlüğe girmesini teminen değiştirilmesi ve teselsül ettirilen madde numaralarına uygun olarak redaksiyona tabi tutulması suretiyle 43 üncü madde olarak,

- Yürütmeye ilişkin 39 uncu maddesi; 44 üncü madde olarak aynen,

kabul edilmiş ve metnin tamamı kanunların hazırlanmasında uygulanan esas ve usuller çerçevesinde redaksiyona tabi tutulmuştur.

Raporumuz, Plan ve Bütçe Komisyonuna sunulmak üzere saygı ile arz olunur.

Başkan	Üye	Üye
<i>Recai Berber</i>	<i>Ekrem Çelebi</i>	<i>Bülent Kuşoğlu</i>
Manisa	Ağrı	Ankara (Muhalifim)
Üye	Üye	Üye
<i>Vedat Demiröz</i>	<i>Feramuz Üstün</i>	Adil Kurt
Bitlis	Gümüşhane	Hakkari (İmzada bulunamadı)
Üye	Üye	Üye
<i>Ahmet Baha Ögütken</i>	<i>Rahmi Aşkın Türeli</i>	<i>Erkan Akçay</i>
İstanbul	İzmir (Muhalifim)	Manisa (Muhalifim)
Üye	Üye	
<i>Uğur Aydemir</i>	<i>Abdulkerim Gök</i>	
Manisa	Şanlıurfa	

ALT KOMİSYON METNİ

**AMME ALACAKLARININ TAHSİL USULÜ HAKKINDA KANUN İLE BAZI
KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI**

MADDE 1- 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanununun 39 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “bu yerin belediye sınırları dışındaki” ibaresi “diğer” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2- 6183 sayılı Kanunun geçici 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2014” ibaresi “31/12/2023” şeklinde, “genel bütçeye dahil daireler ve katma bütçeli idarelerce” ibaresi “merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerince” şeklinde, “29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Kanun” ibaresi ise “29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun ek 3 üncü maddesi” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “(operatör değişiklikleri hariç)” ibaresi “(iş ve hizmetlerin merkezi bir sunucu tarafından uzaktan izlenmesi ve yürütülmesine yönelik makineler arası veri aktarımına mahsus olan ve bunların yürütülmesi için zorunlu olanlar dışında sesli, görsel iletişim veya genel amaçlı internet erişimi için kullanılmayan mobil telefon aboneliğinin ilk tesisi ile operatör değişiklikleri hariç)” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 4- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (8) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı fıkraya aşağıdaki bent ve maddeye son fıkrasından önce gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“8. Bu Kanunun 47 nci maddesinde yazılı şartları haiz olanlardan kendi ürettikleri ürünleri satanlara münhasır olmak üzere el dokuma işleri, bakır işlemciliği, çini ve çömlek yapımı, sedef kakma ve ahşap oyma işleri, kaşıkcılık, bastonculuk, semercilik, yazmacılık, yorgancılık, keçecilik, lüle ve oltu taşı işçiliği, çarıkçılık, yemenicilik, oyacılık ve bunlar gibi geleneksel, kültürel, sanatsal değeri olan ve kaybolmaya yüz tutan meslek kollarında faaliyette bulunanlar;

9. Yukarıdaki bentlerde sözü edilen işlere benzerlik gösterdikleri Maliye Bakanlığınca kabul edilen ticaret ve sanat işleri ile iştigal edenler.”

MADDE 5- 193 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “gelirleri bunlar tarafından bildirilecek olanlar” ibaresi “istisna haddinin üzerinde hasılat elde edenlerden, beyanı gerekip gerekmediğine bakılmaksızın ayrı ayrı veya birlikte elde ettiği ücret, menkul sermaye iradı, gayrimenkul sermaye iradı ile diğer kazanç ve iratlarının gayri safi tutarları toplamı 103 üncü maddede yazılı tarifinin üçüncü diliminde ücret gelirleri için yer alan tutarı aşanlar” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 6- 193 sayılı Kanunun 41 inci maddesinin birinci fıkrasının mülga (9) numaralı bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“9. Kullanılan yabancı kaynakları öz kaynaklarını aşan işletmelerde, aşan kısma münhasır olmak üzere, yatırımın maliyetine eklenenler hariç, işletmede kullanılan yabancı kaynaklara ilişkin faiz, komisyon, vade farkı, kâr payı, kur farkı ve benzeri adlar altında yapılan gider ve maliyet unsurları toplamının % 10’unu aşmamak üzere Bakanlar Kurulunca kararlaştırılan kısmı.

Belirlenecek oranı sektörler itibarıyla farklılaştırmaya Bakanlar Kurulu, bendin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 7- 193 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Basit usule tabi olmanın şartlarından herhangi birini takvim yılı içinde kaybedenler, ertesi takvim yılı başından itibaren gerçek usulde vergilendirilirler. Basit usulün şartlarını haiz olanlardan, bu usulden yararlanmak istemediklerini yazı ile bildirenler dilekçelerinde belirttikleri tarihten veya izleyen takvim yılı başından, yeni işe başlayanlar ise işe başlama tarihinden itibaren gerçek usulde vergilendirilirler. Gerçek usulde vergilendirilen mükelleflerden, 47 nci maddede yazılı şartları taşıyanlardan arka arkaya iki hesap döneminin iş hacmi 48 inci maddede yazılı hadlerden düşük olanlar, yazılı talepleri üzerine bu şartın gerçekleşmesini takip eden takvim yılından başlayarak basit usule geçebilirler. İşin eş ve çocuklara devri halinde iş hacminin hesabında devirden önceki süreler de dikkate alınır. Sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge düzenledikleri tespit edilenler hiçbir suretle basit usulde vergilendirilmezler.

Gerçek usulde vergilendirilmekte iken işini terk eden mükellefler ile basit usulün şartlarını kaybedenlerden gerçek usulde vergilendirilmeye başlamadan önce işini terk eden mükellefler, terk tarihini takip eden yılın başından itibaren iki yıl geçmedikçe basit usule dönemezler. Bu hüküm, işin eş veya çocuklara devri halinde de uygulanır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 8- 193 sayılı Kanunun 75 inci maddesinin ikinci fıkrasının (14) numaralı bendinde yer alan “Bu maddenin ikinci fıkrasının 5 numaralı bendinde yer alan menkul” ibaresi “Menkul” olarak değiştirilmiş anılan fıkra aşağıdaki (16) numaralı bent eklenmiştir.

“16. Yukarıdaki bentlerde sayılanlar dışında Sermaye Piyasası Kanunu hükümlerine göre ihraç edilen her türlü sermaye piyasası araçlarından elde edilen gelirler.”

MADDE 9- 193 sayılı Kanunun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasının (5) numaralı bendinde yer alan “rehabilitasyon merkezi” ibaresi “rehabilitasyon merkezi ile mülki idare amirlerinin izni ve denetimine tabi olarak yaptırılacak ibadethaneler ve Diyanet İşleri Başkanlığı denetiminde yaygın din eğitimi verilen tesislerin” şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkranın (11) numaralı bendinde yer alan “Türkiye Kızılay Derneğine” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve Türkiye Yeşilay Cemiyetine” ibaresi ve aynı fıkra aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“12. 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 325/A maddesine göre girişim sermayesi fonu olarak ayrılan tutarların beyan edilen gelirin %10’unu aşmayan kısmı.

13. Türkiye’de yerleşmiş olmayan kişilerle, işyeri, kanuni ve iş merkezi yurt dışında bulunanlara Türkiye’de verilen ve münhasıran yurt dışında yararlanılan mimarlık, mühendislik, tasarım, yazılım, tıbbi raporlama, muhasebe kaydı tutma, çağrı merkezi ve veri saklama hizmeti alanlarında faaliyette bulunan hizmet işletmeleri ile ilgili bakanlığın izni ve denetimine tabi olarak eğitim ve sağlık alanında faaliyet gösteren ve Türkiye’de yerleşmiş olmayan kişilere hizmet veren işletmelerin münhasıran bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazancın %50’si.

Bu indirimden yararlanabilmesi için fatura veya benzeri belgenin yurt dışındaki müşteri adına düzenlenmesi şarttır.

Bu bentte yer alan oranı, hizmet alanları itibarıyla sifra kadar indirmeye veya %100’e kadar artırmaya Bakanlar Kurulu, bu bendin uygulamasına ve denetime ilişkin usul ve esasları belirlemeye ilgili bakanlıkların görüşünü almak suretiyle Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 10- 193 sayılı Kanunun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (5) numaralı bendine aşağıdaki alt bent eklenmiş, (7) numaralı bendinin (c) alt bendinde yer alan “Kamu Ortaklığı İdaresi” ibaresi “28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kanuna göre kurulan varlık kiralama şirketleri” şeklinde değiştirilmiş, (10) numaralı bendinin (a) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiş ve altıncı fıkrasının ikinci alt bendinde yer alan “6, 7, 8 ve 9 numaralı” ibaresi “6, 7, 8, 9 ve 16 numaralı” şeklinde değiştirilmiştir.

“ç) Yabancı devletlere, yabancı kamu idare ve kuruluşları ile uluslararası kuruluşlara ait diplomatik statüsü bulunmayan gayrimenkullerin kiralanması karşılığında bunlara yapılan kira ödemelerinden,”

“a) Başbayiler hariç olmak üzere, 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunda tanımlanan şans oyunlarına ilişkin olarak; bilet, kupon ve benzerlerini satanlara, düzenlenen her türlü bahis ve şans oyunlarının oynatılmasına aracılık edenlere, diğer kişilerce çıkartılan bu nitelikteki biletleri satanlara yapılan komisyon, prim ve benzeri ödemelerden,”

“16. 75 inci maddenin ikinci fıkrasının (16) numaralı bendi kapsamındaki menkul sermaye iratlarından,”

MADDE 11- 193 sayılı Kanunun geçici 67 nci maddesinin (1) numaralı fıkrasının altıncı paragrafı ile (2) numaralı fıkrasında yer alan “Hazine” ibareleri “Hazine ve 4749 sayılı Kanuna göre kurulan varlık kiralama şirketleri”, yedinci fıkrasında yer alan “Hazine ve tam mükellef kurumlar” ibaresi “Hazine, 4749 sayılı Kanuna göre kurulan varlık kiralama şirketleri ve tam mükellef kurumlar” şeklinde değiştirilmiş, (17) numaralı fıkrasında yer alan “bunları elde edenler” ibaresinden önce gelmek üzere “bunların vadesi ve”, “yatırım fonlarının katılma belgelerinin fona iade edilmesinden” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya diğer şekillerde elden çıkarılmasından” ibareleri eklenmiştir.

MADDE 12- 193 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Gelir vergisi stopajı teşviki

GEÇİCİ MADDE 79- (1) Bakanlar Kurulunca istatistiki bölge birimleri sınıflandırması, kişi başına düşen milli gelir veya sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeyleri dikkate alınmak suretiyle belirlenen illerde yapılacak yatırımlar için Ekonomi Bakanlığı tarafından düzenlenen yatırım teşvik belgeleri kapsamında; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/12/2023 tarihine kadar gerçekleşen yatırımlarda teşvik belgelerinde öngörülen ve fiilen istihdam edilen işçilerin ücretlerinin sanayi kesiminde çalışan 16 yaşından büyük işçiler için uygulanan asgari ücretin brüt tutarına tekabül eden kısmı üzerinden hesaplanan gelir vergisi, yatırımın kısmen veya tamamen işletilmesine başlanılan tarihten itibaren 10 yıl süreyle verilecek muhtasar beyanname üzerinden tahakkuk eden vergiden terkin edilir.

(2) Birinci fıkraya istinaden terkin edilecek verginin hesabında, öncelikle 32 nci maddede yer alan asgari geçim indirimi dikkate alınır.

(3) Yatırımın tamamlanamaması veya teşvik belgesinin iptal edilmesi halinde, gelir vergisi stopajı teşviki uygulaması nedeniyle terkin edilen vergiler, vergi ziyai cezası uygulanmaksızın gecikme faiziyle birlikte tahsil olunur.

(4) Yatırımın faaliyete geçmesinden önce devri halinde devralan, aynı koşulları yerine getirmek kaydıyla gelir vergisi stopajı teşviki uygulamasından yararlanır.

(5) Yatırımın kısmen veya tamamen faaliyete geçmesinden sonra devri halinde, gelir vergisi stopajı teşviki uygulamasından devir tarihine kadar devreden, devir tarihinden sonra ise kalan süre kadar devralan yararlanır.

(6) Bu madde kapsamındaki gelir vergisi stopajı teşvikinden yararlananlar; diğer kanunlarda yer alan aynı mahiyetteki hükümlerden ayrıca yararlanamazlar.

(7) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 13- 193 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Basit usulde vergilendirmeye geçişte sürelerin hesabı

GEÇİCİ MADDE 80- (1) 46 ncı maddenin altıncı ve yedinci fıkralarında yer alan şartların tespitine 1/1/2012 tarihinden itibaren başlanır.”

MADDE 14- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 112 nci maddesinin (4) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı maddeye aşağıdaki (5) numaralı fıkra eklenmiş ve mevcut (5) numaralı fıkra (6) numaralı fıkra olarak teselsül ettirilmiştir.

“4. Fazla veya yersiz olarak tahsil edilen vergiler, fazla veya yersiz tahsilatın mükelleften kaynaklanması hâlinde düzeltmeye dair müracaat tarihi, diğer hallerde verginin tahsili tarihinden düzeltme fişinin mükellefe tebliğ edildiği tarihe kadar geçen süre için aynı dönemde 6183 sayılı Kanuna göre belirlenen tecil faizi oranında hesaplanan faiz ile birlikte, 120 nci madde hükümlerine göre mükellefe red ve iade edilir.

5. Vergi kanunları uyarınca iadesi gereken vergilerin, ilgili mevzuatı gereğince mükellef tarafından tamamlanması gereken bilgi ve belgelerin tamamlandığı tarihi takip eden üç ay içinde iade edilmemesi halinde, bu tutarlara üç aylık sürenin sonundan itibaren düzeltme fişinin mükellefe tebliğ edildiği tarihe kadar geçen süre için aynı dönemde 6183 sayılı Kanuna göre belirlenen tecil faizi oranında hesaplanan faiz, 120 nci madde hükümlerine göre red ve iadesi gereken vergi ile birlikte mükellefe ödenir.”

MADDE 15- 213 sayılı Kanunun 325 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 325/A maddesi eklenmiştir.

“Girişim sermayesi fonu

MADDE 325/A- (1) Sermaye Piyasası Kurulunun düzenleme ve denetimine tabi olarak Türkiye’de kurulmuş veya kurulacak olan girişim sermayesi yatırım ortaklıklarına sermaye olarak konulması veya girişim sermayesi yatırım fonu paylarının satın alınması amacıyla, ilgili dönem kazancından veya beyan edilen gelirden girişim sermayesi fonu ayrılabilir. Bu fon, kurum kazancının veya beyan edilen gelirin %10’unu ve öz sermayenin %20’sini aşamaz.

(2) Girişim sermayesi fonu olarak ayrılan tutarlar pasifte geçici bir hesapta tutulur. Mükelleflerce, fonun ayrıldığı yılın sonuna kadar girişim sermayesi yatırım ortaklıklarına veya girişim sermayesi yatırım fonlarına yatırım yapılmaması halinde, zamanında tahakkuk ettirilmeyen vergiler gecikme faizi ile birlikte tahsil edilir.

(3) Bu fon, amacı dışında herhangi bir suretle başka bir hesaba nakledilmesi, işletmeden çekilmesi, ortaklara dağıtılması, dar mükelleflerce ana merkeze aktarılması veya işin terki, işletmenin tasfiyesi, devredilmesi, bölünmesi ya da girişim sermayesi yatırım ortaklıklarının hisse senetlerinin veya girişim sermayesi yatırım fonu katılma paylarının elden çıkarılmasından itibaren 6 ay içinde bu maddede belirtilen amaçla yeniden kullanılmaması halinde, bu işlemlerin yapıldığı veya sürenin dolduğu dönemde vergiye tabi tutulur.

(4) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.”

MADDE 16- 213 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Fazla veya yersiz tahsilatta faiz ödemesi

GEÇİCİ MADDE 29- Bu Kanunun 112 nci maddesinin (4) numaralı fıkrası, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra fazla veya yersiz olarak tahsil edilen vergilerin iadesinde uygulanır.”

MADDE 17- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tablonun "IV- Ticari ve medeni işlemlerle ilgili kağıtlar" başlıklı bölümünün (23) ve (30) numaralı fıkralarında yer alan "kredilerin temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenlenecek kağıtlar ile bu kağıtlar üzerine konulacak şerhler (kredilerin kullanımları hariç)" ibaresi "kredilere, bunların teminatlarına ve geri ödemelerine ilişkin kağıtlar ile bu kağıtlar üzerine konulacak şerhler (kredilerin kullanımları hariç)" şeklinde değiştirilmiş, "V- Kurumlarla ilgili kağıtlar" başlıklı bölümünün (25) numaralı fıkrasına "(Söz konusu kurum, kuruluş ve işletmelerde geçici personel olarak istihdam edilenlerle yapılan sözleşmeler ile 5258 sayılı Aile Hekimliği Kanununa göre hizmet alımına ilişkin yapılan hizmet sözleşmeleri dahil)" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 18- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 123 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "kredilerin temini ve bunların teminatları ile geri ödenmelerine ilişkin işlemler" ibaresi "kredilere, bunların teminatlarına ve geri ödenmelerine ilişkin işlemler (yargı harçları hariç)" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 19- 492 sayılı Kanunun (8) sayılı Tarifesinin mülga "VIII-Telsiz harçları" bölümü başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş, "XI-Finansal faaliyet harçları" başlıklı bölümünün (8) numaralı fıkrasına (b) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf ve bu Tarifenin sonuna aşağıdaki "XIV- Denetim yetkilendirme belgeleri ve müşavirlik ruhsat harçları" başlıklı bölüm eklenmiştir.

'VIII- Yolcu beraberinde getirilen telefon kullanım izin harcı:

1. Ticari mahiyette olmaksızın, yolcuların kendi kullanımları için yurt dışından getirdikleri alıcısı bulunan verici portatif telsiz telefon cihazları kullanım izni (Söz konusu harç, elektronik kimlik bilgisinin kayıt altına alınması işleminden önce ödenir. Elektronik kimlik bilgisinin kayıt altına alınması için yapılan başvuru sırasında harcın ödendiğine ilişkin belge aranır ve harç ödenmeden kayıt işlemi yapılmaz. Harç ödenmeden kayıt işlemi yapılan ve kullanıma açılan cihazlar, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu tarafından kullanıma kapatılır. Ödenmeyen harç %50 fazlasıyla ilk kayıt tarihinden itibaren 6183 sayılı Kanuna göre hesaplanan gecikme zammı ile birlikte tahsil edilir. Bu tahsilat yapılmadan cihaz kullanıma açılmaz.)	100TL
--	-------

"(a) ve (b) bentlerinde yer alan şirket kuruluş izin belgelerinin her ikisini de alanlardan, izin belgelerinin alındığı yıldan sonraki yıllarda, bu belgelere ait harçlardan sadece yüksek olanı alınır."

"XIV- Denetim yetkilendirme belgeleri ve müşavirlik ruhsat harçları:

1- Denetim kuruluşları yetkilendirme belgeleri (Her yıl için):

a) Kamu yararını ilgilendiren kuruluşları denetleyecek bağımsız denetim kuruluşları yetkilendirme belgeleri:	
aa) Belgenin verildiği yıl	30.000 TL
bb) Takip eden yıllarda 10.000 TL'den az olmamak üzere bir önceki yıl gayrisafi iş hasılatının	Binde beşi
b) Diğer kuruluşları denetleyecek bağımsız denetim kuruluşları yetkilendirme belgeleri:	
aa) Belgenin verildiği yıl	15.000 TL
bb) Takip eden yıllarda 5.000 TL'den az olmamak üzere bir önceki yıl gayrisafi iş hasılatının	Binde beşi

2- Denetim yetkilendirme belgeleri ve müşavirlik ruhsat harçları:

a) Yeminli mali müşavirlik ruhsatı	1.800 TL
b) Bağımsız denetçi yetkilendirme belgesi	900 TL
c) Serbest muhasebeci mali müşavirlik ruhsatı	450 TL

Bakanlar Kurulu gayrisafi iş hasılatı üzerinden hesaplanacak harcın oranını binde 2’den az, binde 10’dan çok olmamak üzere yeniden belirlemeye yetkilidir. Bakanlar Kurulu bu yetkisini denetim kuruluşlarının gayrisafi iş hasılatlarına göre farklı oranlar belirleyerek de kullanabilir.

MADDE 20- 492 sayılı Kanunun 113 üncü maddesinin ikinci fıkrasının sonuna “Denetim yetkilendirme belgesi harçları ise kurumlar vergisi beyannamesi ekinde verilen gelir tablosundaki gayrisafi iş hasılatı esas alınarak tahakkuk ettirilir ve mayıs ayı içerisinde ödenir.” cümlesi eklenmiştir.

MADDE 21- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (g) bendinde yer alan “kira sertifikaları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Türkiye’de kurulu borsalarda işlem gören sermaye piyasası araçları” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 22- 3065 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “perakende safhası için” ibaresi “perakende safhası ve inşaatın yapıldığı arsanın veya konutun vergi değerini esas alarak (Özelleştirme Kapsamındaki veya 16/5/2012 tarihli ve 6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun kapsamında kentsel dönüşüm alanı olarak ilan edilen yerler hariç) konut teslimleri için” şeklinde değiştirilmiştir;

MADDE 23- 3065 sayılı Kanunun geçici 26 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Birleşmiş Milletler (BM) temsilciliği, BM’ye bağlı” ibaresi “Birleşmiş Milletler (BM) ile Kuzey Atlantik Antlaşması Teşkilatı (NATO) temsilcilikleri ve bu Teşkilatlara bağlı” şeklinde değiştirilmiş ve aynı maddeye birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu maddede düzenlenen istisnalar dolayısıyla yüklenen vergiler, vergiye tabi işlemler üzerinden hesaplanan vergilerden indirilir. İndirim yoluyla telafi edilemeyen vergiler ise 32 nci madde hükümleri uyarınca istisna kapsamında işlem yapan mükellefin talebi üzerine nakden veya mahsuben iade edilir”

MADDE 24- 3065 sayılı Kanunun geçici 29 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “sağlık tesislerine ilişkin projelerden” ibaresi “sağlık tesislerine ilişkin projeler ve 652 sayılı Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 23 üncü maddesine göre Bakanlık tarafından kiralama karşılığı yaptırılmasına karar verilen eğitim öğretim tesislerine ilişkin projelerden” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 25- 3065 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Büyük ve stratejik yatırımlarda iade

GEÇİCİ MADDE 30- 31/12/2023 tarihine kadar uygulanmak üzere, yatırım teşvik belgeleri kapsamında asgari 500 milyon Türk Lirası tutarında sabit yatırım öngörülen stratejik yatırımlara ilişkin inşaat işleri nedeniyle yüklenen ve takvim yılı sonuna kadar indirim yoluyla telafi edilemeyen katma değer vergisi, izleyen yıl talep edilmesi halinde belge sahibi mükellefe iade olunur. Teşvik belgesine konu yatırımın tamamlanmaması halinde, iade edilen vergiler, vergi ziyası cezası uygulanarak iade tarihinden itibaren gecikme faizi ile birlikte tahsil edilir. Bu vergiler ve cezalarında zamanaşımı, verginin tarhını veya cezanın kesilmesini gerektiren durumun meydana geldiği tarihi takip eden takvim yılı başında başlar.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 26- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinin son fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 27- 4447 sayılı Kanunun 53 üncü maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “gelirlerinden” ibaresinden sonra gelmek üzere “vergi kesintileri hariç” ibaresi ile beşinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu muafiyetin, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu uyarınca yapılacak vergi kesintilerine şümulü yoktur.”

MADDE 28- 20/2/2001 tarihli ve 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 18- Elektrik dağıtım şirketleri ile elektrik üretim tesis ve/veya şirketlerin özelleştirilmesi çalışmaları kapsamında 31/12/2023 tarihine kadar yapılacak devir, birleşme, bölünme, kısmi bölünme işlemleri ile ilgili olarak ortaya çıkan kazançlar kurumlar vergisinden müstesnadır. Madde kapsamında yapılacak işlemler nedeniyle zarar oluşması halinde bu zarar kurum kazancının tespitinde dikkate alınmaz. Yapılan bu bölünme işlemleri Kurumlar Vergisi Kanunu kapsamında yapılan bölünme işlemi olarak kabul edilir.

Bu madde kapsamında yapılacak teslim ve hizmetler katma değer vergisinden müstesnadır. Söz konusu teslim ve hizmet ifalarıyla ilgili olarak yüklenilen vergiler, vergiye tabi işlemler nedeniyle hesaplanan katma değer vergisinden indirilir. İndirim yoluyla giderilemeyen katma değer vergisi iade edilmez. Bu madde kapsamına giren işlemlerde 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun ilgili hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 29- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 11 inci maddesinin (2) numaralı fıkrasında yer alan “(III) sayılı listedeki mallar için asgari maktu vergi tutarları;” ibaresi “(III) sayılı listenin (A) cetvelindeki mallar için asgari maktu vergi tutarları ile (B) cetvelindeki mallar için asgari maktu vergi ve maktu vergi tutarları;” şeklinde, aynı fıkranın (b) bendi ile aynı maddenin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“b) (B) cetvelindeki mallar için asgari maktu vergi tutarları perakende satışa sunulan sigaraların birim ambalajı içinde yer alan her bir sigara, diğer tütün mamullerinin birim ambalajı içindeki mamulün her bir gramı itibarıyla, maktu vergi tutarları ise 20 adet sigaradan veya 50 gram tütünden oluşan birim ambalaj itibarıyla (Birim ambalajların farklı adet veya gramdan oluşması halinde vergi tutarı, anılan adet veya grama göre oranlanarak hesaplanır).”

“5. (III) sayılı listenin (A) cetvelindeki mallar için asgari maktu vergi tutarlarına göre hesaplanacak vergi tutarından az olmamak üzere yalnızca nispi vergi uygulanır. (B) cetvelindeki mallar için maktu vergi ile birlikte, asgari maktu vergi tutarına göre hesaplanacak vergi tutarından az olmamak üzere nispi vergi uygulanır.”

MADDE 30- 4760 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendine “(B) cetvelindeki mallar için listede yer alan asgari maktu vergi tutarlarının, perakende satışa sunulan ürünlerin birim ambalajı içinde yer alan her bir sigara adedi, diğer tütün mamullerinin birim ambalajı içindeki mamulün her bir gramı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarın %20’sine tekabül eden tutarı aşmamak üzere; birim ambalaj itibarıyla maktu vergi tutarı belirlemeye, bu tutarı malların cinsleri, özellikleri, ambalajları (paketleri) ve bunların fiyatları ve fiyat grupları itibarıyla farklılaştırmaya;” ibaresi eklenmiş ve mülga (3) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“3.(III) sayılı listedeki mallar için belirtilen asgari maktu vergi tutarları veya Bakanlar Kurulunca bunlara ilişkin belirlenen en son asgari maktu vergi ve maktu vergi tutarları, Ocak ve Temmuz aylarında, Türkiye İstatistik Kurumu tarafından ilan edilen üretici fiyat endeksinde son altı ayda meydana gelen değişim oranında, bu değişimin ilanı gününden geçerli olmak üzere yeniden belirlenmiş sayılır. Bakanlar Kurulu uygulama dönemlerini gün veya ay olarak belirlemeye veya belirleyeceği mallar ve aylar itibarıyla yeniden belirlenmiş sayılan tutarların uygulanmamasına karar vermeye yetkilidir.”

MADDE 31- 4760 sayılı Kanuna ekli (IV) sayılı listeye aşağıdaki G.T.İ.P. numaralı mal vergi oranı ile birlikte eklenmiştir.

G.T.İ.P.NO	Mal ismi	Vergi Oranı (%)
85,07	Elektrik akümülatörleri (bunların separatörleri dahil) (kare veya dikdörtgen şeklinde olsun olmasın) (yalnız elektrik motorlu taşıt araçlarının motorunu çalıştırmaya mahsus olanlar)	3

MADDE 32- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun ek 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 2- Yatırımlarda Devlet yardımları hakkında kararlar çerçevesinde düzenlenen teşvik belgeleri kapsamında gerçekleştirilecek yatırımlarla istihdam edilen sigortalılar için, 81 inci maddede sayılan ve 82 nci madde uyarınca belirlenen prime esas kazanç alt sınırı üzerinden hesaplanan sigorta primlerinin; işveren hisselerinin tamamına veya Bakanlar Kurulunca istatistiki bölge birimleri sınıflandırması, kişi başına düşen milli gelir veya sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeyleri dikkate alınmak suretiyle belirlenen illerde işveren hisseleri ile birlikte sigortalı hisselerinin tamamına kadar olan kısmı Ekonomi Bakanlığınca karşılanır. Bakanlar Kurulu ayrıca Ekonomi Bakanlığınca karşılanacak tutarın uygulama süresini, karşılama oranını ve kapsamını; yatırımın sektörü, büyüklüğü ve bulunduğu illere göre farklılaştırmaya yetkilidir.

Primlerin Ekonomi Bakanlığınca karşılanabilmesi için işverenlerce, çalıştırdıkları sigortalılarla ilgili olarak bu Kanun uyarınca aylık prim ve hizmet belgelerinin yasal süresi içerisinde Kuruma verilmesi ve Ekonomi Bakanlığınca karşılanmayan tutarın yasal süresi içinde ödenmiş olması şarttır.

Bu madde hükümleri, 21/4/2005 tarihli ve 5335 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 30 uncu maddesinin ikinci fıkrası kapsamına giren kurum ve kuruluşlara ait işyerleri ile sosyal güvenlik destek primine tabi çalışanlar ve yurt dışında çalışan sigortalılar hakkında uygulanmaz.

Ekonomi Bakanlığınca karşılanan prim tutarları işverenler bakımından gelir ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider veya maliyet unsuru olarak dikkate alınmaz. Bu Kanun gereğince yapılan kontrol ve denetimlerde çalıştırdığı kişileri sigortalı olarak bildirmedığı veya bildirilen sigortalının fiilen çalışmadığının tespit edilmesi halinde işverenler bir yıl süreyle bu maddeyle sağlanan destek unsurlarından yararlanamaz. Bu madde kapsamındaki teşvikten yersiz olarak faydalanıldığının tespiti halinde işverenden yararlanılan teşvik tutarı gecikme zammı ve gecikme cezası ile birlikte tahsil edilir. Ayrıca, işyerinde sigortalının fiilen çalışmadığı halde bildirildiğinin tespit edilmesi halinde işveren hakkında Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunulur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Ekonomi Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından müştereken belirlenir.”

MADDE 33- 5510 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 41- 31/12/2023 tarihine kadar uygulanmak üzere, özelleştirme kapsamına alınan kuruluşlar dâhil 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine tabi iktisadi devlet teşekkülleri ve kamu iktisadi kuruluşları ile bunların müesseseleri, bağlı ortaklıkları ve iştirakleri, 18/6/1999 tarihli ve 4389 sayılı Kanuna tabi faaliyeti devam eden kamu bankaları, büyükşehir belediyeleri, belediyeler, il özel idareleri ve bunlara ait tüzel kişilerin veya bunlara bağlı müstakil bütçeli ve kamu tüzel kişiliğini haiz kuruluşların, Sosyal Güvenlik Kurumuna ait olan ve Kuruma bağlı tahsil dairelerince 6183 sayılı Kanun kapsamında takip edilen borçlarına karşılık, mülkiyeti bu idarelere ait ve üzerinde herhangi bir takyidat bulunmayan taşınmazlardan Kurum tarafından uygun görülenler Kurumun görevlendireceği üç temsilci ile taşınmazın bulunduğu yerdeki defterdarlık tarafından görevlendirilecek iki temsilciden oluşan komisyon tarafından ve gerektiğinde bilirkişi mütalaası alınmak suretiyle takdir edilecek değeri üzerinden, borçlu kurumun da uygun görüşü alınarak Kurum bütçesinin gelir ve gider hesaplarıyla ilişkilendirilmeksizin Kurumca satın alınabilir.

Bu idarelerin satın alınan taşınmazlarının tapu işlemlerine esas olan ve yukarıda belirtilen şekilde tespit edilen değerine eşit tutarda Kuruma ait olan ve 6183 sayılı Kanun kapsamında takip edilen borçları terkin edilir.

Bu madde hükmü, yukarıda sayılan kuruluşlar dışında kalan, borcunu ödemede çok zor duruma düştüğü Sosyal Güvenlik Kurumuna bağlı denetim elemanlarının inceleme raporu ile tespit edilen ve Kuruma bağlı tahsil dairelerine 6183 sayılı Kanun kapsamında takip edilen borcu bulunan diğer mükelleflerin (tüzel kişiliği bulunanların ortaklarına ait olanlar dâhil) taşınmazları için de uygulanabilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin esas ve usuller Kurum tarafından belirlenir.”

MADDE 34- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Kurumların;

- 1) Tam mükellefiyete tâbi başka bir kurumun sermayesine katılımlarından elde ettikleri kazançlar,
- 2) Tam mükellefiyete tabi başka bir kurumun kârına katılma imkânı veren kurucu senetleri ile diğer intifa senetlerinden elde ettikleri kâr payları,
- 3) Tam mükellefiyete tabi girişim sermayesi yatırım fonu katılma payları ile girişim sermayesi yatırım ortaklıklarının hisse senetlerinden elde ettikleri kâr payları.

Diğer fon ve yatırım ortaklıklarının katılma payları ve hisse senetlerinden elde edilen kâr payları bu istisnadan yararlanamaz.”

MADDE 35- 5520 sayılı Kanunun 5 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 5/A maddesi eklenmiştir.

“Yabancı fon kazançlarının vergilendirilmesi

MADDE 5/A- (1) Bu Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasında belirtilen yabancı fonların, Sermaye Piyasası Kurulunca verilen portföy yöneticiliği yetki belgesine sahip tam mükellef şirketler aracılığıyla, organize bir borsada işlem görsün veya görmesin her türlü menkul kıymet ve sermaye piyasası aracı, vadeli işlem ve opsiyon sözleşmesi, varant, döviz, emtiaya dayalı vadeli işlem ve opsiyon sözleşmesi, kredi ve benzeri finansal varlıklar ve kıymetli maden borsalarında yapılan emtia işlemlerinden elde ettikleri kazançları nedeniyle, aşağıdaki şartların birlikte gerçekleşmesi halinde portföy yöneticiliği yapanlar; söz konusu fonlar için daimi temsilci, bunların iş yerleri de bu fonların işyeri veya iş merkezi sayılmaz. Bu kazançlar için beyanname verilmez, diğer kazançlar nedeniyle beyanname verilmesi halinde bu kazançlar beyannameye dahil edilmez.

a) Fon adına tesis edilen işlemlerin portföy yöneticiliği yapan şirketin mutad faaliyetleri arasında yer alan işlemlerden olması.

b) Portföy yöneticiliği yapan şirketin ticari, hukuki ve finansal özellikleri dikkate alındığında, yabancı fon ile arasındaki ilişkinin, emsale uygun koşullarda birbirlerinden bağımsız olarak faaliyet gösteren kişilerdeki gibi olması.

c) Portföy yöneticiliği yapan şirket tarafından, verilen hizmet mukabilinde emsallere uygun bedel alınması ve transfer fiyatlandırması raporunun kurumlar vergisi beyannamesinin verilme süresi içerisinde Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığına verilmesi.

ç) Portföy yöneticiliği yapan şirketin ve ilişkili olduğu kişilerin yabancı fonun kazançları üzerinde, sağladığı hizmet mukabilinde her ne ad altında olursa olsun hesaplanan bedeller düşüldükten sonra, doğrudan veya dolaylı olarak % 20'den fazla hak sahibi olmaması.

(2) Birinci fıkranın (c) bendinde belirtilen transfer fiyatlandırması raporunun süresinde verilmemesi durumunda, bu raporun ilgili olduğu hesap dönemi için portföy yöneticiliği yapan şirket, fonun Türkiye'de daimi temsilcisi sayılır. Transfer fiyatlandırması raporu verilmiş olmasına rağmen portföy yöneticiliği yapan şirket ile fon arasındaki ilişkide emseline nazaran daha düşük bedel alınması durumunda ise sadece portföy yöneticiliği yapan şirket adına transfer fiyatlandırmasına yönelik olarak gerekli tarhiyat yapılır.

(3) Portföy yöneticiliği yapan şirketin, yukarıda belirtilen şartları sağlamak kaydıyla yabancı fondaki pay sahipliğinden doğan kazançları kurumlar vergisinden müstesnadır. Fon kazancından portföy yöneticiliği yapan şirkete düşen kısmın hesabında, bu şirkete yönetim ücreti, teşvik, prim, performans ücreti gibi her ne nam adı altında olursa olsun ödenen ücretler dikkate alınmaz. Portföy yöneticiliği yapan şirketin ve ilişkili olduğu kişilerin yabancı fonun kazançları üzerinden doğrudan veya dolaylı olarak % 20'den daha fazla hak sahibi olması halinde, ilgili fon kazançlarından bunlara isabet eden tutar genel hükümlere göre vergilendirilir.

(4) Portföy yöneticiliği yapan şirketin yabancı fondaki pay sahipliğinden doğan kazançları hariç olmak üzere; fonun katılımcı ve kurucuları arasında doğrudan veya dolaylı olarak tam mükellef gerçek kişi veya kurumların kazanç payının % 5'i geçmesi durumunda, tam mükellef gerçek kişi veya kurum kurucu veya katılımcılarının tamamı portföy yöneticiliği yapan şirket tarafından Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığına bildirilir. Bildirim yükümlüğünün yerine getirilmemesi ya da eksik yerine getirilmesi halinde tam mükellef gerçek kişi veya kurum kurucu veya katılımcıları adına fon işlemleri nedeniyle tarh edilecek vergi ve kesilecek cezalardan portföy yöneticiliği yapan şirket müştereken ve müteselsilen sorumludur.

(5) Türkiye'de bulunan taşınmazlar, aktif büyüklüğünün % 51'inden fazlası taşınmazlardan oluşan şirketlere ait hisse senetleri veya ortaklık payları veya bunlara ilişkin vadeli işlem ve opsiyon sözleşmeleri, nakdi uzlaşmayla sonuçlananlar dışında emtiaya dayalı vadeli işlem ve opsiyon sözleşmeleri, sigorta sözleşmeleri ve bunlara ilişkin vadeli işlem ve opsiyon sözleşmelerinden elde edilen kazançlar bu madde kapsamına girmez.

(6) Bu maddede düzenlenen kazanç istisnasının, söz konusu fonların Türkiye kaynaklı gelirleri üzerinden yapılacak vergi kesintilerine şümulü yoktur.

(7) Bu maddenin birinci fıkrasının (ç) bendi ile üçüncü ve dördüncü fıkralarında yer alan oranları sıfıra kadar indirmeye veya iki katına kadar arttırmaya, beşinci fıkrasında yer alan oranı yarisına kadar indirmeye veya %50'sine kadar arttırmaya Bakanlar Kurulu, maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 36- 5520 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde yer alan “rehabilitasyon merkezi” ibaresi “rehabilitasyon merkezi ile mülki idare amirlerinin izni ve denetimine tabi olarak yaptırılacak ibadethaneler ve Diyanet İşleri Başkanlığı denetiminde yaygın din eğitimi verilen tesislerin” şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkranın (f) bendinde yer alan “Türkiye Kızılay Derneğine” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve Türkiye Yeşilay Cemiyetine” ibaresi ve aynı fıkraya aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“g) 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 325/A maddesine göre girişim sermayesi fonu olarak ayrılan tutarların beyan edilen gelirin %10’unu aşmayan kısmı.

ğ) Türkiye’de yerleşmiş olmayan kişilerle, işyeri, kanuni ve iş merkezi yurt dışında bulunanlara Türkiye’de verilen ve münhasıran yurt dışında yararlanılan mimarlık, mühendislik, tasarım, yazılım, tıbbi raporlama, muhasebe kaydı tutma, çağrı merkezi ve veri saklama hizmeti alanlarında faaliyette bulunan hizmet işletmeleri ile ilgili bakanlığın izni ve denetimine tabi olarak eğitim ve sağlık alanında faaliyet gösteren ve Türkiye’de yerleşmiş olmayan kişilere hizmet veren işletmelerin münhasıran bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazancın %50’si.

Bu indirimden yararlanılabilmesi için fatura veya benzeri belgenin yurt dışındaki müşteri adına düzenlenmesi şarttır.

Bu bentte yer alan oranı, hizmet alanları itibarıyla sifıra kadar indirmeye veya %100’e kadar artırmaya Bakanlar Kurulu, bu bendin uygulanmasına ve denetime ilişkin usul ve esasları belirlemeye ilgili bakanlıkların görüşünü almak suretiyle Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 37- 5520 sayılı Kanununun 11 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“i) Kredi kuruluşları, finansal kuruluşlar, finansal kiralama, factoring ve finansman şirketleri dışında, kullanılan yabancı kaynakları öz kaynaklarını aşan işletmelerde, aşan kısma münhasır olmak üzere, yatırımın maliyetine eklenenler hariç, işletmede kullanılan yabancı kaynaklara ilişkin faiz, komisyon, vade farkı, kâr payı, kur farkı ve benzeri adlar altında yapılan gider ve maliyet unsurları toplamının %10’unu aşmamak üzere Bakanlar Kurulunca kararlaştırılan kısmı. Belirlenecek oranı sektörler itibarıyla farklılaştırmaya Bakanlar Kurulu, bendin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 38- 5520 sayılı Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan “Toplu Konut İdaresi” ibaresinden sonra gelmek üzere “, 4749 sayılı Kanuna göre kurulan varlık kiralama şirketleri,” ibaresi ile aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“g) Başbayiler hariç olmak üzere 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunda tanımlanan şans oyunlarına ilişkin bilet, kupon ve benzerlerini satanlara, düzenlenen her türlü bahis ve şans oyunlarının oynatılmasına aracılık edenlere, diğer kişilerce çıkartılan bu nitelikteki biletleri satanlara yapılan komisyon, prim ve benzeri ödemelerden.”

MADDE 39- 5520 sayılı Kanununun 32/A maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Hazine Müsteşarlığı” ibaresi “Ekonomi Bakanlığı” şeklinde, ikinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde, (b) bendinde yer alan “Her bir il grubu” ibaresi “Her bir il grubu, stratejik yatırımlar veya (a) bendinde belirtilen yerler” şeklinde değiştirilmiş, ikinci fıkrasının (b) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (c) bendi eklenmiş, mevcut (c) bendi (ç) bendi olarak teselsül ettirilmiştir ve altıncı fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“a) İstatistikî bölge birimleri sınıflandırması ile kişi başına düşen milli gelir veya sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeylerini dikkate almak suretiyle illeri gruplandırmaya ve gruplar itibarıyla teşvik edilecek sektörleri ve bu sektörler ile organize sanayi bölgeleri, Gökçeada ve Bozcaada’da yapılan yatırımlara ve Bakanlar Kurulunca belirlenen Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgelerinde yapılan turizm yatırımlarına ilişkin yatırım ve istihdam büyüklüklerini belirlemeye,

c) Yatırıma başlanan tarihten itibaren bu maddeye göre hesaplanacak yatırıma katkı tutarına mahsuben, toplam yatırıma katkı tutarının %50'sini ve gerçekleştirilen yatırım harcaması tutarını geçmemek üzere; yatırım döneminde kurumun diğer faaliyetlerinden elde edilen kazançlarına indirimli kurumlar vergisi oranı uygulamak suretiyle yatırıma katkı tutarını kısmen kullandırmaya, bu oranı her bir il grubu için sifıra kadar indirmeye veya %80'e kadar artırmaya,

Yatırımın kısmen veya tamamen işletilmesine başlanmadan önce indirimli kurumlar vergisi uygulanan hallerde, yatırımın tamamlanıp işletilmeye geçilmemesi durumunda ikinci fıkranın (c) bendi uyarınca indirimli vergi oranı uygulanması nedeniyle zamanında tahakkuk ettirilmemiş vergiler, vergi ziyai cezası uygulanmaksızın gecikme faiziyle birlikte tahsil edilir.”

MADDE 40- 5520 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 41- 18/2/2009 tarihli ve 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun geçici 2 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “1985” ibaresi “1990” şeklinde, dördüncü fıkrasında yer alan “1998” ibaresi “2000” şeklinde; birinci, ikinci ve dördüncü fıkralarda yer alan “31/12/2011” ibareleri “31/12/2014” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 42- 13/2/2011 tarihli ve 6111 sayılı Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ve Diğer Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 19- (1) Bu Kanunun Birinci, İkinci, Üçüncü ve Dördüncü Kısımlarına göre yapılandırma başvurusunda bulunduğu halde bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmesi gereken tutarları süresinde ödemeyerek Kanun hükümlerini ihlal edenler, bu tutarları ödemeleri gerektiği tarihten itibaren Kanunun 19 uncu maddesinde belirlenen geç ödeme zammı ile birlikte bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihi takip eden ayın başından itibaren dört ay içerisinde ödemeleri şartıyla Kanun hükümlerinden yararlandırılır.

(2) Bu Kanunun 3 üncü maddesinin dokuzuncu ve 14 üncü maddesinin üçüncü fıkralarında vadesinde ödenmesi öngörülen alacakların bu maddelerin hükümlerine göre ödenmemesi nedeniyle bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla Kanun hükümlerini ihlal etmiş olan borçluların ihlale neden olan tutarları, birinci fıkrada belirtilen sürede ödemeleri ya da bu süre içerisinde veya bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yaptıkları başvurulara dayanılarak 6183 sayılı Kanunun 48 inci maddesine göre çok zor durumda olduklarının tespit edilmesi halinde bu borçlular da Kanun hükümlerinden yararlandırılır.

(3) Bu Kanunun Birinci, İkinci, Üçüncü ve Dördüncü Kısımlarına göre yapılandırma başvurusunda bulunduğu halde ödenmesi gereken tutarları süresinde ödemeyerek yapılandırmayı ihlal edenlerden; bu Kanunun 6274 sayılı Kanunla değişik 168 inci maddesinin Bakanlar Kuruluna verdiği yetkiye istinaden yabancı ülkelerde de faaliyette bulunan vergi mükelleflerinden, Ekonomi Bakanlığı tarafından olağanüstü politik riskin gerçekleştiği tespit edilen ülkede faaliyette bulunan ve bu ülkedeki faaliyetleri nedeniyle durumları 213 sayılı Kanunun 13 üncü maddesine göre mücbir sebep hali kabul edilenler ile 213 sayılı Kanunun 15 inci maddesine göre doğal afet nedeniyle mücbir sebep hali ilan edilen yerlerdeki dairelere borçlulardan mücbir sebep hali bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla devam edenler, birinci fıkrada kapsamındaki ödemelerini mücbir sebep halinin sona erdiği tarihi izleyen ayın sonuna kadar yapmaları şartıyla Kanun hükümlerinden yararlandırılır.

(4) Bu Kanunun 5 inci maddesi hükümlerinden yararlanmak üzere başvuruda bulunduğu halde bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla Kanun hükümlerini ihlal eden borçluların ihlale neden olan tutarları birinci fıkrada belirtilen süre ve şekilde, diğer tutarları ise Kanunda öngörülen şekilde tamamen ödemeleri halinde ilgili mevzuat uyarınca kesilmesi gereken vergi cezaları ve para cezalarının kesilmesinden ve tahakkuk edip etmediğine bakılmaksızın bu alacaklardan ve bunlara ilişkin fer'i alacakların tahsilinden vazgeçilir.

(5) Bu madde hükümlerinden yararlanan borçlulardan, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce bu Kanun kapsamında yapılandırılan alacaklara karşılık cebren ya da rızaen tahsil edilen tutarlar, bu Kanuna göre ödenmesi gereken taksitlerin en eski vadeli olanından başlamak üzere ve tahsil edildikleri tarihler dikkate alınarak bu madde hükmüne göre mahsup edilir. Bu şekilde yapılan mahsup sonrasında bu Kanun hükümlerine göre ödenmesi gereken tutarlardan fazla ödendiği tespit edilen tutarlar ilgili mevzuat hükümlerine göre red ve iade edilir.

(6) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye ilgisine göre bu Kanunun 168 inci maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen kamu kurum ve kuruluşları yetkilidir.”

GEÇİCİ MADDE 1 - T.C. Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğü'nün yol bakım ve onarım giderleri karşılığı olarak 30/4/2012 tarihi itibarıyla Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığında olan ve bu Bakanlıkça tespit edilen alacaklarına karşılık, bu Genel Müdürlüğün ve bağlı ortaklıklarının 30/4/2012 tarihine (bu tarih dâhil) kadar vadesi geldiği halde bu Kanunun yayımlandığı tarih itibarıyla ödenmemiş ve Maliye Bakanlığına bağlı tahsil dairelerince takip edilen her türlü vergi, fon ve paylar ile vergi cezaları, bunlara bağlı gecikme zammı ve gecikme faizlerinden oluşan borçlarının (28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun kapsamında olup bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar tahsil dairesine takip için intikal etmiş olan borçları dâhil); merkezi yönetim bütçesinin gelir ve gider hesaplarıyla ilişkilendirilmeksizin mahsup suretiyle terkin edilmesine, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanının teklifi üzerine Maliye Bakanı yetkilidir. Bu kapsamda mahsuba konu olacak borçlara bu Kanunun yayımlandığı tarihten sonra gecikme zammı hesaplanmaz. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 43- Bu Kanunun;

a) 3 üncü, 26 ncı, 27 nci ve 28 inci maddeleri ile 10 uncu maddesiyle değiştirilen 193 sayılı Kanunun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (10) numaralı bendinin (a) alt bendi ve 38 inci maddesi ile değiştirilen 5520 sayılı kanunun 15 inci maddesinin birinci fıkrasına eklenen (g) bendi yayımını izleyen aybaşında,

b) 5 inci maddesi 1/1/2013 tarihinden itibaren elde edilen hasıllata uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

c) 22 nci maddesi, yapı ruhsatı 01/6/2012 tarihinden sonra alınan veya kamu kurum ve kuruluşları ile bunların iştirakleri tarafından ihalesi bu tarihten sonra yapılan inşaat işlerine ilişkin konut teslimleri için uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

ç) 6 ncı, 29 uncu, 30 uncu maddesiyle değiştirilen 4760 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin (3) numaralı fıkrası hükmü, 34 üncü ve 37 nci maddeleri 1/1/2013 tarihinde,

d) 39 uncu maddesinde öngörülen yatırım döneminde katkı tutarı kullanılmasına ilişkin düzenleme 1/1/2013 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

e) Diğer hükümleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

MADDE 44- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

24/5/2012

Esas No: 1/611, 2/207, 2/397, 2/565

Karar No: 17

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığınca hazırlanarak Bakanlar Kurulunca 26/4/2012 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 4/5/2012 tarihinde tali komisyon olarak Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu ile Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen 1/611 esas numaralı “Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”, İstanbul Milletvekili Ferit Mevlüt ASLANOĞLU tarafından hazırlanarak 23/11/2011 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 20/12/2011 tarihinde tali komisyon olarak İçişleri Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen 2/207 esas numaralı “Bazı Vergi Kanunlarında Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi”, Hatay Milletvekili Şefik ÇİRKİN ve Milliyetçi Hareket Partisi Grup Başkanvekili İzmir Milletvekili Oktay VURAL tarafından hazırlanarak 27/2/2012 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 6/3/2012 tarihinde esas komisyon olarak Komisyonumuza havale edilen 2/397 esas numaralı “Damga Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” ile Ankara Milletvekili Cevdet ERDÖL tarafından hazırlanarak 7/5/2012 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 14/5/2012 tarihinde tali komisyon olarak Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen 2/565 esas numaralı “Gelir Vergisi Kanunu ile Kurumlar Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi”, Komisyonumuzun 17/5/2012 tarihinde Hükümeti temsilen Maliye Bakanı Mehmet ŞİMŞEK ile Maliye Bakanlığı, Ekonomi Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Gençlik ve Spor Bakanlığı, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Sermaye Piyasası Kurulu, Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu, Sosyal Güvenlik Kurumu, Hazine Müsteşarlığı, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı, Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü, Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü, Türkiye İstatistik Kurumu, Türkiye Elektrik Dağıtım AŞ, Türkiye Yeşilay Cemiyeti, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu temsilcilerinin katılımlarıyla yaptığı 40. birleşiminde görüşülmeye başlanmıştır.

Kanun Tasarısı ve Tekliflerinin geneli üzerindeki görüşmelere geçilmeden önce verilen bir önerge doğrultusunda Kanun Tasarısı ve Tekliflerinin İhtüzüğün 35 inci maddesi uyarınca birbirleriyle ilgili görülerek birleştirilmesi ve görüşmelerde 1/611 esas numaralı Kanun Tasarısının esas alınması kararlaştırılmıştır. 1/611 esas numaralı Kanun Tasarısı ile 2/207, 2/397 ve 2/565 esas numaralı Kanun Tekliflerinin geneli üzerindeki görüşmelerin tamamlanmasının ardından Tasarı ile söz konusu Kanun Tekliflerinin daha ayrıntılı bir şekilde incelenebilmesini teminen bir Alt Komisyon kurulmasına karar verilmiştir. Alt Komisyon, 21/5/2012 ve 22/5/2012 tarihlerinde ilgili kamu kurum ve kuruluşları ile sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri ile toplantılar yapmış ve yapılan toplantılar sonucunda hazırlanmış olduğu rapor ve metni Komisyonumuza sunmuştur.

• 1/611 esas numaralı Kanun Tasarısının gerekçesinde özetle aşağıdaki değerlendirmelere yer verilmiştir:

- Tasarıda temel olarak; yatırımların ve istihdamın teşviki, bölgesel gelişmişlik farklarının azaltılması, stratejik yatırımların desteklenmesi, hizmet ihracının teşviki, teşviklerin etkinliğinin artırılması, esnaflara yönelik iyileştirmeler, mükelleflere kolaylıklar getirilmesi, vergi adaletinin sağlanması, bilgi toplumuna geçişin hızlandırılması gibi konularda düzenlemeler bulunmaktadır.

- Hâlihazırda yatırım teşviki amacıyla uygulanan ancak yatırımcıların işletmeye başlamasından sonra yararlanabildiği indirimli kurumlar vergisi uygulamasından, yatırımcıların yatırım döneminde de yararlanabilmesi imkânının getirilmesi ile teşvik sisteminin üretim, istihdam ve ihracat süreçlerini içeren etkin bir yapıya kavuşturulması amaçlanmaktadır.

- Bölgesel gelişmişlik farklarının azaltılması amacıyla; göreceli olarak daha az gelişmiş illerde yatırım ve istihdamın artırılması için, gelir vergisi stopajı teşviki ve sigorta primi işçi ve işveren hissesinin büyük bir kısmının Devletçe karşılanması suretiyle yatırımcının üzerindeki istihdamdan kaynaklı yüklerin azaltılması öngörülmektedir.

- Stratejik yatırımların teşvik edilmesi suretiyle ithalat bağımlılığı bulunan ürünlerin Türkiye’de üretilmesi sağlanarak cari açığın azaltılması amaçlanmaktadır. Bu çerçevede, belirli büyüklükteki savunma, havacılık ve uzay alanındaki yatırımlar ile otomotiv, uzay veya savunma sanayine yönelik test merkezleri ve rüzgâr tüneli yatırımlarının teşviki amaçlanmaktadır.

- Yurtdışında bulunan müşterilere, Türkiye’den verilen ve münhasıran yurtdışında yararlanan; mimarlık, mühendislik, tasarım, yazılım, muhasebe kaydı tutma, çağrı merkezi, veri saklama, tıbbi raporlama gibi uzaktan erişimle verilen hizmetlerden elde edilen kazançların yarısının vergi matrahından indirilebilmesi imkânı getirilmektedir.

- Mükelleflerin girişimcilere kullanılmak üzere ayıracakları girişim sermayesi fonlarının belli bir oranını vergi matrahlarından indirebilmeleri imkânı getirilmektedir. Ayrıca, işletmelerin girişim sermayesi yatırım fonu katılma payları ve girişim sermayesi ortaklıklarının hisse senetlerinden elde ettikleri kar payları kurumlar vergisinden istisna edilmektedir.

- Finans piyasalarının geliştirilmesini ve derinleştirilmesini sağlamak amacıyla yabancı fonların ülkemizden yönetimi teşvik edilmektedir. Bu doğrultuda, fon yönetim şirketlerinin Türkiye’de ofis açmalarına engel olarak görülen vergi düzenlemeleri değiştirilmekte ve yurtdışı fonların Türkiye’den yönetimi kolaylaştırılmaktadır.

• 1/611 Esas numaralı Kanun Tasarısının maddeleri incelendiğinde;

- Mükelleflerin vergi ödemelerini ülke genelinde tüm vergi dairelerinden yapabilmelerine olanak sağlanmasının,

- 6183 sayılı Kanunun geçici 8’inci maddesinde sayılan kamu kurum ve kuruluşlarının Devlete ait olan ve 6183 sayılı Kanun kapsamındaki borçlarına karşılık, mülkiyeti bu kurumlara ait olan taşınmazlarının Maliye Bakanlığınca satın alınmasını öngören düzenlemenin, 31.12.2014 olan geçerlilik tarihinin 31.12.2023 tarihine uzatılmasının,

- Makineler arası veri aktarımı yapan cihazlardan sesli, görsel iletişim veya genel amaçlı internet erişimi için kullanılmayan mobil telefon aboneliklerinin ilk tesisinde alınan 37 TL tutarındaki Özel İletişim Vergisinin alınmamasının,

- Kaybolmaya yüz tutmuş geleneksel mesleklerle işgal edenler için, işyeri açsalar bile, kendi ürettikleri ürünleri satmak şartıyla esnaf muafiyetinden yararlanabilmelerinin,

- Ticari, zirai veya mesleki kazancını yıllık beyanname ile bildirmek mecburiyetinde olanlardan istisna haddinin üzerinde hasılat elde edenlerin; menkul sermaye iradı, gayrimenkul sermaye iradı ve diğer kazanç ve iratlarının gayri safi tutarı gelir vergisinin üçüncü dilimini aşanların gayrimenkul sermaye iradı istisnasından yararlanamamasının,

- Yatırımın maliyetine eklenenler hariç olmak üzere, işletmede kullanılan yabancı kaynaklara ilişkin olarak ödenen faiz, komisyon, vade farkı, kar payı, kur farkı ve benzeri adlar altında yapılan gider ve maliyet unsurları toplamının yüzde 10'unu aşmamak üzere Bakanlar Kurulu tarafından kararlaştırılan kısmının kazancın tespitinde gider olarak indirilmemesinin,

- Gerçek usulde vergilendirilenlerden; basit usule tabi olmanın genel şartlarını taşıyanlardan arka arkaya iki hesap dönemi iş hacminin basit usule geçebilmenin şartlarına uygun olanların, yazılı talepleri üzerine takip eden yılın başından itibaren basit usule geçebilmelerinin,

- Sermaye Piyasası Kanununa göre ihraç edilen her türlü sermaye piyasası aracının menkul sermaye iradı sayılarak vergilendirilmesinin,

- Genel ve özel bütçeli kamu idarelerine, il özel idarelerine, belediyelere ve köylere bağışlanan; imar planında dini tesis olarak ayrılan alanlara yapılan ibadethane inşası için yapılan bağış niteliğindeki harcamaların tamamının; iktisadi işletmeleri hariç, Türkiye Yeşilay Cemiyetine makbuz karşılığı yapılan nakdi bağış ve yardımların tamamının ve girişim sermayesi fonu olarak ayrılan tutarların, beyan edilen gelirin yüzde 10'unu aşmayan kısmının gelir vergisi matrahından indirilebilmesinin,

- Yabancı devletlere, yabancı kamu idare ve kuruluşları ile uluslararası kuruluşlara ait diplomatik statüsü bulunmayan gayrimenkullerin kiralanması karşılığında bunlara yapılan kira ödemeleri ile 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna göre kurulan varlık kiralama şirketleri tarafından çıkarılan menkul kıymetlerden elde edilecek gelirlerin gelir vergisi stopajı kapsamına alınmasının,

- Milli Piyango İdaresinin yanı sıra Spor Toto Teşkilat Başkanlığı ile Türkiye Jokey Kulübü tarafından gerçek kişi ve kurum bayilere yapılan ödemelerden, bunların beyan üzerine ödeyecekleri vergiye mahsuben peşin gelir vergisi kesintisi yapılmasının,

- Bakanlar Kurulu tarafından belirlenecek illerde yapılacak teşvik belgeli yatırımlarda; 31.12.2023 tarihine kadar teşvik belgesinde öngörülen ve fiilen istihdam edilen işçilerin, asgari ücret üzerinden hesaplanan gelir vergisi tutarının yatırımın kısmen veya tamamen işletilmesine başlanan tarihten itibaren 10 yıl süreyle muhtasar beyanname üzerinden tahakkuk eden gelir vergisinden terkin edilmesinin,

- Mükelleflere yapılacak red ve iadelerin; fazla veya yersiz tahsilatın mükelleften kaynaklanması halinde düzeltmeye dair müracaat tarihinden, diğer hallerde verginin tahsili tarihinden, düzeltme fişinin mükellefe tebliğ edildiği tarihe kadar hesaplanan tecil faizi ile birlikte yapılmasının,

- Sermaye Piyasası Kurulunun düzenleme ve denetimine tabi olarak Türkiye'de kurulmuş veya kurulacak olan, girişim sermayesi yatırım ortaklıklarına veya girişim sermayesi yatırım fonlarına sermaye olarak konulması veya bunların paylarının satın alınması amacıyla, kurum kazancının veya beyan edilen gelirin % 10'unu ve öz sermayenin % 20'sini aşmamak şartıyla, ilgili dönem kazancından veya beyan edilen gelirden girişim sermayesi fonu ayrılabilmesinin,

- Kamu kurum ve kuruluşlarının merkez ve taşra teşkilatı ile döner sermaye işletmelerinde geçici personel olarak istihdam edilenlerle yapılan sözleşmeler ile 5258 sayılı Aile Hekimliği Kanununa göre hizmet alımına ilişkin yapılan hizmet sözleşmelerinin damga vergisinden istisna edilmesinin,

- Yolcu beraberinde getirilen cep telefonları için 100 TL kullanım izin harcı alınmasının; hayat ve emeklilik sigortası branşlarının her ikisinde de faaliyet gösteren şirketlerden, izin belgelerinin alındığı yıldan sonraki yıllarda, bu izin belgelerine ait harçlardan sadece yüksek olanının alınmasının; yeminli mali müşavirlik ve serbest muhasebeci mali müşavirlik ruhsatları ile Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu tarafından yetkilendirilecek olan bağımsız denetim kuruluşları ile bağımsız denetçilerden harç alınmasının,

- Konut teslimlerinde inşaatın yapıldığı arsa veya konutun vergi değeri esas alınarak, katma değer vergisi oranını farklılaştırabilme konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmesinin,

- Millî Eğitim Bakanlığı tarafından kiralama karşılığı yaptırılmasına karar verilen eğitim öğretim tesislerine ilişkin projelere ilişkin olarak; ihale edilmesi ile görevlendirilen veya projeyi üstlenenlere yatırım döneminde proje kapsamında yapılan mal teslimleri ile hizmet ifalarının katma değer vergisinden müstesna tutulmasının,

- 31/12/2023 tarihine kadar uygulanmak üzere, yatırım teşvik belgeleri kapsamında asgari 500 milyon Türk Lirası tutarında sabit yatırım öngörülen stratejik yatırımlar kapsamında, inşaat işleri nedeniyle yüklenilen ve takvim yılı sonuna kadar indirim yoluyla telafi edilemeyen katma değer vergisinin izleyen yıl içerisinde bu kapsamda işlemleri bulunan mükelleflere iade edilmesinin,

- Elektrik dağıtım şirketleri ile elektrik üretim tesis ve şirketlerinin özelleştirilmesi çalışmalarının devam etmesi nedeniyle, özelleştirilecek şirketler için 31/12/2023 tarihine kadar yapılacak devir, birleşme, bölünme, kısmi bölünme işlemleriyle ilgili olarak ortaya çıkan kazançların kurumlar vergisinden müstesna tutulmasının,

- Tütün ve tütün mamulleri içeren ürünlerden; asgari maktu vergi tutarından az olmamak üzere alınan nispi verginin yanı sıra maktu vergi alınmasının, ayrıca tütün, tütün mamulleri, kolalı ve alkollü içecekler için asgari maktu vergi tutarları veya Bakanlar Kurulunca bunlara ilişkin belirlenen en son asgari maktu vergi ve maktu vergi tutarlarının, Ocak ve Temmuz aylarında, Türkiye İstatistik Kurumu tarafından ilan edilen üretici fiyat endeksinde son altı ayda meydana gelen değişim oranında yeniden belirlenmiş sayılmasının,

- Bakanlar Kurulunca istatistikî bölge birimleri sınıflandırması, kişi başına düşen millî gelir veya sosyoekonomik gelişmişlik düzeyleri dikkate alınmak suretiyle belirlenen illerde işveren hisseleri ile birlikte sigortalı hisselerinin tamamına kadar olan kısmının Ekonomi Bakanlığınca karşılanmasının, ayrıca karşılanacak tutarın uygulama süresini, karşılama oranını ve kapsamını yatırımın sektörü, büyüklüğü ve bulunduğu illere göre farklılaştırma hususunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmesinin,

- Kurumların, tam mükellefiyete tabi girişim sermayesi yatırım fonu katılma payları ile girişim sermayesi yatırım ortaklıklarının hisse senetlerinden elde ettikleri kar paylarının kurumlar vergisinden istisna edilmesinin,

- İşletmede kullanılan yabancı kaynaklara ilişkin faiz, komisyon, vade farkı, kâr payı ve benzeri adlar altında yapılan gider ve maliyet unsurları toplamının % 10'una kadar kısmının, Bakanlar Kurulunca kararlaştırılması halinde, kazancın tespitinde gider olarak indirilememesinin,

öngörüldüğü anlaşılmaktadır.

• 2/207 esas numaralı “Bazı Vergi Kanunlarında Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi” incelendiğinde;

- Van depremi sonucu depremden zarar görenlerden alacağı olan mükelleflere Vergi Usul Kanunu çerçevesinde kolaylık tanınmasının,

- Kamu menfaatine yararlı dernekler ile Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıfların; öğrenci yurdu, hastane, huzurevi ve okul inşaatları için yapılacak teslim ve hizmetlerin KDV’den istisna edilmesi, bu kapsamda yapılan binaların çevre temizlik vergisi ve bina inşaat ruhsatından istisna edilmesinin,

- Hazineye ait taşınmazların söz konusu dernekler ve vakıflara, kuruluş amaçlarında kullanmak ve ticari faaliyete konu edilmemek şartıyla doğrudan satışına imkân verilmesinin, öngörüldüğü anlaşılmaktadır.

• 2/397 esas numaralı “Damga Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” incelendiğinde;

- Kamu kurum ve kuruluşlarının merkez ve taşra teşkilatı ile döner sermaye işletmelerinin 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (C) fıkrası kapsamında görev yapan geçici personelle yapılan hizmet sözleşmelerinden damga vergisi alınmamasının,

öngörüldüğü anlaşılmaktadır.

• 2/565 esas numaralı “Gelir Vergisi Kanunu ile Kurumlar Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi incelendiğinde;

- Kızılay Derneği gibi kamuya yararlı iş ve işlemler yapan derneklere uygulanan vergi indirimlerinin kapsamına Türkiye Yeşilay Cemiyetinin de eklenmesinin ve bu kapsamda Gelir Vergisi Kanunu ve Kurumlar Vergisi Kanununda değişiklik yapılmasının,

öngörüldüğü anlaşılmaktadır.

Kanun Tasarısı ve Tekliflerinin geneli üzerinde yapılan görüşmelerde;

- Ülkemizin en önemli sorununun cari açık olduğu, üretimin ithalata bağlı yapısının cari açığın kalıcı hale gelmesinde önemli bir sorun teşkil ettiği,

- Bütçe gelirleri içinde vergi gelirlerinin payı azalırken arazi gelirlerin payının artmasının uzun dönemde sorun teşkil edebileceği, vergi toplama maliyetinin gerilemesine rağmen vergi gelirlerinde verimlilik artışı gözlemlenmediği,

- Gelir vergisi, kurumlar vergisi ve özel tüketim vergisi tahsilat oranlarının düşmeye devam ettiği, söz konusu oranlardaki düşüşün nedenlerinin araştırılması ve vergi tahsilatında etkinliğin artırılmasının gerektiği,

- Vergi gelirlerinin yaklaşık yüzde 68’inin dolaylı vergilerden sağlandığı, Türkiye’de gelir üzerinden alınan vergilerin oranının OECD ülkelerine kıyasla çok düşük düzeylerde olduğu,

- Sigara üzerinden alınacak vergilerin arttırılmasının halihazırda yüksek düzeyde olan sigara kaçakçılığını daha fazla teşvik edeceği,

- Mevcut uygulamada net alanı 150 m²’ye kadar olan konut teslimlerinde KDV oranının % 1; 150 m² üzeri konutlarda ise % 18 olduğu, yapılan düzenleme ile konutun vergi değerinin gözetilerek daha adil bir vergilemeye geçilmesinin olumlu olacağı, ancak Kanun yürürlüğe girmeden önce yapımına başlanan konut projelerinde hesaplanan vergi maliyetinin değişmesinin mağduriyetlere neden olabileceği,

- Tasarının gelir azaltıcı etkisinin, gelir arttırıcı etkisinden fazla olabileceği, bu konunun açıklığa kavuşturulması için etki analizi yapılması gerektiği,

- Teşvik edilecek bölgelerin kapsamının il bazında belirlenmesinin uygun olmadığı, kalkınmışlık düzeyi çok yüksek olan illerin içindeki her ilçenin aynı düzeyde kalkınmadığı, bu nedenle iller içindeki birimler arasında farklılaştırma yapılmasının daha adil olacağı,

şeklindeki eleştiri, görüş ve önerilerin ardından Hükümet adına yapılan açıklamalarda;

- Öngörülen teşvik paketinin çok kapsamlı olduğu, yatırım indirimlerinin % 200'ler düzeyine vardığı,

- Şimdiye kadar yeterli düzeyde teşvik edilmeyen madencilik sektörüne bu paketle önemli teşvikler sağlandığı, özellikle madencilik sektörünün beşinci bölge kapsamında destek göreceği olması nedeniyle söz konusu sektörde ciddi bir iyileşmenin meydana geleceği,

- İstihdam alanında yapılacak destekler neticesinde işveren üzerindeki sigorta prim yükünün azaltılmasının istihdam artışına olumlu yansımalarının beklendiği,

- Stratejik yatırımların teşvik edilmesi suretiyle ithalat bağımlılığı bulunan ürünlerin Türkiye'de üretilmesinin cari açığın azaltılmasında olumlu etkileri olacağı, bu çerçevede öngörülen teşvik ile belirli büyüklükteki savunma, havacılık ve uzay alanındaki yatırımlar ile otomotiv, uzay veya savunma sanayine yönelik test merkezleri ve rüzgâr tüneli yatırımlarının destekleneceği, bu doğrultuda Türkiye sanayisinin dönüşümünün hızlandırılması ile orta-yüksek ve yüksek teknolojiye geçişte çok önemli bir adım atılmış olacağı,

- Hindistan ve Malezya gibi ülkelerde etkin bir şekilde desteklenen hizmet ihracına yönelik olarak ülkemizde de vergisel teşvikler getirilmesi suretiyle genç ve kalifiye bir nüfusa sahip olan Türkiye'nin beyin göçü vermeden, hizmet ihracına imkân sağlanacağı, böylece üretim, istihdam ve ihracata yönelik olarak çok önemli katkıların yapılacağı,

- Tasarı ile girişimciliğin desteklenmesi ve girişimcilerin kredi kullanma dışındaki alternatif finansman olanaklarına rahatlıkla erişebilmeleri için fon sağlayanlar ile fon kullananları buluşturan girişim sermayesi mekanizmasının desteklendiği, mükelleflerin girişimcilere kullandırılmak üzere ayıracakları girişim sermayesi fonlarının belli bir oranını vergi matrahlarından indirebilmelerine imkân getirildiği; ayrıca, işletmelerin girişim sermayesi yatırım fonu katılma payları ve girişim sermayesi ortaklıklarının hisse senetlerinden elde ettikleri kar paylarının kurumlar vergisinden istisna edileceği,

- Finans piyasalarının geliştirilmesi ve derinleştirilmesini sağlamak amacıyla, fon yönetim şirketlerinin Türkiye'de ofis açmalarına engel olarak görülen vergi düzenlemelerinin değiştirildiği ve yurtdışı fonların Türkiye'den yönetiminin kolaylaştırıldığı, Hazine Müsteşarlığı tarafından yurt dışına ihraç edilecek kira sertifikalarının vergisel açıdan teşvik edildiği,

- Tasarruf düzeyinin yükseltilebilmesi ve mevduatta vadenin uzatılabilmesi amacıyla mevduatta stopaj oranını vadeye göre farklılaştırma hususunda Bakanlar Kuruluna yetki verildiği,

- Uygulanmakta olan vergi politikalarının temel amacının; kayıt dışılığın azaltılması, ülkemizin uluslararası alandaki rekabet gücünün artırılması, daha basit, adil ve geniş tabanlı bir vergi sisteminin oluşturulması olduğu,

ifade edilmiştir.

1/611 esas numaralı Kanun Tasarısı ile 2/207, 2/397 ve 2/565 esas numaralı Kanun Tekliflerinin geneli üzerindeki görüşmelerin tamamlanmasının ardından Tasarı ile söz konusu Kanun Tekliflerinin daha ayrıntılı bir şekilde incelenebilmesini teminen bir Alt Komisyon kurulmasına karar verilmiştir. Alt Komisyonun; 21/5/2012 ve 22/5/2012 tarihlerinde Maliye Bakanlığı, Ekonomi Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı,

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Sosyal Güvenlik Kurumu, Sermaye Piyasası Kurulu, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu, Hazine Müsteşarlığı, Gelir İdaresi Başkanlığı, Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü, Spor Toto Teşkilat Başkanlığı, Türkiye Jokey Kulübü, Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü, Türkiye İstatistik Kurumu, Türkiye Bankalar Birliği, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği, Ankara Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası temsilcilerinin katılımlarıyla yapmış olduğu toplantılarda Tasarı ve Teklifler üzerinde ilgili kamu kurum ve kuruluşları ile oda ve birlik temsilcilerinin görüşleri geniş bir şekilde dile getirilmiş ve Alt Komisyon yapılan kapsamlı değerlendirmeler sonucunda hazırlanmış olduğu rapor ve metni Komisyonumuza sunmuştur.

Bu defa Komisyonumuzun 23/5/2012 tarihinde Hükümeti temsilen Maliye Bakanı Mehmet ŞİMŞEK ile Maliye Bakanlığı, Ekonomi Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Diyanet İşleri Başkanlığı, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı, Gelir İdaresi Başkanlığı, Spor Toto Teşkilat Başkanlığı, Sermaye Piyasası Kurulu, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu, Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu, Kamu Gözetimi Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu, Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu, Milli Emlak Genel Müdürlüğü, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türkiye Elektrik Dağıtım A.Ş., Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği, Türkiye Meslekte Birlik Platformu temsilcilerinin katılımıyla yaptığı 42. birleşiminde Alt Komisyon tarafından hazırlanan metin esas alınmak suretiyle maddelerin görüşülmesine geçilmiştir.

Alt Komisyon metninin;

- Çerçeve 1 ila 17 nci maddeleri aynen,

- Çerçeve 18 inci maddesi; kanunların hazırlanmasındaki esas ve usuller doğrultusunda madde ile düzenlenen 492 sayılı Harçlar Kanununun 123 üncü maddesinin aynı Kanunun Tasarı ile düzenlenen 113 üncü maddesinden sonra gelmesi amacıyla teselsül ettirilerek çerçeve 19 uncu madde olarak,

- Çerçeve 19 uncu maddesi; kanunların hazırlanmasındaki esas ve usuller doğrultusunda teselsül ettirilerek çerçeve 20 nci madde olarak,

- Çerçeve 20 nci maddesi; 492 sayılı Kanunun 113 üncü maddesinin ikinci fıkrasının sonuna eklenen cümlede yer alan “Denetim” ibaresinden sonra gelmek üzere sehven yazılmamış olan “kuruluşları” ibaresinin eklenmesi ve kanunların hazırlanmasındaki esas ve usuller doğrultusunda aynı Kanunun Tasarı ile düzenlenen diğer maddelerinden önce gelmesini teminen çerçeve 18 inci madde olarak,

- Çerçeve 21 ila 42 nci maddeleri aynen,

- Yürürlüğe ilişkin 43 üncü maddesi; (a) bendi, Tasarının 12 nci maddesinde yer alan gelir vergisi stopajı teşvikine ilişkin düzenlemenin de Kanunun yayımını izleyen aybaşında yürürlüğe girmesini ve Tasarının 26 ve 27 nci maddelerinde yer alan işsizlik sigortası fonu gelirlerinden yapılacak kesintilere ilişkin düzenlemenin Kanunun yayımı tarihinde yürürlüğe girmesini teminen, (c) bendi, Tasarının 22 nci maddesinde yer alan konut teslimlerinde uygulanacak katma değer vergisi oranına ilişkin düzenlemenin yürürlük tarihinin uygulamada ortaya çıkabilecek sorunların giderilmesi ve anlatıma açıklık kazandırılması amacıyla yeniden düzenlenmesi, (ç) bendi Tasarının 29 uncu maddesinde yer alan 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 11 inci maddesinin (2) numaralı fıkrasında yer alan (III) sayılı listedeki mallar için asgari maktu vergi ve maktu vergi tutarlarına ilişkin düzenlemenin Kanunun yayımı tarihinde yürürlüğe girmesini teminen değiştirilmesi suretiyle,

- Yürütmeye ilişkin 44 üncü maddesi aynen,

kabul edilmiştir.

Diğer taraftan Tasarının tamamı, yapılan değişiklikler de dikkate alınarak, kanunların yapılmasındaki esas ve usuller doğrultusunda redaksiyona tabi tutulmuştur.

Ayrıca, İçtüzüğü'nün 45 inci maddesi uyarınca Tasarının Genel Kurul'daki görüşmelerinde Komisyonun temsil edilmesi bakımından Manisa Milletvekili Recai BERBER, Ağrı Milletvekili Ekrem ÇELEBİ, Bitlis Milletvekili Vedat DEMİRÖZ, Gümüşhane Milletvekili Feramuz ÜSTÜN ve Şanlıurfa Milletvekili Abdulkerim GÖK özel sözcü olarak seçilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>Lütfi Elvan</i>	<i>Süreyya Sadi Bilgiç</i>	<i>Ahmet Öksüzkaya</i>
Karaman	Isparta	Kayseri
Kâtip	Üye	Üye
<i>Vedat Demiröz</i>	<i>Necdet Ünüvar</i>	<i>Ekrem Çelebi</i>
Bitlis	Adana	Ağrı
(Bu raporun özel sözcüsü)		(Bu raporun özel sözcüsü)
Üye	Üye	Üye
<i>Bülent Kuşoğlu</i>	<i>Sadık Badak</i>	<i>Mehmet Günal</i>
Ankara	Antalya	Antalya
(Muhalefet şerhi ektedir)		(Muhalefet şerhi ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Menderes Mehmet Teyfik Türel</i>	<i>Haluk Ahmet Gümüş</i>	<i>Hüseyin Şahin</i>
Antalya	Balıkesir	Bursa
	(Muhalefet şerhi ektedir)	
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Yüksel</i>	<i>Nursel Aydoğan</i>	<i>Cengiz Yavilioğlu</i>
Denizli	Diyarbakır	Erzurum
	(İmzada bulunamadı)	
Üye	Üye	Üye
<i>Salih Koca</i>	<i>Kazım Kurt</i>	<i>A. Nejat Koçer</i>
Eskişehir	Eskişehir	Gaziantep
	(Muhalefet şerhi ektedir)	
Üye	Üye	Üye
<i>Feramuz Üstün</i>	<i>Adil Kurt</i>	<i>Ferit Mevlüt Aslanoğlu</i>
Gümüşhane	Hakkari	İstanbul
(Bu raporun özel sözcüsü)	(İmzada bulunamadı)	(Muhalefet şerhi ektedir)

Üye <i>Aydın Ağan Ayaydın</i> İstanbul (Muhalefet şerhi var)	Üye <i>Ahmet Baha Öğütken</i> İstanbul	Üye <i>Müslim Sarı</i> İstanbul (Muhalefet şerhi eklidir)
Üye <i>Musa Çam</i> İzmir (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Rahmi Aşkın Türeli</i> İzmir (Ayrışık oyum ektedir)	Üye <i>Ahmet Arslan</i> Kars
Üye <i>Muzaffer Baştopçu</i> Kocaeli	Üye <i>Mustafa Baloğlu</i> Konya	Üye <i>Mustafa Kalaycı</i> Konya (Muhalefet şerhi eklidir)
Üye <i>Mustafa Şahin</i> Malatya	Üye <i>Erkan Akçay</i> Manisa (Muhalefet şerhi eklidir)	Üye <i>Uğur Aydemir</i> Manisa
Üye <i>Recai Berber</i> Manisa (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Sümer Oral</i> Manisa (Muhalefet şerhi eklidir)	Üye <i>Abdulkerim Gök</i> Şanlıurfa (Bu raporun özel sözcüsü)
	Üye <i>Ertuğrul Soysal</i> Yozgat	

MUHALEFET ŞERHİ

Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı (1/611)

Tasarının bir süre önce Başbakan Erdoğan tarafından açıklanan teşvik paketi doğrultusunda düzenlemeler içermekte olduğu ayrıca hem Tasarı gerekçesinde hem de ilgili bakan olan Maliye Bakanı Şimşek’in sunumunda açıklanmıştır. Yine Tasarı gerekçesinde “Yatırımların ve üretimin artırılması, büyümenin sürdürülmesi, istihdam sorununun ve cari açığın azaltılması” ana hedefler olarak gösterilmektedir. Kısaca tasarı Hükümetin ekonomik ve mali hedefleri doğrultusunda hazırlanmış bir metin olarak takdim edilmiştir.

Bilindiği gibi teşvik düzenlemelerinden hedeflenen amacın yerine gelmesi için kayıtdışılığın önlenmesi ya da daraltılması şarttır. Oysa tasarıda kayıtdışılığın daraltılmasına yönelik maddeler olmadığı gibi tütün ve alkol mamulleri konusunda yapılan düzenlemelerde olduğu gibi tam tersine kaçakçılığı artıracak ve teşvik edecek düzenlemeler de yer almıştır.

Tasarı ile getirilen hükümlerin gerekçede belirtilen amaçları sağlaması çok uzak bir ihtimaldir. Diğer taraftan tasarıda bu amaçlarla hiçbir bağlantısı olmayan hatta Yeşilay ve ibadethanelere yapılan yardımların teşvik edilmesi hükümlerinde olduğu gibi neden getirildiği anlaşılamayan hükümler de mevcuttur.

Öte yandan alt komisyon ve Komisyon çalışmalarında ısrarla düzeltilmesi gerektiğini gündeme getirmemize rağmen düzeltilmesini başaramadığımız hususlar da mevcuttur.

Örneğin, madde 6 ile getirilen finansman gider kısıtlaması, OVP ile de sorunlu bir döneme girildiği kabul edildiği halde tekrar getirilmiştir. Komisyonunda düzeltilen şekliyle de faydasız bürokrasi yaratacak ve yargısal uyuşmazlıkları artıracak gibi görünmektedir. Hele sektörler itibariyle Bakanlar Kuruluna yetki veriliyor olması da daha fazla sorun ve karmaşaya sebep olma ihtimalini artırmıştır.

Madde 9 ile getirilen düzenleme, ibadethanelere ve yaygın din eğitimi verilen tesislere yapılan yardımların gelir vergisi matrahının tespitinde tamamının indirim konusu yapılabilmesi imkanını getirmektedir. Bunun hukuki ve anayasal sakıncaları olmakla birlikte İslami açıdan da özellikle gerçek kişiler açısından sakıncalı olduğu kanaatindeyiz. Nasıl ki hacca devlet parası ile veya borçla gidilemez ise aynı şekilde sevap amacıyla yapılan bu hayır işlerinin de devlete fatura edilmesinin inançlarımıza göre de doğru olmadığı görüşündeyiz.

Varlık Kiralama Şirketi ve kira sertifikası konusunda getirilen düzenlemelerin ise nitelikli muvazaa içermeleri ve kamu gayri menkullerini hukuk dışı işlemlere alet etmeleri nedeniyle esasen Maliye Bakanlığı tarafından daha en baştan kabul görmemesi gereken düzenlemeler olarak görüyoruz.

Madde 19 ile getirilen özellikle denetim harçları konusunun ise benzer hiçbir meslek için düşünülmeyeceği halde düzenlenmesinin sadece yabancı menşeli ve büyük isimli bağımsız denetim şirketlerine yarayacağı kanaatindeyiz.

Madde 22 ile getirilen düzenleme sonucunda katma değer vergisi oranları konusunda Bakanlar Kuruluna verilecek yetkinin konutun vergi değeri ve metrekaresi birim değeri farklılığı nedeniyle matrah belirleme yetkisi gibi bir karmaşaya sebep olacağı düşüncesindeyiz.

Madde 26 ile yine şimdiye kadar İşsizlik Fonu’nu farklı amaçlarla kullanmış olan iktidarın bu sefer de bu çok hassas ve gerekli fonun faiz gelirleri üzerinden gelir vergisi stopajı yapmasını kabul etmemiz mümkün değildir.

Madde 32 ile getirilen hüküm ile teşvik düzenlemesi paralelinde belli koşullar altında bir kısım sigorta priminin Ekonomi Bakanlığı tarafından üstlenilmesi getirilmektedir. Koşullardan biri ise “Ekonomi Bakanlığınca karşılanmayan tutarın yasal süresi içerisinde ödenmiş olması şarttır.” şeklindedir. Bu durum uygulamada işverenleri sıkıntıya sokmakta yasal süreyi bir gün dahi aşan ödemelerde bile işletme zora girmekte bir anlamda cezalandırılmış olmaktadır. Diğer yandan madde 42 ile getirilen ve bir anlamda “affin affi” olarak özetlenebilecek düzenlemede ise bu süre 4 ay olarak belirtilmektedir.

Ayrıca ne kadar sakıncalı olduğu Hükümet yetkililerince de kabul edilmiş ve açıklanmış olmasına rağmen 42’nci madde ile düzenlenen “affin affi” niteliğindeki hükmü onaylamamız da doğal olarak olanak dışıdır. Bu madde ile ilgili olarak ne kadar kişi, kurum ve meblağın kapsamında olduğu konusunda yetkili ve ilgili kurumlarca da yeterli bilgi verilememiştir.

<i>Bülent Kuşoğlu</i>	<i>Aydın Ağan Ayaydın</i>	<i>Kazım Kurt</i>
Ankara	İstanbul	Eskişehir
<i>Ferit Mevlüt Aslanoğlu</i>	<i>Müslim Sarı</i>	<i>Musa Çam</i>
İstanbul	İstanbul	İzmir
<i>Rahmi Aşkın Türeli</i>	<i>Haluk Ahmet Gümüş</i>	
İzmir	Balıkesir	

MUHALEFET ŞERHİ

Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı

23 Mayıs 2012 tarihinde Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşmeleri tamamlanan bu kanun Tasarısının bazı maddeleri hükümet tarafından 5 Nisan 2012 tarihinde kamuoyuna açıklanan 4 üncü teşvik paketi ile yakından ilgilidir. Yatırımı, üretimi, katma değeri ve istihdamı artıran teşvik düzenlemelerine Milliyetçi Hareket Partisi Grubu olarak olumlu katkımızı vermeye devam etmekle birlikte bu kanun tasarısı vesilesiyle hükümetin teşvik politikası ve düzenlemeleri hakkındaki düşüncelerimizi TBMM'nin dikkatine sunmanın yerinde olacağını düşünüyoruz.

Tasarının gerekçesinde; yatırımların teşviki için üretim, istihdam ve ihracat süreçlerini birlikte ele alan bir yaklaşımla yasal altyapının oluşturulduğu ifade edilmektedir.

Türkiye’de son 8 yılda (2004, 2006, 2009) 3 ayrı teşvik uygulaması yapılmış, 2012 yılından itibaren geçerli olacak 4’üncü Teşvik Paketi de 4 Nisan 2012 tarihinde açıklanmıştır.

Yeni Teşvik Paketinin içeriği 4 bileşenden oluşmaktadır: 1) Genel Teşvik Uygulamaları 2) Bölgesel Teşvik Uygulamaları 3) Büyük Ölçekli Yatırımların Teşviki 4) Stratejik Yatırımların Teşviki.

Teşvikin Amacı “... cari açığın azaltılması, üretimin katma değerinin artırılması, en az gelişmiş bölgelerde kalkınmanın sağlanması, destek araçlarının etkinliğinin artırılması, bölgesel eşitsizliklerin giderilmesi, kümelenmeleri ve ileri teknoloji yatırımlarını destekleyerek küresel rekabet gücünün artırılması.” olarak ifade edilmiştir.

Teşvik’in Temel Hedefleri: 1) Ülke genelinde yatırımları, üretimi ve istihdamı artırmak 2) İhracat odaklı üretimi teşvik etmek 3) Bölgeler ve iller arası gelişmişlik farklılıklarını azaltmak 4) Cari açığa olumlu katkı yapmak olarak vurgulanmıştır.

Teşvik Sistemleri fizikî kaynakları, insan gücünü ve teknolojiyi etkin ve verimli kullandıracak özendirmeler içermelidir. Teşvikin başarısı ülke gerçeğini iyi bilmeye ve öncelikleri doğru saptamaya bağlıdır.

Yeni teşvik paketini öncekilere kıyasla farklı kılan unsurların başında yeni bir bölgelendirme yönteminin kullanılmış olması geliyor. Türkiye’nin 81 ili 6 farklı bölgeye ayrılmış ve her bölge için farklı dozda destekler getirilmiştir. Ancak 6 farklı bölgenin hangi kriterlere göre belirlendiğini henüz Kalkınma Bakanlığı bürokratları dışında bilen yoktur.

Eğer bu teşvik paketi ile imalat sanayi desteklenecekse; önümüze sadece 2 bölge çıkıyor: Ankara, Antalya, Bursa, Eskişehir, İstanbul, İzmir, Kocaeli ve Muğla’nın bulunduğu ‘bir bölge’ ve ‘diğer bölge’.

Türkiye ihracatının % 80’i, banka kredilerinin % 70’i, kayıtlı istihdamın % 50’si ve nüfusun % 40’ı bu “Birinci Bölge”de toplanmaktadır. Geriye kalan 73 vilayetimiz ve beş farklı bölgemizin bu göstergelerdeki payları çok düşüktür.

Bu teşvik paketi birinci bölgede olmayan yerleri, birinci bölge gibi yapmak için herhangi bir tedbir ve uygulama da içermiyor. Onun yerine yatırım yapma cesareti gösterebilen yatırımcılara ödül veriliyor. Ya da başka bir deyişle o bölgeler de yatırım yapmak yeterince karlı olmadığı için, yatırımcıların olası zararları için tazminat veriliyor.

Bu bağlamda önceki teşvik sistemlerinin bölgesel gelir yapısını düzeltici etkisine ilişkin sorumlu kamu birimlerinde gerekli veri, bilgi ve anlayışın birikmiş olması gerekir. 10 yıldır uygulanan Teşvik Sistemleri'nin bölgesel kalkınma üzerindeki etkilerine dair net bilgiler ivedilikle kamuoyu ile paylaşılmalıdır.

Buradaki 'Stratejik' kavramının temel bileşenine "fark yaratma" olarak baktığımızda; hangi farklı uygulamalar yapılacak ki; girişimcilerimiz üretimlerinde "yerleştirme" konusuna özen gösterecek ve net döviz katma değerini yükseltecek yatırım yapacak?

Dış kaynaklara en düşük düzeyde bağımlı olacak yatırım alanları saptanmış gözüküyor. Var olduğu söylenen "envanterler" bu alanda "net bilgi" verebilecek mi? Bunlar belli değildir.

Diğer yandan stratejik projelerin hazırlanması, desteklenmesi, gözetim ve denetlenmesi, birlikte izlenmesi için gerekli yapı belirlenmemiştir. 10 yıldır hangi sektörlerde ne kadar proje stoku olduğu kamuoyu ile paylaşılmalıdır. Çünkü söz konusu proje stokları açık ortamlarda tartışılırsa, ülke ihtiyaçları ile yatırımlar arasında net dengelerin kurulup kurulmadığına ilişkin bilgisi olanların hem söyleyecekleri vardır, hem de bu söylenenlerin dikkate alınması gerekecektir. Zira teşvik edelim derken, hiçbir şeyin teşvik edilmediği çok görülmüştür.

Bu tip teşvik sistemlerinde "fayda/maliyet hesaplarının" nasıl yapıldığı, hangi metodların kullanıldığına açıklanması o sisteme olan güveni de artıracaktır. İnsanlar, belirlenen 6 bölgede yer alan illerin saptandığı 61 değişkenin neler olduğunu merak etmektedir. İstatistiki bölge birimleri sınıflandırmasının, illerde kişi başına düşen Milli Gelirin ve sosyo ekonomik gelişmişlik düzeylerinin bir an önce açıklanıp tartışılması gerekmektedir.

Teşvik düzenlemelerinde destek unsurlarının eksikliği görülmektedir. Sanayi, tarım ve hayvancılık ile hizmetler kesiminde öngörülen potansiyel, ayrılan kaynaklar ve yaratılmak istenen sonuçlar net olarak ortaya konulmamıştır. Bu üç temel kesimin gelişmesinde koordinasyon hayati önem taşımaktadır.

İhtisas Organize Sanayi Bölgelerinde üretime dayalı mülkiyeti önceleyen arsa tahsisinde adımlar atılacak mıdır? Finans sisteminin derinleşmesi, araçlarının artırılması ve erişebilirliğin sağlanmasında hangi reformlar öngörülmektedir? Lojistik maliyetlerini düşürücü önlemlerin ayrıntıları ve bütünlüğü nedir? Bilim ve teknoloji açısından girişimcilerin önüne hangi imkanlar konacaktır? Siyasi istikrar açısından öngörülenler nelerdir? Tüm bu sorularımız yeni açıklanan Teşvik Paketinde ve hükümet tarafından TBMM'ye sunulan kanun tasarılarında cevapsız kalmaktadır. Teşvikle ilgili kanuni düzenlemeleri değerlendirirken, dış konjonktürü de dikkate almak gerekmektedir. Burada iki unsur ekonomik risk olarak karşımıza çıkmaktadır. Birincisi; dış finansman imkânlarının daralması ve ikinci olarak küresel rekabet şartlarının bozulması bu paketten beklenen faydayı azaltabilecektir. Çünkü önümüzdeki dönemde dünyada 2012'nin ikinci çeyreğinden itibaren riskten kaçma eğilimi daha belirleyici olacak, yüksek petrol fiyatı beklentileri bozabilecek, küresel düzeyde artan siyasî krizler global ekonomiye olumsuz etki edebilecek, bu yüzden öncelikler değişebilecek ve sermaye hareketleri ile küresel ticaret hacmine ilişkin beklentiler karamsar bir şekilde değişebilecektir. Bu durum güvensizlik yaratarak, riskten kaçmayı artırabilecektir. Öte yandan gelişmekte olan ekonomiler için belirsizlik ve kırılabilirlikler da bu süreçte artabilecektir.

Teşvike yönelik düzenlemelerin cari açığı, bütçe açığını, döviz kuru ve faizleri orta ve uzun vadede nasıl etkileyeceği kamuoyu ile paylaşılmamıştır. Hükümetin bu konuda somut bir çalışmasını göremiyoruz.

Açıklanan Teşvik Paketleri Parlamento'dan geçmemektedir. Bu yüzden denetim eksikliği vardır. Sanayi Envanterimiz tam ve güvenilir olmadığından bu envantere göre, ileriye dönük sağlıklı ve tutarlı hesapların yapılması mümkün değildir. Bir Sanayi Stratejimiz ve Büyüme Stratejimiz yoktur. Sektörel ve Yerel düzeyde önceliklerimiz halen belirlenmemiştir.

Rekabette üstün ürünler, verimliliğin artırılmasına önem veren projelerin yatırımları daha önce tamamlansa bile teşvik edilmelidir. Tarım sektörü her yerde teşvik görmelidir.

Yeni teşvik düzenlemelerinin devlete maliyeti konusunda açıklama yapan Maliye Bakanı; yaptıkları hesaplara göre 2012 yılında paketin bir etkisinin olmayacağını, 2013 için teşvik paketinin maliyetinin yaklaşık 2 milyar lira olacağını ifade etmiştir. Bu rakamın da kabul edilen torba tasarılarıdaki bazı tedbirlerden gelecek 450 milyon liralık kısmının karşılanacağını, dolayısıyla net etkisinin yaklaşık 1,5 milyar lira olacağını ifade etmiştir.

Yatırımcının finansman bulması da önümüzdeki dönemde zor olacaktır. Faizler dünyada düşük olmasına rağmen bankaların kredi verme iştahı azdır. Bu yüzden proje olması yetmeyecek, finansman ve sermaye bulmak zorlaşacaktır. Tıpkı İstanbul'da hayata geçirilecek 3. Boğaz Köprüsü projesinin 3. ihalesinin iptal gerekçesinde olduğu gibi.

Teşvik Düzenlemelerinin faturasını yine vatandaşımız ödeyecektir. Yani teşviklerin tamamı ya Hazine'ye gelecek vergilerin azalmasına neden olacak veya başkalarının Hazine'ye ödediği paraların dağıtımı ile finanse edilecektir.

Yatırım ve üretim için, iç kaynağa yani yurtiçi tasarruflara ihtiyaç bulunmaktadır. Bugüne kadar özel kesimin tasarruflarını artıracak ekonomi politikaları ortaya koyamayan AKP, bu önemli konu için de herhangi bir adım atamamaktadır.

Bu Tasarıda yer alan teşvikle ilgili düzenlemelerde iş alemine sağlanan özel desteklerin bir sosyal faydayı da yanında getirmesi beklenirdi. Ancak bu durumu tasarıda göremiyoruz.

Tasarıda ithalatımızın en büyük kalemi olan enerji üretimi konusunda yerli kaynaklara dayalı enerji üretimi teşvik edilmemiştir.

Tasarının özellikle eleştirdiğimiz ve genel kurul safhasında düzeltilmesi gereken maddeleri şunlardır:

1) Tasarının 5 inci maddesinde; Gelir Vergisi Kanununun 21 inci maddesinde yer alan mesken kira gelirlerine yönelik istisna (2012 gelirleri için 3 bin TL) uygulamasından, elde ettiği ücret, menkul sermaye iradı, gayrimenkul sermaye iradı ile diğer kazanç ve iradları tutarı toplamı 103 üncü maddede yazılı tarifinin üçüncü diliminde ücret gelirleri için yer alan tutarı (88 bin TL) aşanların yararlandırılmaması öngörülmektedir.

Bu düzenleme gayrimenkul sermaye iradındaki istisnayı çok daraltmaktadır. İstisnayı daraltmanın hukuki gerekçesi yoktur. Bugüne kadar sağlıklı işleyen ve mükelleflerce benimsenmiş bir uygulamanın kapsamının daraltılmasını uygun bulmuyoruz.

2) 19 uncu maddede; 492 Sayılı Harçlar Kanununda yapılan değişiklikle; denetim kuruluşları yetkilendirme belgeleri ve müşavirlik ruhsat harçları belirlenmektedir:

"XIV- Denetim yetkilendirme belgeleri ve müşavirlik ruhsat harçları:

1- Denetim kuruluşları yetkilendirme belgeleri (Her yıl için):

a) Kamu yararını ilgilendiren kuruluşları denetleyecek bağımsız denetim kuruluşları yetkilendirme belgeleri:	
aa) Belgenin verildiği yıl	30.000 TL
bb) Takip eden yıllarda 10.000 TL'den az olmamak üzere bir önceki yıl gayrisafi iş hasılatının Binde beşi	
b) Diğer kuruluşları denetleyecek bağımsız denetim kuruluşları yetkilendirme belgeleri:	
aa) Belgenin verildiği yıl	15.000 TL
bb) Takip eden yıllarda 5.000 TL'den az olmamak üzere bir önceki yıl gayrisafi iş hasılatının Binde beşi	

Birinci tabloda yer alan "30.000TL" ve "%0,5" harç tutarları çok yüksektir.

Ülkemizde denetim kuruluşlarının sayısı yok denecek kadar az olup, bunların büyük bir kısmı yabancı ülke kökenli uluslararası kuruluşlardır. 6102 Sayılı Türk Ticaret Kanunu yürürlüğe girdikten sonra bağımsız denetim zorunlu hale geleceğinden, yurt içi denetim kuruluşlarının sayısında artış olabilecektir. Ancak, tasarıda öngörülen harç tutarının yüksek belirlenmesi, yurt içinde kurulacak denetim kuruluşlarının kurulmasına engel oluşturulabilecek ve haksız rekabete de yol açacaktır.

3) 22 nci maddede; 3065 Sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun KDV oranını belirleyen 28 inci maddesinde yapılan değişiklikle, konut teslimleri için inşaatın yapıldığı arsanın veya konutun vergi değerinin esas alınarak KDV oranının belirleneceği öngörülmektedir.

Bilindiği üzere her il ve ilçede arsa ve konutların vergi değerleri belediyelerce tespit edilmektedir. Bu değerler tartışma konusu olmakta ve eleştirilmektedir. Tespit edilen vergi değerleri subjektif ve adaletsiz olabilmektedir. Böylesine sağlıksız bir zeminde adaletli KDV oranlarının belirlenmesi çok zordur. Bu uygulama vergi adaletsizliklerine yol açacaktır. Rantı yüksek yerlerdeki konut satışlarında KDV farklılaştırılmak istenirken konut fiyatları da artırılmış olacaktır. Bundan en fazla zararı konut sahibi olmak isteyen dar gelirli görecektir. Ülkemizdeki istihdamın önemli bir kısmını sağlayan inşaat sektörü bu uygulamadan zarar görebilir. Toplam istihdam içinde inşaat sektöründeki istihdam oranı 2011 yılındaki %5.9'dan 2012 yılı şubat ayında % 5.6'ya düşmüştür.

4) 24 üncü maddede; Milli Eğitim Bakanlığı tarafından eğitim öğretim tesislerine ilişkin projelerin kiralama karşılığı yaptırılması öngörülmektedir.

Bilindiği üzere, daha önce de Yap-İşlet-Devret veya Yap-Kiralama-Devret Modelleri için düzenlemeler yapılmıştır. Bu düzenlemelerin çok sayıda büyük altyapı yatırım projeleri stokunu içerdiği bilinmektedir. Yapılmak istenen projelerin hepsini bir arada ele aldığımızda, bu yaklaşım Türkiye'nin gelecek en az 20-30 yılını ipotek alacaktır. Hükümet zaten 4+4+4 denilen temel eğitim yasası ile altından kalkamayacağı ağır bir bütçe yükünün altına girmiştir. Bunlara şimdi de kiralama projeleri ile yaptırılarak okullar ve eğitim tesisleri eklenmektedir.

Hükümet her şeyi satın savarak, kiralararak sanki bugünü bitirmiş, şimdi de Türkiye'nin gelecek uzun yıllarını, ileride yapılması gereken yatırımları şimdiden ipotek altına almak istemektedir.

Bu düzenlemelere rantiyeci bir anlayış hakimdir.

5) 26 ncı ve 27 nci maddelerde yapılan düzenleme ile 4447 Sayılı İşsizlik Sigortası Kanununa göre kurulan İşsizlik Sigortası Fonunun gelirlerinden gelir vergisi kesintisi yapılması hususu düzenlenmektedir. İstihdam sorunlarının had safhada olduğu bir ortamda İşsizlik Sigortası Fonunun gelirlerinin daha da artırılması ve bu fonun istihdamın artırılması ve işsizliğin önlenmesi için azami derecede kullanılması gerekirken fon bütçesi yeterince değerlendirilmemektedir. Fon gelirlerinden vergi kesintisi yapılmasını doğru bulmuyoruz.

6) 29 uncu ve 30 uncu maddelerde; 4760 Sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununda yapılan değişikliklerle, sigara, tütün ve alkollü içeceklerden ÖTV'nin belirlenmesinde yeni usuller getirilmektedir. Buna göre;

- Sigara adedi başına vergi konmaktadır.

- ÖTV kanunun ekli III Sayılı listenin (B) cetvelindeki sigaralar için hem maktu hem nispi vergi öngörülmektedir.

- Sigara ve alkollü içeceklerin vergileri bundan böyle, her altı ayda bir, TUİK tarafından ilan edilen üretici fiyat endeksinde son altı ayda meydana gelen değişim oranında yeniden belirlenecektir.

Bu düzenlemelerle sigaranın en az %10-15 nispetinde zamlanacağını düşünüyoruz.

Sigarada vergi yükü son haddine dayanmıştır.

Bölgemizdeki ülkelerde en pahalı sigara fiyatı Türkiye'dedir. Sigara kaçakçılığı korkunç boyutlardadır.

Hükümet dikkatini ve enerjisini sigaraya vergi getirmeye değil, kaçakçılığı kararlı bir şekilde önlemeye teksif etmelidir.

Erkan Akçay

Manisa

Sümer Oral

Manisa

Mehmet Günel

Antalya

Mustafa Kalaycı

Konya

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

**AMME ALACAKLARININ TAHSİL USULÜ HAKKINDA KANUN İLE BAZI
KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPIMASINA DAİR KANUN TASARISI**

MADDE 1- 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 39 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "bu yerin belediye sınırları dışındaki" ibaresi "diğer" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2- 6183 sayılı Kanunun geçici 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "31/12/2014" ibaresi "31/12/2023" şeklinde, "genel bütçeye dahil daireler ve katma bütçeli idarelerce" ibaresi "merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerince" şeklinde, "29.1.2004 tarihli ve 5084 sayılı Kanun" ibaresi ise "29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun ek 3 üncü maddesi" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "(operatör değişiklikleri hariç)" ibaresi "(iş ve hizmetlerin merkezi bir sunucu tarafından uzaktan izlenmesi ve yürütülmesine yönelik makineler arası veri aktarımına mahsus olan ve bunların yürütülmesi için zorunlu olanlar dışında sesli, görsel iletişim veya genel amaçlı internet erişimi için kullanılmayan mobil telefon aboneliğinin ilk tesisi ile operatör değişiklikleri hariç)" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 4- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (8) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı fıkraya aşağıdaki bent ve maddeye son fıkrasından önce gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"8. Bu Kanunun 47 nci maddesinde yazılı şartları haiz olanlardan kendi ürettikleri ürünleri satanlara münhasır olmak üzere bastonculuk, semercilik, yazmacılık, yorgancılık, keçecilik, lüle ve oltu taşı işçiliği, çarıkçılık, yemenicilik, oyacılık ve bunlar gibi geleneksel, kültürel, sanatsal değeri olan ve kaybolmaya yüz tutan meslek kollarında faaliyette bulunanlar;

9. Yukarıdaki bentlerde sözü edilen işlere benzerlik gösterdikleri Maliye Bakanlığınca kabul edilen ticaret ve sanat işleri ile iştiğal edenler."

"Esnaf muaflığına ilişkin şartları taşıyanlara talepleri halinde vergi dairesince Esnaf Vergi Muafiyeti Belgesi verilir. Bu Belgenin şekil ve muhtevasının tayin ve tespiti ile iptali ve uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir."

MADDE 5- 193 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "gelirleri bunlar tarafından bildirilecek olanlar" ibaresi "istisna haddinin üzerinde hasılat elde edenlerden, beyanı gerekip gerekmediğine bakılmaksızın ayrı ayrı veya birlikte elde ettiği ücret, menkul sermaye iradı, gayrimenkul sermaye iradı ile diğer kazanç ve iratlarının gayri safi tutarları toplamı 103 üncü maddede yazılı tarifinin üçüncü diliminde ücret gelirleri için yer alan tutarı aşanlar" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 6- 193 sayılı Kanunun 41 inci maddesinin birinci fıkrasının mülga (9) numaralı bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

"9. Yatırımın maliyetine eklenenler hariç olmak üzere işletmede kullanılan yabancı kaynaklara ilişkin faiz, komisyon, vade farkı, kâr payı, kur farkı ve benzeri adlar altında yapılan gider ve maliyet unsurları toplamının %10'unu aşmamak üzere Bakanlar Kurulunca kararlaştırılan kısmı.

Bu bendin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir."

MADDE 7- 193 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"Basit usule tabi olmanın şartlarından herhangi birini takvim yılı içinde kaybedenler, ertesi takvim yılı başından itibaren gerçek usulde vergilendirilirler. Basit usulün şartlarını haiz olanlardan, bu usulden yararlanmak istemediklerini yazılı ile bildirenler dilekçelerinde belirttikleri tarihten veya izleyen takvim yılı başından, yeni işe başlayanlar ise işe başlama tarihinden itibaren gerçek usulde vergilendirilirler. Gerçek usulde vergilendirilen mükelleflerden, 47 nci maddede yazılı şartları taşıyanlardan arka arkaya iki hesap döneminin iş hacmi 48 inci maddede yazılı hadlerden düşük olanlar, yazılı talepleri üzerine bu şartın gerçekleşmesini takip eden takvim yılından başlayarak basit usule geçebilirler. İşin eş ve çocuklara devri halinde iş hacminin hesabında devirden önceki süreler de dikkate alınır. Sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge düzenledikleri tespit edilenler hiçbir suretle basit usulde vergilendirilmezler.

Gerçek usulde vergilendirilmekte iken işini terk eden mükellefler ile basit usulün şartlarını kaybedenlerden gerçek usulde vergilendirilmeye başlamadan önce işini terk eden mükellefler, terk tarihini takip eden yılın başından itibaren iki yıl geçmedikçe basit usule dönemezler. Bu hüküm, işin eş veya çocuklara devri halinde de uygulanır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir."

MADDE 8- 193 sayılı Kanununun 75 inci maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

"16. Yukarıdaki bentlerde sayılanlar dışında Sermaye Piyasası Kanunu hükümlerine göre ihraç edilen her türlü sermaye piyasası araçlarından elde edilen gelirler."

MADDE 9- 193 sayılı Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasının (5) numaralı bendinde yer alan "rehabilitasyon merkezi" ibaresi "rehabilitasyon merkezi ile imar planında dini tesis alanı olarak ayrılan yerlere yapılan ibadethane" şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkranın (11) numaralı bendinde yer alan "Türkiye Kızılay Derneğine" ibaresinden sonra gelmek üzere "ve Türkiye Yeşilay Cemiyetine" ibaresi ve aynı fıkraya aşağıdaki bentler eklenmiştir.

"12. 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 325/A maddesine göre girişim sermayesi fonu olarak ayrılan tutarların beyan edilen gelirin %10'unu aşmayan kısmı.

13. Türkiye'de yerleşmiş olmayan kişilerle, işyeri, kanuni ve iş merkezi yurt dışında bulunanlara Türkiye'de verilen ve münhasıran yurt dışında yararlanılan mimarlık, mühendislik, tasarım, yazılım, tıbbi raporlama, muhasebe kaydı tutma, çağrı merkezi ve veri saklama hizmeti alanlarında faaliyette bulunan hizmet işletmeleri ile ilgili bakanlığın izni ve denetimine tabi olarak eğitim ve sağlık alanında faaliyet gösteren ve Türkiye'de yerleşmiş olmayan kişilere hizmet veren işletmelerin münhasıran bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazancın %50'si.

Bu indirimden yararlanılabilmesi için fatura veya benzeri belgenin yurt dışındaki müşteri adına düzenlenmesi şarttır.

Bu bentte yer alan oranı, hizmet alanları itibarıyla sifira kadar indirmeye veya %100'e kadar artırmaya Bakanlar Kurulu, bu bendin uygulamasına ve denetime ilişkin usul ve esasları belirlemeye ilgili bakanlıkların görüşünü almak suretiyle Maliye Bakanlığı yetkilidir."

MADDE 10- 193 sayılı Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (5) numaralı bendine aşağıdaki alt bent eklenmiş, (7) numaralı bendinin (c) alt bendinde yer alan "Kamu Ortaklığı İdaresi" ibaresi "28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kanuna göre kurulan varlık kiralama şirketleri" şeklinde değiştirilmiş, (10) numaralı bendinin (a) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiş ve altıncı fıkrasının ikinci alt bendinde yer alan "6, 7, 8 ve 9 numaralı" ibaresi "6, 7, 8, 9 ve 16 numaralı" şeklinde değiştirilmiştir.

"ç) Yabancı devletlere, yabancı kamu idare ve kuruluşları ile uluslararası kuruluşlara ait diplomatik statüsü bulunmayan gayrimenkullerin kiralanması karşılığında bunlara yapılan kira ödemelerinden,"

"a) Başbayiler hariç olmak üzere, 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunda tanımlanan şans oyunlarına ilişkin olarak; bilet, kupon ve benzerlerini satanlara, düzenlenen müşterek bahis oyunlarının oynatılmasına aracılık edenlere, diğer kişilerce çıkartılan bu nitelikteki biletleri satanlara yapılan komisyon, prim ve benzeri ödemelerden,"

"16. 75 inci maddenin ikinci fıkrasının (16) numaralı bendi kapsamındaki menkul sermaye iratlarından,"

MADDE 11- 193 sayılı Kanunun geçici 67 nci maddesinin (1) numaralı fıkrasının altıncı paragrafı ile (2) numaralı fıkrasında yer alan "Hazine" ibareleri "Hazine ve 4749 sayılı Kanuna göre kurulan varlık kiralama şirketleri", yedinci fıkrasında yer alan "Hazine ve tam mükellef kurumlar" ibaresi "Hazine, 4749 sayılı Kanuna göre kurulan varlık kiralama şirketleri ve tam mükellef kurumlar" şeklinde değiştirilmiş, (17) numaralı fıkrasında yer alan "bunları elde edenler" ibaresinden önce gelmek üzere "bunların vadesi ve", "yatırım fonlarının katılma belgelerinin fona iade edilmesinden" ibaresinden sonra gelmek üzere "veya diğer şekillerde elden çıkarılmasından" ibareleri eklenmiştir.

MADDE 12- 193 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

"Gelir vergisi stopajı teşviki

GEÇİCİ MADDE 79- (1) Bakanlar Kurulunca istatistiki bölge birimleri sınıflandırması, kişi başına düşen milli gelir veya sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeyleri dikkate alınmak suretiyle belirlenen illerde yapılacak yatırımlar için Ekonomi Bakanlığı tarafından düzenlenen yatırım teşvik belgeleri kapsamında; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/12/2023 tarihine kadar gerçekleşen yatırımlarda teşvik belgelerinde öngörülen ve fiilen istihdam edilen işçilerin ücretlerinin sanayi kesiminde çalışan 16 yaşından büyük işçiler için uygulanan asgari ücretin brüt tutarına tekabül eden kısmı üzerinden hesaplanan gelir vergisi, yatırımın kısmen veya tamamen işletilmesine başlanılan tarihten itibaren 10 yıl süreyle verilecek muhtasar beyanname üzerinden tahakkuk eden vergiden terkin edilir.

(2) Birinci fıkraya istinaden terkin edilecek verginin hesabında, öncelikle 32 nci maddede yer alan asgari geçim indirimi dikkate alınır.

(3) Yatırımın tamamlanamaması veya teşvik belgesinin iptal edilmesi halinde, gelir vergisi stopajı teşviki uygulaması nedeniyle terkin edilen vergiler, vergi ziyai cezası uygulanmaksızın gecikme faiziyle birlikte tahsil olunur.

(4) Yatırımın faaliyete geçmesinden önce devri halinde devralan, aynı koşulları yerine getirmek kaydıyla gelir vergisi stopajı teşviki uygulamasından yararlanır.

(5) Yatırımın kısmen veya tamamen faaliyete geçmesinden sonra devri halinde, gelir vergisi stopajı teşviki uygulamasından devir tarihine kadar devreden, devir tarihinden sonra ise kalan süre kadar devralan yararlanır.

(6) Bu madde kapsamındaki gelir vergisi stopajı teşvikinden yararlananlar; diğer kanunlarda yer alan aynı mahiyetteki hükümlerden ayrıca yararlanamazlar.

(7) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Basit usulde vergilendirmeye geçişte sürelerin hesabı

GEÇİCİ MADDE 80- (1) 46 ncı maddenin altıncı ve yedinci fıkralarında yer alan şartların tespitine, 1/1/2012 tarihinden itibaren başlanır."

MADDE 13- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 112 nci maddesinin (4) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı maddeye aşağıdaki (5) numaralı fıkra eklenmiş ve mevcut (5) numaralı fıkra (6) numaralı fıkra olarak teselsül ettirilmiştir.

"4. Fazla veya yersiz olarak tahsil edilen vergiler, fazla veya yersiz tahsilatın mükelleften kaynaklanması hâlinde düzeltmeye dair müracaat tarihi, diğer hallerde verginin tahsili tarihinden düzeltme fişinin mükellefe tebliğ edildiği tarihe kadar geçen süre için aynı dönemde 6183 sayılı Kanuna göre belirlenen tecil faizi oranında hesaplanan faiz ile birlikte, 120 nci madde hükümlerine göre mükellefe red ve iade edilir.

5. Vergi kanunları uyarınca iadesi gereken vergilerin, ilgili mevzuatı gereğince mükellef tarafından tamamlanması gereken bilgi ve belgelerin tamamlandığı tarihi takip eden üç ay içinde iade edilmemesi halinde, bu tutarlara üç aylık sürenin sonundan itibaren düzeltme fişinin mükellefe tebliğ edildiği tarihe kadar geçen süre için aynı dönemde 6183 sayılı Kanuna göre belirlenen tecil faizi oranında hesaplanan faiz, 120 nci madde hükümlerine göre red ve iadesi gereken vergi ile birlikte mükellefe ödenir."

MADDE 14- 213 sayılı Kanunun 325 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 325/A maddesi eklenmiştir.

"Girişim sermayesi fonu

MADDE 325/A- (1) Sermaye Piyasası Kurulunun düzenleme ve denetimine tabi olarak Türkiye'de kurulmuş veya kurulacak olan girişim sermayesi yatırım ortaklıklarına sermaye olarak konulması veya girişim sermayesi yatırım fonu paylarının satın alınması amacıyla, ilgili dönem kazancından veya beyan edilen gelirden girişim sermayesi fonu ayrılabilir. Bu fon, kurum kazancının veya beyan edilen gelirin %10'unu ve öz sermayenin %20'sini aşamaz.

(2) Girişim sermayesi fonu olarak ayrılan tutarlar pasifte geçici bir hesapta tutulur. Mükelleflerce, fonun ayrıldığı yılın sonuna kadar girişim sermayesi yatırım ortaklıklarına veya girişim sermayesi yatırım fonlarına yatırım yapılmaması halinde, zamanında tahakkuk ettirilmeyen vergiler gecikme faizi ile birlikte tahsil edilir.

(3) Bu fon, amacı dışında herhangi bir suretle başka bir hesaba nakledilmesi, işletmeden çekilmesi, ortaklara dağıtılması, dar mükelleflerce ana merkeze aktarılması veya işin terki, işletmenin tasfiyesi, devredilmesi, bölünmesi ya da girişim sermayesi yatırım ortaklıklarının hisse senetlerinin veya girişim sermayesi yatırım fonu katılma paylarının elden çıkarılmasından itibaren 6 ay içinde bu maddede belirtilen amaçla yeniden kullanılmaması halinde, bu işlemlerin yapıldığı veya sürenin dolduğu dönemde vergiye tabi tutulur.

(4) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir."

MADDE 15- 213 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"Fazla veya yersiz tahsilatta faiz ödemesi

GEÇİCİ MADDE 29- Bu Kanunun 112 nci maddesinin (4) numaralı fıkrası, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra fazla veya yersiz olarak tahsil edilen vergilerin iadesinde uygulanır."

MADDE 16- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tablonun "IV- Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar" başlıklı bölümünün (23) ve (30) numaralı fıkralarında yer alan "kredilerin temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenlenecek kağıtlar ile bu kağıtlar üzerine konulacak şerhler (kredilerin kullanımları hariç)" ibaresi "kredilere, bunların teminatlarına ve geri ödemelerine ilişkin kağıtlar ile bu kağıtlar üzerine konulacak şerhler (kredilerin kullanımları hariç)" şeklinde değiştirilmiş, "V- Kurumlarla ilgili kağıtlar" başlıklı bölümünün (25) numaralı fıkrasına "(Söz konusu kurum, kuruluş ve işletmelerde geçici personel olarak istihdam edilenlerle yapılan sözleşmeler ile 5258 sayılı Aile Hekimliği Kanununa göre hizmet alımına ilişkin yapılan hizmet sözleşmeleri dahil)" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 17- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 123 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "kredilerin temini ve bunların teminatları ile geri ödenmelerine ilişkin işlemler" ibaresi "kredilere, bunların teminatlarına ve geri ödenmelerine ilişkin işlemler (yargı harçları hariç)" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 18- 492 sayılı Kanunun (8) sayılı Tarifesinin mülga "VIII-Telsiz harçları" bölümü başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş, "XI-Finansal faaliyet harçları" başlıklı bölümünün (8) numaralı fıkrasına (b) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf ve bu Tarifenin sonuna aşağıdaki "XIV- Denetim yetkilendirme belgeleri ve müşavirlik ruhsat harçları" başlıklı bölüm eklenmiştir.

“VIII- Yolcu beraberinde getirilen telefon kullanım izin harcı:

1.Ticari mahiyette olmaksızın, yolcuların kendi kullanımları için yurt dışından getirdikleri alıcısı bulunan verici portatif telsiz telefon cihazları kullanım izni (Söz konusu harç, elektronik kimlik bilgisinin kayıt altına alınması işleminden önce ödenir. Elektronik kimlik bilgisinin kayıt altına alınması için yapılan başvuru sırasında harcın ödendiğine ilişkin belge aranır ve harç ödenmeden kayıt işlemi yapılmaz. Harç ödenmeden kayıt işlemi yapılan ve kullanıma açılan cihazlar, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu tarafından kullanıma kapatılır. Ödenmeyen harç %50 fazlasıyla ilk kayıt tarihinden itibaren 6183 sayılı Kanuna göre hesaplanan gecikme zammı ile birlikte tahsil edilir. Bu tahsilat yapılmadan cihaz kullanıma açılmaz.)	100 TL
--	--------

“(a) ve (b) bentlerinde yer alan şirket kuruluş izin belgelerinin her ikisini de alanlardan, izin belgelerinin alındığı yıldan sonraki yıllarda, bu belgelere ait harçlardan sadece yüksek olanı alınır.”

“XIV- Denetim yetkilendirme belgeleri ve müşavirlik ruhsat harçları:

1- Denetim kuruluşları yetkilendirme belgeleri (Her yıl için):

a) Kamu yararını ilgilendiren kuruluşları denetleyecek bağımsız denetim kuruluşları yetkilendirme belgeleri	30.000 TL
b) Diğer kuruluşları denetleyecek bağımsız denetim kuruluşları yetkilendirme belgeleri	15.000 TL

2- Denetim yetkilendirme belgeleri ve müşavirlik ruhsat harçları:

a) Yeminli mali müşavirlik ruhsatı	1.750 TL
b) Bağımsız denetçi yetkilendirme belgesi	1.500 TL
c) Serbest muhasebeci mali müşavirlik ruhsatı	1.250 TL

MADDE 19- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (g) bendinde yer alan "kira sertifikaları" ibaresinden sonra gelmek üzere ",Türkiye'de kurulu borsalarda işlem gören sermaye piyasası araçları" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 20- 3065 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "perakende safhası için" ibaresi "perakende safhası ve inşaatın yapıldığı arsanın veya konutun vergi değerini esas alarak konut teslimleri için" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 21- 3065 sayılı Kanunun geçici 26 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Birleşmiş Milletler (BM) temsilciliği, BM'ye bağlı" ibaresi "Birleşmiş Milletler (BM) ile Kuzey Atlantik Antlaşması Teşkilatı (NATO) temsilcilikleri ve bu Teşkilatlara bağlı" şeklinde değiştirilmiş ve aynı maddeye birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Bu maddede düzenlenen istisnalar dolayısıyla yüklenilen vergiler, vergiye tabi işlemler üzerinden hesaplanan vergilerden indirilir. İndirim yoluyla telafi edilemeyen vergiler ise 32 nci madde hükümleri uyarınca istisna kapsamında işlem yapan mükellefin talebi üzerine nakden veya mahsuben iade edilir."

MADDE 22- 3065 sayılı Kanunun geçici 29 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan "sağlık tesislerine ilişkin projelerden" ibaresi "sağlık tesislerine ilişkin projeler ve 652 sayılı Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 23 üncü maddesine göre Bakanlık tarafından kiralama karşılığı yaptırılmasına karar verilen eğitim öğretim tesislerine ilişkin projelerden" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 23- 3065 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"Büyük ve stratejik yatırımlarda iade

GEÇİCİ MADDE 30- 31/12/2023 tarihine kadar uygulanmak üzere, yatırım teşvik belgeleri kapsamında asgari 500 milyon Türk Lirası tutarında sabit yatırım öngörülen stratejik yatırımlara ilişkin inşaat işleri nedeniyle yüklenilen ve takvim yılı sonuna kadar indirim yoluyla telafi edilemeyen katma değer vergisi, izleyen yıl talep edilmesi halinde belge sahibi mükellefe iade olunur. Teşvik belgesine konu yatırımın tamamlanmaması halinde, iade edilen vergiler, vergi ziyası cezası uygulanarak iade tarihinden itibaren gecikme faizi ile birlikte tahsil edilir. Bu vergiler ve cezalarında zamanaşımı, verginin tarhını veya cezanın kesilmesini gerektiren durumun meydana geldiği tarihi takip eden takvim yılı başında başlar.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir."

MADDE 24- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinin son fıkrası yürürlükten kaldırılmış, 53 üncü maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan "gelirlerinden" ibaresinden sonra gelmek üzere "vergi kesintileri hariç" ibaresi ile beşinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Bu muafiyetin, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu uyarınca yapılacak vergi kesintilerine şümulü yoktur."

MADDE 25- 20/2/2001 tarihli ve 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 18- Elektrik dağıtım şirketleri ile elektrik üretim tesis ve/veya şirketlerinin özelleştirilmesi çalışmaları kapsamında 31/12/2023 tarihine kadar yapılacak devir, birleşme, bölünme, kısmî bölünme işlemleriyle ilgili olarak ortaya çıkan kazançlar kurumlar vergisinden müstesnadır. Madde kapsamında yapılacak işlemler nedeniyle zarar oluşması halinde bu zarar kurum kazancının tespitinde dikkate alınmaz. Yapılan bu bölünme işlemleri Kurumlar Vergisi Kanunu kapsamında yapılan bölünme işlemi olarak kabul edilir.

Bu madde kapsamında yapılacak teslim ve hizmetler katma değer vergisinden müstesnadır. Söz konusu teslim ve hizmet ifalarıyla ilgili olarak yüklenilen vergiler, vergiye tâbi işlemler nedeniyle hesaplanan katma değer vergisinden indirilir. İndirim yoluyla giderilemeyen katma değer vergisi iade edilmez. Bu madde kapsamına giren işlemlerde 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun ilgili hükümleri uygulanmaz."

MADDE 26- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 11 inci maddesinin (2) numaralı fıkrasında yer alan "(III) sayılı listedeki mallar için asgari maktu vergi tutarları;" ibaresi "(III) sayılı listenin (A) cetvelindeki mallar için asgari maktu vergi tutarları ile (B) cetvelindeki mallar için asgari maktu vergi ve maktu vergi tutarları;" şeklinde, aynı fıkranın (b) bendi ile aynı maddenin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

"b) (B) cetvelindeki mallar için asgari maktu vergi tutarları perakende satışa sunulan sigaraların birim ambalajı içinde yer alan her bir sigara, diğer tütün mamullerinin birim ambalajı içindeki mamulün her bir gramı itibarıyla, maktu vergi tutarları ise 20 adet sigaradan veya 50 gram tütünden oluşan birim ambalaj itibarıyla (Birim ambalajların farklı adet veya gramdan oluşması halinde vergi tutarı, anılan adet veya grama göre oranlanarak hesaplanır)."

"5. (III) sayılı listenin (A) cetvelindeki mallar için asgari maktu vergi tutarlarına göre hesaplanacak vergi tutarından az olmamak üzere yalnızca nispi vergi uygulanır. (B) cetvelindeki mallar için maktu vergi ile birlikte, asgari maktu vergi tutarına göre hesaplanacak vergi tutarından az olmamak üzere nispi vergi uygulanır."

MADDE 27- 4760 sayılı Kanununun 12 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendine "(B) cetvelindeki mallar için listede yer alan asgari maktu vergi tutarlarının, perakende satışa sunulan ürünlerin birim ambalajı içinde yer alan her bir sigara adedi, diğer tütün mamullerinin birim ambalajı içindeki mamulün her bir gramı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarın %20'sine tekabül eden tutarı aşmamak üzere; birim ambalaj itibarıyla maktu vergi tutarı belirlemeye, bu tutarı malların cinsleri, özellikleri, ambalajları (paketleri) ve bunların fiyatları ve fiyat grupları itibarıyla farklılaştırmaya," ibaresi eklenmiş ve mülga (3) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

"3. (III) sayılı listedeki mallar için belirtilen asgari maktu vergi tutarları veya Bakanlar Kurulunca bunlara ilişkin belirlenen en son asgari maktu vergi ve maktu vergi tutarları, Ocak ve Temmuz aylarında, Türkiye İstatistik Kurumu tarafından ilan edilen üretici fiyat endeksinde son altı ayda meydana gelen değişim oranında, bu değişimin ilanı gününden geçerli olmak üzere yeniden belirlenmiş sayılır. Bakanlar Kurulu uygulama dönemlerini gün veya ay olarak belirlemeye veya belirleyeceği mallar ve aylar itibarıyla yeniden belirlenmiş sayılan tutarların uygulanmamasına karar vermeye yetkilidir."

MADDE 28- 4760 sayılı Kanuna ekli (IV) sayılı listeye aşağıdaki G.T.İ.P. numaralı mal vergi oranı ile birlikte eklenmiştir.

G.T.İ.P. NO	Mal İsmi	Vergi Oranı (%)
85.07	Elektrik akümülatörleri (bunların separatörleri dahil) (kare veya dikdörtgen şeklinde olsun olmasın) (yalnız elektrik motorlu taşıt araçlarının motorunu çalıştırmaya mahsus olanlar)	3

MADDE 29- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun ek 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"EK MADDE 2- Yatırımlarda Devlet yardımları hakkında kararlar çerçevesinde düzenlenen teşvik belgeleri kapsamında gerçekleştirilecek yatırımlarla istihdam edilen sigortalılar için, 81 inci maddede sayılan ve 82 nci madde uyarınca belirlenen prime esas kazanç alt sınırı üzerinden hesaplanan sigorta primlerinin; işveren hisselerinin tamamına veya Bakanlar Kurulunca istatistiki bölge birimleri sınıflandırması, kişi başına düşen milli gelir veya sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeyleri dikkate alınmak suretiyle belirlenen illerde işveren hisseleri ile birlikte sigortalı hisselerinin tamamına kadar olan kısmı Ekonomi Bakanlığınca karşılanır. Bakanlar Kurulu ayrıca Ekonomi Bakanlığınca karşılanacak tutarın uygulama süresini, karşılama oranını ve kapsamını; yatırımın sektörü, büyüklüğü ve bulunduğu illere göre farklılaştırmaya yetkilidir.

Primlerin Ekonomi Bakanlığınca karşılanabilmesi için işverenlerce, çalıştırdıkları sigortalılarla ilgili olarak bu Kanun uyarınca aylık prim ve hizmet belgelerinin yasal süresi içerisinde Kuruma verilmesi ve Ekonomi Bakanlığınca karşılanmayan tutarın yasal süresi içinde ödenmiş olması şarttır.

Bu madde hükümleri, 21/4/2005 tarihli ve 5335 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 30 uncu maddesinin ikinci fıkrası kapsamına giren kurum ve kuruluşlara ait işyerleri ile sosyal güvenlik destek primine tabi çalışanlar ve yurt dışında çalışan sigortalılar hakkında uygulanmaz.

Ekonomi Bakanlığınca karşılanan prim tutarları işverenler bakımından gelir ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider veya maliyet unsuru olarak dikkate alınmaz. Bu Kanun gereğince yapılan kontrol ve denetimlerde çalıştırdığı kişileri sigortalı olarak bildirmedığı veya bildirilen sigortalının fiilen çalışmadığının tespit edilmesi halinde işverenler bir yıl süreyle bu maddeyle sağlanan destek unsurlarından yararlanamaz. Bu madde kapsamındaki teşvikten yersiz olarak faydalanıldığının tespiti halinde işverenden yararlanan teşvik tutarı gecikme zammı ve gecikme cezası ile birlikte tahsil edilir. Ayrıca, işyerinde sigortalının fiilen çalışmadığı halde bildirildiğinin tespit edilmesi halinde işveren hakkında Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunulur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Ekonomi Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından müştereken belirlenir."

MADDE 30- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"a) Kurumların;

- 1) Tam mükellefiyete tâbi başka bir kurumun sermayesine katılımlarından elde ettikleri kazançlar,
- 2) Tam mükellefiyete tabi başka bir kurumun kârına katılma imkânı veren kurucu senetleri ile diğer intifa senetlerinden elde ettikleri kâr payları,
- 3) Tam mükellefiyete tabi girişim sermayesi yatırım fonu katılma payları ile girişim sermayesi yatırım ortaklıklarının hisse senetlerinden elde ettikleri kâr payları.

Diğer fon ve yatırım ortaklıklarının katılma payları ve hisse senetlerinden elde edilen kâr payları bu istisnadan yararlanamaz."

MADDE 31- 5520 sayılı Kanunun 5 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 5/A maddesi eklenmiştir.

"Yabancı fon kazançlarının vergilendirilmesi

MADDE 5/A- (1) Bu Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasında belirtilen yabancı fonların, Sermaye Piyasası Kurulunca verilen portföy yöneticiliği yetki belgesine sahip tam mükellef şirketler aracılığıyla, organize bir borsada işlem görsün veya görmesin her türlü menkul kıymet ve sermaye piyasası aracı, vadeli işlem ve opsiyon sözleşmesi, varant, döviz, emtiaya dayalı vadeli işlem ve opsiyon sözleşmesi, kredi ve benzeri finansal varlıklar ve kıymetli maden borsalarında yapılan emtia işlemlerinden elde ettikleri kazançları nedeniyle, aşağıdaki şartların birlikte gerçekleşmesi halinde portföy yöneticiliği yapanlar; söz konusu fonlar için daimi temsilci, bunların iş yerleri de bu fonların işyeri veya iş merkezi sayılmaz. Bu kazançlar için beyanname verilmez, diğer kazançlar nedeniyle beyanname verilmesi halinde bu kazançlar beyannameye dahil edilmez.

a) Fon adına tesis edilen işlemlerin portföy yöneticiliği yapan şirketin mutad faaliyetleri arasında yer alan işlemlerden olması.

b) Portföy yöneticiliği yapan şirketin ticari, hukuki ve finansal özellikleri dikkate alındığında, yabancı fon ile arasındaki ilişkinin, emsale uygun koşullarda birbirlerinden bağımsız olarak faaliyet gösteren kişilerdeki gibi olması.

c) Portföy yöneticiliği yapan şirket tarafından, verilen hizmet mukabilinde emsallere uygun bedel alınması ve transfer fiyatlandırması raporunun kurumlar vergisi beyannamesinin verilme süresi içerisinde Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığına verilmesi.

ç) Portföy yöneticiliği yapan şirketin ve ilişkili olduğu kişilerin yabancı fonun kazançları üzerinde, sağladığı hizmet mukabilinde her ne ad altında olursa olsun hesaplanan bedeller düşüldükten sonra, doğrudan veya dolaylı olarak %20'den fazla hak sahibi olmaması.

(2) Birinci fıkranın (c) bendinde belirtilen transfer fiyatlandırması raporunun süresinde verilmemesi durumunda, bu raporun ilgili olduğu hesap dönemi için portföy yöneticiliği yapan şirket, fonun Türkiye'de daimi temsilcisi sayılır. Transfer fiyatlandırması raporu verilmiş olmasına rağmen portföy yöneticiliği yapan şirket ile fon arasındaki ilişkide emsaline nazaran daha düşük bedel alınması durumunda ise sadece portföy yöneticiliği yapan şirket adına transfer fiyatlandırmasına yönelik olarak gerekli tarhiyat yapılır.

(3) Portföy yöneticiliği yapan şirketin, yukarıda belirtilen şartları sağlamak kaydıyla yabancı fondaki pay sahipliğinden doğan kazançları kurumlar vergisinden müstesnadır. Fon kazancından portföy yöneticiliği yapan şirkete düşen kısmın hesabında, bu şirkete yönetim ücreti, teşvik, prim, performans ücreti gibi her ne nam adı altında olursa olsun ödenen ücretler dikkate alınmaz. Portföy yöneticiliği yapan şirketin ve ilişkili olduğu kişilerin yabancı fonun kazançları üzerinden doğrudan veya dolaylı olarak %20'den daha fazla hak sahibi olması halinde, ilgili fon kazançlarından bunlara isabet eden tutar genel hükümlere göre vergilendirilir.

(4) Portföy yöneticiliği yapan şirketin yabancı fondaki pay sahipliğinden doğan kazançları hariç olmak üzere; fonun katılımcı ve kurucuları arasında doğrudan veya dolaylı olarak tam mükellef gerçek kişi veya kurumların kazanç payının %5'i geçmesi durumunda, tam mükellef gerçek kişi veya kurum kurucu veya katılımcılarının tamamı portföy yöneticiliği yapan şirket tarafından Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığına bildirilir. Bildirim yükümlüğünün yerine getirilmemesi ya da eksik yerine getirilmesi halinde tam mükellef gerçek kişi veya kurum kurucu veya katılımcıları adına fon işlemleri nedeniyle tarh edilecek vergi ve kesilecek cezalardan portföy yöneticiliği yapan şirket müştereken ve müteselsilen sorumludur.

(5) Türkiye'de bulunan taşınmazlar, aktif büyüklüğünün %51'inden fazlası taşınmazlardan oluşan şirketlere ait hisse senetleri veya ortaklık payları veya bunlara ilişkin vadeli işlem ve opsiyon sözleşmeleri, nakdi uzlaşmayla sonuçlananlar dışında emtiaya dayalı vadeli işlem ve opsiyon sözleşmeleri, sigorta sözleşmeleri ve bunlara ilişkin vadeli işlem ve opsiyon sözleşmelerinden elde edilen kazançlar bu madde kapsamına girmez.

(6) Bu maddede düzenlenen kazanç istisnasının, söz konusu fonların Türkiye kaynaklı gelirleri üzerinden yapılacak vergi kesintilerine şümulü yoktur.

(7) Bu maddenin birinci fıkrasının (ç) bendi ile üçüncü ve dördüncü fıkralarında yer alan oranları sıfıra kadar indirmeye veya iki katına kadar arttırmaya, beşinci fıkrasında yer alan oranı yarisına kadar indirmeye veya %50'sine kadar arttırmaya Bakanlar Kurulu, maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir."

MADDE 32- 5520 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde yer alan "rehabilitasyon merkezi" ibaresi "rehabilitasyon merkezi ile imar planında dini tesis alanı olarak ayrılan yerlere yapılan ibadethane" şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkranın (f) bendinde yer alan "Türkiye Kızılay Derneğine" ibaresinden sonra gelmek üzere "ve Türkiye Yeşilay Cemiyetine" ibaresi ve aynı fıkraşa aşağıdaki bentler eklenmiştir.

"g) 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 325/A maddesine göre girişim sermayesi fonu olarak ayrılan tutarların beyan edilen gelirin %10'unu aşmayan kısmı.

ğ) Türkiye'de yerleşmiş olmayan kişilerle, işyeri, kanuni ve iş merkezi yurt dışında bulunanlara Türkiye'de verilen ve münhasıran yurt dışında yararlanılan mimarlık, mühendislik, tasarım, yazılım, tıbbi raporlama, muhasebe kaydı tutma, çağrı merkezi ve veri saklama hizmeti alanlarında faaliyette bulunan hizmet işletmeleri ile ilgili bakanlığın izni ve denetimine tabi olarak eğitim ve sağlık alanında faaliyet gösteren ve Türkiye'de yerleşmiş olmayan kişilere hizmet veren işletmelerin münhasıran bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazancın %50'si.

Bu indirimden yararlanılabilmesi için fatura veya benzeri belgenin yurt dışındaki müşteri adına düzenlenmesi şarttır.

Bu bentte yer alan oranı, hizmet alanları itibarıyla sifıra kadar indirmeye veya %100'e kadar artırmaya Bakanlar Kurulu, bu bendin uygulanmasına ve denetime ilişkin usul ve esasları belirlemeye ilgili bakanlıkların görüşünü almak suretiyle Maliye Bakanlığı yetkilidir."

MADDE 33- 5520 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

"i) Yatırımın maliyetine eklenenler hariç olmak üzere işletmede kullanılan yabancı kaynaklara ilişkin faiz, komisyon, vade farkı, kâr payı, kur farkı ve benzeri adlar altında yapılan gider ve maliyet unsurları toplamının %10'unu aşmamak üzere Bakanlar Kurulunca kararlaştırılan kısmı.

Bu bendin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir."

MADDE 34- 5520 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan "Toplu Konut İdaresi" ibaresinden sonra gelmek üzere ", 4749 sayılı Kanuna göre kurulan varlık kiralama şirketleri," ibaresi ile aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

"g) Başbayiler hariç olmak üzere 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunda tanımlanan şans oyunlarına ilişkin bilet, kupon ve benzerlerini satanlara, düzenlenen müşterek bahis oyunlarının oynatılmasına aracılık edenlere, diğer kişilerce çıkartılan bu nitelikteki biletleri satanlara yapılan komisyon, prim ve benzeri ödemelerden."

MADDE 35- 5520 sayılı Kanunun 32/A maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Hazine Müsteşarlığı" ibaresi "Ekonomi Bakanlığı" şeklinde, ikinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde, (b) bendinde yer alan "Her bir il grubu" ibaresi "Her bir il grubu, stratejik yatırımlar veya (a) bendinde belirtilen yerler" şeklinde değiştirilmiş, ikinci fıkrasının (b) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (c) bendi eklenmiş, mevcut (c) bendi (ç) bendi olarak teselsül ettirilmiş ve altıncı fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"a) İstatistiki bölge birimleri sınıflandırması, kişi başına düşen milli gelir veya sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeylerini dikkate almak suretiyle illeri gruplandırmaya, gruplar itibarıyla teşvik edilecek sektörleri ve bu sektörler ile organize sanayi bölgeleri, Gökçeada ve Bozcaada'da yapılan yatırımlara ve Bakanlar Kurulunca belirlenen Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgelerinde yapılan turizm yatırımlarına ilişkin yatırım ve istihdam büyüklüklerini belirlemeye,"

"c) Yatırıma başlanan tarihten itibaren bu maddeye göre hesaplanacak yatırıma katkı tutarına mahsuben, toplam yatırıma katkı tutarının %50'sini ve gerçekleştirilen yatırım harcaması tutarını geçmemek üzere; yatırım döneminde kurumun diğer faaliyetlerinden elde edilen kazançlarına indirimli kurumlar vergisi oranı uygulamak suretiyle yatırıma katkı tutarını kısmen kullandırmaya, bu oranı her bir il grubu için sifıra kadar indirmeye veya %80'e kadar artırmaya,"

"Yatırımın kısmen veya tamamen işletilmesine başlanmadan önce indirimli kurumlar vergisi uygulanan hallerde, yatırımın tamamlanıp işletilmeye geçilmemesi durumunda ikinci fıkranın (c) bendi uyarınca indirimli vergi oranı uygulanması nedeniyle zamanında tahakkuk ettirilmemiş vergiler, vergi ziyai cezası uygulanmaksızın gecikme faiziyle birlikte tahsil edilir."

MADDE 36- 5520 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 37- 18/2/2009 tarihli ve 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun geçici 2 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "1985" ibaresi "1990" şeklinde, dördüncü fıkrasında yer alan "1998" ibaresi "2000" şeklinde; birinci, ikinci ve dördüncü fıkralarda yer alan "31/12/2011" ibareleri "31/12/2014" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 38- Bu Kanunun;

a) 3 üncü, 24 üncü ve 25 inci maddeleri ile 10 uncu maddesiyle değiştirilen 193 sayılı Kanunun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (10) numaralı bendinin (a) alt bendi yayımını izleyen aybaşında,

b) 5 inci maddesi 1/1/2013 tarihinden itibaren elde edilen hasıllata uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

c) 6 ncı, 26 ncı, 27 nci maddesiyle değiştirilen 4760 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin (3) numaralı fıkrası hükmü ve 30 uncu maddeleri 1/1/2013 tarihinde,

ç) 35 inci maddesinde öngörülen yatırım döneminde katkı tutarı kullanılmasına ilişkin düzenleme 1/1/2013 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

d) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 39- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

Başbakan Yardımcısı

B. Arınç

Başbakan Yardımcısı

B. Bozdağ

Avrupa Birliği Bakanı V.

F. Çelik

Çevre ve Şehircilik Bakanı

E. Bayraktar

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

T. Yıldız

Gümrük ve Ticaret Bakanı

H. Yazıcı

Kültür ve Turizm Bakanı V.

F. Şahin

Milli Savunma Bakanı

İ. Yılmaz

Başbakan Yardımcısı

A. Babacan

Adalet Bakanı

S. Ergin

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı

N. Ergün

Dışişleri Bakanı

A. Davutoğlu

Gençlik ve Spor Bakanı V.

E. Bayraktar

İçişleri Bakanı

İ. N. Şahin

Maliye Bakanı

M. Şimşek

Orman ve Su İşleri Bakanı

V. Eroğlu

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı

B. Yıldırım

Başbakan Yardımcısı

B. Atalay

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı

F. Şahin

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

F. Çelik

Ekonomi Bakanı V.

C. Yılmaz

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı V.

R. Akdağ

Kalkınma Bakanı

C. Yılmaz

Milli Eğitim Bakanı

Ö. Dinçer

Sağlık Bakanı

R. Akdağ

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

**AMME ALACAKLARININ TAHSİL USULÜ HAKKINDA KANUN İLE BAZI
KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI**

MADDE 1- 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 39 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "bu yerin belediye sınırları dışındaki" ibaresi "diğer" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2- 6183 sayılı Kanunun geçici 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "31/12/2014" ibaresi "31/12/2023" şeklinde, "genel bütçeye dahil daireler ve katma bütçeli idarelerce" ibaresi "merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerince" şeklinde, "29.1.2004 tarihli ve 5084 sayılı Kanun" ibaresi "29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun ek 3 üncü maddesi" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "(operatör değişiklikleri hariç)" ibaresi "(iş ve hizmetlerin merkezi bir sunucu tarafından uzaktan izlenmesi ve yürütülmesine yönelik makineler arası veri aktarımına mahsus olan ve bunların yürütülmesi için zorunlu olanlar dışında sesli, görsel iletişim veya genel amaçlı internet erişimi için kullanılmayan mobil telefon aboneliğinin ilk tesisi ile operatör değişiklikleri hariç)" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 4- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (8) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, fıkraya aşağıdaki bent ve maddeye son fıkrasından önce gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"8. Bu Kanunun 47 nci maddesinde yazılı şartları haiz olanlardan kendi ürettikleri ürünleri satanlara münhasır olmak üzere el dokuma işleri, bakır işlemciliği, çini ve çömlek yapımı, sedef kakma ve ahşap oyma işleri, kaşıkcılık, bastonculuk, semercilik, yazmacılık, yorgancılık, keçecilik, lüle ve oltu taşı işçiliği, çarıkçılık, yemenicilik, oyacılık ve bunlar gibi geleneksel, kültürel, sanatsal değeri olan ve kaybolmaya yüz tutan meslek kollarında faaliyette bulunanlar;"

"9. Yukarıdaki bentlerde sözü edilen işlere benzerlik gösterdikleri Maliye Bakanlığınca kabul edilen ticaret ve sanat işleri ile iştiğal edenler."

"Esnaf muafılığına ilişkin şartları taşıyanlara talepleri halinde vergi dairesince Esnaf Vergi Muafiyeti Belgesi verilir. Bu belgenin şekil ve muhtevasının tayin ve tespiti ile iptali ve uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir."

MADDE 5- 193 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "gelirleri bunlar tarafından bildirilecek olanlar" ibaresi "istisna haddinin üzerinde hasılat elde edenlerden, beyanı gerekip gerekmediğine bakılmaksızın ayrı ayrı veya birlikte elde ettiği ücret, menkul sermaye iradı, gayrimenkul sermaye iradı ile diğer kazanç ve iratlarının gayri safi tutarları toplamı 103 üncü maddede yazılı tarifenin üçüncü diliminde ücret gelirleri için yer alan tutarı aşanlar" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 6- 193 sayılı Kanununun 41 inci maddesinin birinci fıkrasının mülga (9) numaralı bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

"9. Kullanılan yabancı kaynakları öz kaynaklarını aşan işletmelerde, aşan kısma münhasır olmak üzere, yatırımın maliyetine eklenenler hariç, işletmede kullanılan yabancı kaynaklara ilişkin faiz, komisyon, vade farkı, kâr payı, kur farkı ve benzeri adlar altında yapılan gider ve maliyet unsurları toplamının % 10'unu aşmamak üzere Bakanlar Kurulunca kararlaştırılan kısmı.

Belirlenecek oranı sektörler itibarıyla farklılaştırmaya Bakanlar Kurulu, bendin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir."

MADDE 7- 193 sayılı Kanununun 46 ncı maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"Basit usule tabi olmanın şartlarından herhangi birini takvim yılı içinde kaybedenler, ertesi takvim yılı başından itibaren gerçek usulde vergilendirilirler. Basit usulün şartlarını haiz olanlardan, bu usulden yararlanmak istemediklerini yazı ile bildirenler dilekçelerinde belirttikleri tarihten veya izleyen takvim yılı başından, yeni işe başlayanlar ise işe başlama tarihinden itibaren gerçek usulde vergilendirilirler. Gerçek usulde vergilendirilen mükelleflerden, 47 nci maddede yazılı şartları taşıyanlardan arka arkaya iki hesap döneminin iş hacmi 48 inci maddede yazılı hadlerden düşük olanlar, yazılı talepleri üzerine bu şartın gerçekleşmesini takip eden takvim yılından başlayarak basit usule geçebilirler. İşin eş ve çocuklara devri halinde iş hacminin hesabında devirden önceki süreler de dikkate alınır. Sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge düzenledikleri tespit edilenler hiçbir suretle basit usulde vergilendirilmezler.

Gerçek usulde vergilendirilmekte iken işini terk eden mükellefler ile basit usulün şartlarını kaybedenlerden gerçek usulde vergilendirilmeye başlamadan önce işini terk eden mükellefler, terk tarihini takip eden yılın başından itibaren iki yıl geçmedikçe basit usule dönemezler. Bu hüküm, işin eş veya çocuklara devri halinde de uygulanır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir."

MADDE 8- 193 sayılı Kanununun 75 inci maddesinin ikinci fıkrasının (14) numaralı bendinde yer alan "Bu maddenin ikinci fıkrasının 5 numaralı bendinde yer alan menkul" ibaresi "Menkul" olarak değiştirilmiş, fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

"16. Yukarıdaki bentlerde sayılanlar dışında Sermaye Piyasası Kanunu hükümlerine göre ihraç edilen her türlü sermaye piyasası araçlarından elde edilen gelirler."

MADDE 9- 193 sayılı Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasının (5) numaralı bendinde yer alan "rehabilitasyon merkezi" ibaresi "rehabilitasyon merkezi ile mülki idare amirlerinin izni ve denetimine tabi olarak yaptırılacak ibadethaneler ve Diyanet İşleri Başkanlığı denetiminde yaygın din eğitimi verilen tesislerin" şeklinde değiştirilmiş, (11) numaralı bendinde yer alan "Türkiye Kızılay Derneğine" ibaresinden sonra gelmek üzere "ve Türkiye Yeşilay Cemiyetine" ibaresi ve fıkraya aşağıdaki bentler eklenmiştir.

"12. Vergi Usul Kanununun 325/A maddesine göre girişim sermayesi fonu olarak ayrılan tutarların beyan edilen gelirin %10'unu aşmayan kısmı.

13. Türkiye'de yerleşmiş olmayan kişilerle, işyeri, kanuni ve iş merkezi yurt dışında bulunanlara Türkiye'de verilen ve münhasıran yurt dışında yararlanılan mimarlık, mühendislik, tasarım, yazılım, tıbbi raporlama, muhasebe kaydı tutma, çağrı merkezi ve veri saklama hizmeti alanlarında faaliyette bulunan hizmet işletmeleri ile ilgili bakanlığın izni ve denetimine tabi olarak eğitim ve sağlık alanında faaliyet gösteren ve Türkiye'de yerleşmiş olmayan kişilere hizmet veren işletmelerin münhasıran bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazancın %50'si. Bu indirimden yararlanılabilmesi için fatura veya benzeri belgenin yurt dışındaki müşteri adına düzenlenmesi şarttır. Bu bentte yer alan oranı, hizmet alanları itibarıyla sifıra kadar indirmeye veya %100'e kadar artırmaya Bakanlar Kurulu, bu bendin uygulamasına ve denetime ilişkin usul ve esasları belirlemeye ilgili bakanlıkların görüşünü almak suretiyle Maliye Bakanlığı yetkilidir."

MADDE 10- 193 sayılı Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (5) numaralı bendine aşağıdaki alt bent eklenmiş, (7) numaralı bendinin (c) alt bendinde yer alan "Kamu Ortaklığı İdaresi" ibaresi "28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna göre kurulan varlık kiralama şirketleri" şeklinde değiştirilmiş, (10) numaralı bendinin (a) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, fıkraya aşağıdaki bent eklenmiş ve altıncı fıkrasında yer alan "6, 7, 8 ve 9 numaralı" ibaresi "6, 7, 8, 9 ve 16 numaralı" şeklinde değiştirilmiştir.

"d) Yabancı devletlere, yabancı kamu idare ve kuruluşları ile uluslararası kuruluşlara ait diplomatik statüsü bulunmayan gayrimenkullerin kiralanması karşılığında bunlara yapılan kira ödemelerinden,"

"a) Başbayiler hariç olmak üzere, 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunda tanımlanan şans oyunlarına ilişkin olarak; bilet, kupon ve benzerlerini satanlara, düzenlenen her türlü bahis ve şans oyunlarının oynatılmasına aracılık edenlere, diğer kişilerce çıkartılan bu nitelikteki biletleri satanlara yapılan komisyon, prim ve benzeri ödemelerden,"

"16. 75 inci maddenin ikinci fıkrasının (16) numaralı bendi kapsamındaki menkul sermaye iratlarından,"

MADDE 11- 193 sayılı Kanununun geçici 67 nci maddesinin (1) numaralı fıkrasının altıncı paragrafı ile (2) numaralı fıkrasında yer alan "Hazine" ibareleri "Hazine ve 4749 sayılı Kanuna göre kurulan varlık kiralama şirketleri", (7) numaralı fıkrasında yer alan "Hazine ve tam mükellef kurumlar" ibaresi "Hazine, 4749 sayılı Kanuna göre kurulan varlık kiralama şirketleri ve tam mükellef kurumlar" şeklinde değiştirilmiş, (17) numaralı fıkrasında yer alan "bunları elde edenler" ibaresinden önce gelmek üzere "bunların vadesi ve", "yatırım fonlarının katılma belgelerinin fona iade edilmesinden" ibaresinden sonra gelmek üzere "veya diğer şekillerde elden çıkarılmasından" ibareleri eklenmiştir.

MADDE 12- 193 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"Gelir vergisi stopajı teşviki

GEÇİCİ MADDE 80- Bakanlar Kurulunca istatistiki bölge birimleri sınıflandırması, kişi başına düşen milli gelir veya sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeyleri dikkate alınmak suretiyle belirlenen illerde yapılacak yatırımlar için Ekonomi Bakanlığı tarafından düzenlenen yatırım teşvik belgeleri kapsamında; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/12/2023 tarihine kadar gerçekleşen yatırımlarda teşvik belgelerinde öngörülen ve fiilen istihdam edilen işçilerin ücretlerinin sanayi kesiminde çalışan 16 yaşından büyük işçiler için uygulanan asgari ücretin brüt tutarına tekabül eden kısmı üzerinden hesaplanan gelir vergisi, yatırımın kısmen veya tamamen işletilmesine başlanılan tarihten itibaren 10 yıl süreyle verilecek muhtasar beyanname üzerinden tahakkuk eden vergiden terkin edilir.

Birinci fıkraya istinaden terkin edilecek verginin hesabında, öncelikle 32 nci maddede yer alan asgari geçim indirimi dikkate alınır.

Yatırımın tamamlanamaması veya teşvik belgesinin iptal edilmesi halinde, gelir vergisi stopajı teşviki uygulaması nedeniyle terkin edilen vergiler, vergi ziyai cezası uygulanmaksızın gecikme faiziyle birlikte tahsil olunur.

Yatırımın faaliyete geçmesinden önce devri halinde devralan, aynı koşulları yerine getirmek kaydıyla gelir vergisi stopajı teşviki uygulamasından yararlanır.

Yatırımın kısmen veya tamamen faaliyete geçmesinden sonra devri halinde, gelir vergisi stopajı teşviki uygulamasından devir tarihine kadar devreden, devir tarihinden sonra ise kalan süre kadar devralan yararlanır.

Bu madde kapsamındaki gelir vergisi stopajı teşvikinden yararlananlar, diğer kanunlarda yer alan aynı mahiyetteki hükümlerden ayrıca yararlanamazlar.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir."

MADDE 13- 193 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"Basit usulde vergilendirmeye geçişte sürelerin hesabı

GEÇİCİ MADDE 81- 46 ncı maddenin altıncı ve yedinci fıkralarında yer alan şartların tespitine 1/1/2012 tarihinden itibaren başlanır."

MADDE 14- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 112 nci maddesinin Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen (4) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş, maddeye aşağıdaki (5) numaralı fıkra eklenmiş ve mevcut (5) numaralı fıkra (6) numaralı fıkra olarak teselsül ettirilmiştir.

"4. Fazla veya yersiz olarak tahsil edilen vergiler, fazla veya yersiz tahsilatın mükelleften kaynaklanması halinde düzeltmeye dair müracaat tarihi, diğer hallerde verginin tahsili tarihinden düzeltme fişinin mükellefe tebliğ edildiği tarihe kadar geçen süre için aynı dönemde 6183 sayılı Kanuna göre belirlenen tecil faizi oranında hesaplanan faiz ile birlikte, 120 nci madde hükümlerine göre mükellefe red ve iade edilir.

5. Vergi kanunları uyarınca iadesi gereken vergilerin, ilgili mevzuatı gereğince mükellef tarafından tamamlanması gereken bilgi ve belgelerin tamamlandığı tarihi takip eden üç ay içinde iade edilmemesi halinde, bu tutarlara üç aylık sürenin sonundan itibaren düzeltme fişinin mükellefe tebliğ edildiği tarihe kadar geçen süre için aynı dönemde 6183 sayılı Kanuna göre belirlenen tecil faizi oranında hesaplanan faiz, 120 nci madde hükümlerine göre red ve iadesi gereken vergi ile birlikte mükellefe ödenir."

MADDE 15- 213 sayılı Kanunun 325 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 325/A maddesi eklenmiştir.

"Girişim sermayesi fonu

MADDE 325/A- Sermaye Piyasası Kurulunun düzenleme ve denetimine tabi olarak Türkiye'de kurulmuş veya kurulacak olan girişim sermayesi yatırım ortaklıklarına sermaye olarak konulması veya girişim sermayesi yatırım fonu paylarının satın alınması amacıyla, ilgili dönem kazancından veya beyan edilen gelirden girişim sermayesi fonu ayrılabilir. Bu fon, kurum kazancının veya beyan edilen gelirin %10'unu ve öz sermayenin %20'sini aşamaz.

Girişim sermayesi fonu olarak ayrılan tutarlar pasifte geçici bir hesapta tutulur. Mükelleflerce, fonun ayrıldığı yılın sonuna kadar girişim sermayesi yatırım ortaklıklarına veya girişim sermayesi yatırım fonlarına yatırım yapılmaması halinde, zamanında tahakkuk ettirilmeyen vergiler gecikme faizi ile birlikte tahsil edilir.

Bu fon, amacı dışında herhangi bir suretle başka bir hesaba nakledilmesi, işletmeden çekilmesi, ortaklara dağıtılması, dar mükelleflerce ana merkeze aktarılması veya işin terki, işletmenin tasfiyesi, devredilmesi, bölünmesi ya da girişim sermayesi yatırım ortaklıklarının hisse senetlerinin veya girişim sermayesi yatırım fonu katılma paylarının elden çıkarılmasından itibaren altı ay içinde bu maddede belirtilen amaçla yeniden kullanılmaması halinde, bu işlemlerin yapıldığı veya sürenin dolduğu dönemde vergiye tabi tutulur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir."

MADDE 16- 213 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"Fazla veya yersiz tahsilatta faiz ödemesi

GEÇİCİ MADDE 29- Bu Kanunun 112 nci maddesinin (4) numaralı fıkrası, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra fazla veya yersiz olarak tahsil edilen vergilerin iadesinde uygulanır."

MADDE 17- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tablonun "IV- Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar" başlıklı bölümünün (23) ve (30) numaralı fıkralarında yer alan "kredilerin temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenlenecek kâğıtlar ile bu kâğıtlar üzerine konulacak şerhler (kredilerin kullanımları hariç)" ibaresi "kredilere, bunların teminatlarına ve geri ödenmelerine ilişkin kâğıtlar ile bu kâğıtlar üzerine konulacak şerhler (kredilerin kullanımları hariç)" şeklinde değiştirilmiş, "V- Kurumlarla ilgili kâğıtlar" başlıklı bölümünün (25) numaralı fıkrasına "(Söz konusu kurum, kuruluş ve işletmelerde geçici personel olarak istihdam edilenlerle yapılan sözleşmeler ile 24/11/2004 tarihli ve 5258 sayılı Aile Hekimliği Kanununa göre hizmet alımına ilişkin yapılan hizmet sözleşmeleri dahil)" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 18- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 113 üncü maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Denetim kuruluşları yetkilendirme belgesi harçları ise kurumlar vergisi beyannamesi ekinde verilen gelir tablosundaki gayrisafi iş hasılatı esas alınarak tahakkuk ettirilir ve mayıs ayı içerisinde ödenir."

MADDE 19- 492 sayılı Kanunun 123 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "kredilerin temini ve bunların teminatları ile geri ödenmelerine ilişkin işlemler" ibaresi "kredilere, bunların teminatlarına ve geri ödenmelerine ilişkin işlemler (yargı harçları hariç)" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 20- 492 sayılı Kanunun (8) sayılı Tarifesinin mülga "VIII-Telsiz harçları" bölümü aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş, "XI-Finansal faaliyet harçları" başlıklı bölümünün (8) numaralı fıkrasına (b) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf ve bu Tarifeğe aşağıdaki bölüm eklenmiştir.

'VIII- Yolcu beraberinde getirilen telefon kullanım izin harcı:

1. Ticari mahiyette olmaksızın, yolcuların kendi kullarımları için yurt dışından getirdikleri alıcısı bulunan verici portatif telsiz telefon cihazları kullanım izni (Söz konusu harç, elektronik kimlik bilgisinin kayıt altına alınması işleminden önce ödenir. Elektronik kimlik bilgisinin kayıt altına alınması için yapılan başvuru sırasında harcın ödendiğine ilişkin belge aranır ve harç ödenmeden kayıt işlemi yapılmaz. Harç ödenmeden kayıt işlemi yapılan ve kullanıma açılan cihazlar, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu tarafından kullanıma kapatılır. Ödenmeyen harç %50 fazlasıyla ilk kayıt tarihinden itibaren 6183 sayılı Kanuna göre hesaplanan gecikme zammı ile birlikte tahsil edilir. Bu tahsilat yapılmadan cihaz kullanıma açılmaz.)	100 TL
--	--------

"(a) ve (b) bentlerinde yer alan şirket kuruluş izin belgelerinin her ikisini de alanlardan, izin belgelerinin alındığı yıldan sonraki yıllarda, bu belgelere ait harçlardan sadece yüksek olanı alınır."

"XIV- Denetim yetkilendirme belgeleri ve müşavirlik ruhsat harçları:

1- Denetim kuruluşları yetkilendirme belgeleri (Her yıl için):

a) Kamu yararını ilgilendiren kuruluşları denetleyecek bağımsız denetim kuruluşları yetkilendirme belgeleri:	
aa) Belgenin verildiği yıl	30.000 TL
bb) Takip eden yıllarda 10.000 TL'den az olmamak üzere bir önceki yıl gayrisafi iş hasılatının	Binde beşi
b) Diğer kuruluşları denetleyecek bağımsız denetim kuruluşları yetkilendirme belgeleri:	
aa) Belgenin verildiği yıl	15.000 TL
bb) Takip eden yıllarda 5.000 TL'den az olmamak üzere bir önceki yıl gayrisafi iş hasılatının	Binde beşi

2- Denetim yetkilendirme belgeleri ve müşavirlik ruhsat harçları:

a) Yeminli mali müşavirlik ruhsatı	1.800 TL
b) Bağımsız denetçi yetkilendirme belgesi	900 TL
c) Serbest muhasebeci mali müşavirlik ruhsatı	450 TL

Bakanlar Kurulu gayrisafi iş hasılatı üzerinden hesaplanacak harcın oranını binde 2'den az, binde 10'dan çok olmamak üzere yeniden belirlemeye yetkilidir. Bakanlar Kurulu bu yetkisini denetim kuruluşlarının gayrisafi iş hasılatlarına göre farklı oranlar belirleyerek de kullanabilir."

MADDE 21- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (g) bendinde yer alan "kira sertifikaları" ibaresinden sonra gelmek üzere ", Türkiye'de kurulu borsalarda işlem gören sermaye piyasası araçları" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 22- 3065 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "perakende safhası için" ibaresi "perakende safhası ve inşaatın yapıldığı arsanın veya konutun vergi değerini esas alarak (özelleştirme kapsamındaki veya 16/5/2012 tarihli ve 6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun kapsamında kentsel dönüşüm alanı olarak ilan edilen yerler hariç) konut teslimleri için" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 23- 3065 sayılı Kanunun geçici 26 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Birleşmiş Milletler (BM) temsilciliği, BM'ye bağlı" ibaresi "Birleşmiş Milletler (BM) ile Kuzey Atlantik Antlaşması Teşkilatı (NATO) temsilcilikleri ve bu Teşkilatlara bağlı" şeklinde değiştirilmiş ve maddeye birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Bu maddede düzenlenen istisnalar dolayısıyla yüklenilen vergiler, vergiye tabi işlemler üzerinden hesaplanan vergilerden indirilir. İndirim yoluyla telafi edilemeyen vergiler ise 32 nci madde hükümleri uyarınca istisna kapsamında işlem yapan mükellefin talebi üzerine nakden veya mahsuben iade edilir"

MADDE 24- 3065 sayılı Kanunun geçici 29 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan "sağlık tesislerine ilişkin projelerden" ibaresi "sağlık tesislerine ilişkin projeler ve 25/8/2011 tarihli ve 652 sayılı Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 23 üncü maddesine göre Bakanlık tarafından kiralama karşılığı yaptırılmasına karar verilen eğitim öğretim tesislerine ilişkin projelerden" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 25- 3065 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"Büyük ve stratejik yatırımlarda iade

GEÇİCİ MADDE 30- 31/12/2023 tarihine kadar uygulanmak üzere, yatırım teşvik belgeleri kapsamında asgari 500 milyon Türk Lirası tutarında sabit yatırım öngörülen stratejik yatırımlara ilişkin inşaat işleri nedeniyle yüklenilen ve takvim yılı sonuna kadar indirim yoluyla telafi edilemeyen katma değer vergisi, izleyen yıl talep edilmesi halinde belge sahibi mükellefe iade olunur. Teşvik belgesine konu yatırımın tamamlanmaması halinde, iade edilen vergiler, vergi ziyası cezası uygulanarak iade tarihinden itibaren gecikme faizi ile birlikte tahsil edilir. Bu vergiler ve cezalarında zamanaşımı, verginin tarihini veya cezanın kesilmesini gerektiren durumun meydana geldiği tarihi takip eden takvim yılı başında başlar.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir."

MADDE 26- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinin son fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 27- 4447 sayılı Kanunun 53 üncü maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan "gelirlerinden" ibaresinden sonra gelmek üzere "vergi kesintileri hariç" ibaresi ile beşinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Bu muafiyetin, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu uyarınca yapılacak vergi kesintilerine şümulü yoktur."

MADDE 28- 20/2/2001 tarihli ve 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 18- Elektrik dağıtım şirketleri ile elektrik üretim tesisleri ve/veya şirketlerinin özelleştirilmesi çalışmaları kapsamında 31/12/2023 tarihine kadar yapılacak devir, birleşme, bölünme, kısmi bölünme işlemleri ile ilgili olarak ortaya çıkan kazançlar kurumlar vergisinden müstesnadır. Madde kapsamında yapılacak işlemler nedeniyle zarar oluşması halinde bu zarar kurum kazancının tespitinde dikkate alınmaz. Yapılan bu bölünme işlemleri Kurumlar Vergisi Kanunu kapsamında yapılan bölünme işlemi olarak kabul edilir.

Bu madde kapsamında yapılacak teslim ve hizmetler katma değer vergisinden müstesnadır. Söz konusu teslim ve hizmet ifalarıyla ilgili olarak yüklenilen vergiler, vergiye tabi işlemler nedeniyle hesaplanan katma değer vergisinden indirilir. İndirim yoluyla giderilemeyen katma değer vergisi iade edilmez. Bu madde kapsamına giren işlemlerde 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun ilgili hükümleri uygulanmaz."

MADDE 29- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 11 inci maddesinin (2) numaralı fıkrasında yer alan "(III) sayılı listedeki mallar için asgari maktu vergi tutarları;" ibaresi "(III) sayılı listenin (A) cetvelindeki mallar için asgari maktu vergi tutarları ile (B) cetvelindeki mallar için asgari maktu vergi ve maktu vergi tutarları;" şeklinde, fıkranın (b) bendi ile maddenin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"b) (B) cetvelindeki mallar için asgari maktu vergi tutarları perakende satışa sunulan sigaraların birim ambalajı içinde yer alan her bir sigara, diğer tütün mamullerinin birim ambalajı içindeki mamulün her bir gramı itibarıyla, maktu vergi tutarları ise 20 adet sigaradan veya 50 gram tütünden oluşan birim ambalaj itibarıyla (Birim ambalajların farklı adet veya gramdan oluşması halinde vergi tutarı, anılan adet veya grama göre oranlanarak hesaplanır.),"

"5. (III) sayılı listenin (A) cetvelindeki mallar için asgari maktu vergi tutarlarına göre hesaplanacak vergi tutarından az olmamak üzere yalnızca nispi vergi uygulanır. (B) cetvelindeki mallar için maktu vergi ile birlikte, asgari maktu vergi tutarına göre hesaplanacak vergi tutarından az olmamak üzere nispi vergi uygulanır."

MADDE 30- 4760 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendine "(B) cetvelindeki mallar için listede yer alan asgari maktu vergi tutarlarının, perakende satışa sunulan ürünlerin birim ambalajı içinde yer alan her bir sigara adedi, diğer tütün mamullerinin birim ambalajı içindeki mamulün her bir gramı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarın %20'sine tekabül eden tutarı aşmamak üzere; birim ambalaj itibarıyla maktu vergi tutarı belirlemeye, bu tutarı malların cinsleri, özellikleri, ambalajları (paketleri) ve bunların fiyatları ve fiyat grupları itibarıyla farklılaştırmaya," ibaresi eklenmiş ve mülga (3) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

"3. (III) sayılı listedeki mallar için belirtilen asgari maktu vergi tutarları veya Bakanlar Kurulunca bunlara ilişkin belirlenen en son asgari maktu vergi ve maktu vergi tutarları, ocak ve temmuz aylarında, Türkiye İstatistik Kurumu tarafından ilan edilen üretici fiyat endeksinde son altı ayda meydana gelen değişim oranında, bu değişimin ilanı gününden geçerli olmak üzere yeniden belirlenmiş sayılır. Bakanlar Kurulu uygulama dönemlerini gün veya ay olarak belirlemeye veya belirleyeceği mallar ve aylar itibarıyla yeniden belirlenmiş sayılan tutarların uygulanmamasına karar vermeye yetkilidir."

MADDE 31- 4760 sayılı Kanuna ekli (IV) sayılı listeye aşağıdaki G.T.İ.P. numaralı mal vergi oranı ile birlikte eklenmiştir.

G.T.İ.P.NO	Mal ismi	Vergi Oranı (%)
85.07	Elektrik akümülatörleri(bunların separatörleri dâhil) (kare veya dikdörtgen şeklinde olsun olmasın) (yalnız elektrik motorlu taşıt araçlarının motorunu çalıştırmaya mahsus olanlar)	3

MADDE 32- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun ek 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"EK MADDE 2- Yatırımlarda Devlet yardımları hakkında kararlar çerçevesinde düzenlenen teşvik belgeleri kapsamında gerçekleştirilecek yatırımlarla istihdam edilen sigortalılar için, 81 inci maddede sayılan ve 82 nci madde uyarınca belirlenen prime esas kazanç alt sınırı üzerinden hesaplanan sigorta primlerinin; işveren hisselerinin tamamına veya Bakanlar Kurulunca istatistiki bölge birimleri sınıflandırması, kişi başına düşen milli gelir veya sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeyleri dikkate alınmak suretiyle belirlenen illerde işveren hisseleri ile birlikte sigortalı hisselerinin tamamına kadar olan kısmı Ekonomi Bakanlığınca karşılanır. Bakanlar Kurulu ayrıca Ekonomi Bakanlığınca karşılanacak tutarın uygulama süresini, karşılama oranını ve kapsamını; yatırımın sektörü, büyüklüğü ve bulunduğu illere göre farklılaştırmaya yetkilidir.

Primlerin Ekonomi Bakanlığınca karşılanabilmesi için işverenlerce, çalıştırdıkları sigortalılarla ilgili olarak bu Kanun uyarınca aylık prim ve hizmet belgelerinin yasal süresi içerisinde Kuruma verilmesi ve Ekonomi Bakanlığınca karşılanmayan tutarın yasal süresi içinde ödenmiş olması şarttır.

Bu madde hükümleri, 21/4/2005 tarihli ve 5335 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 30 uncu maddesinin ikinci fıkrası kapsamına giren kurum ve kuruluşlara ait işyerleri ile sosyal güvenlik destek primine tabi çalışanlar ve yurt dışında çalışan sigortalılar hakkında uygulanmaz.

Ekonomi Bakanlığınca karşılanan prim tutarları işverenler bakımından gelir ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider veya maliyet unsuru olarak dikkate alınmaz. Bu Kanun gereğince yapılan kontrol ve denetimlerde çalıştırdığı kişileri sigortalı olarak bildirmedığı veya bildirilen sigortalının fiilen çalışmadığının tespit edilmesi halinde işverenler bir yıl süreyle bu maddeyle sağlanan destek unsurlarından yararlanamaz. Bu madde kapsamındaki teşvikten yersiz olarak faydalanıldığı tespit edildiğinde işverenden yararlanan teşvik tutarı gecikme zammı ve gecikme cezası ile birlikte tahsil edilir. Ayrıca, işyerinde sigortalının fiilen çalışmadığı halde bildirildiğinin tespit edilmesi halinde işveren hakkında Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunulur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Ekonomi Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından müştereken belirlenir."

MADDE 33- 5510 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 41- 31/12/2023 tarihine kadar uygulanmak üzere, özelleştirme kapsamına alınan kuruluşlar dâhil 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine tabi iktisadi devlet teşekkülleri ve kamu iktisadi kuruluşları ile bunların müesseseleri, bağlı ortaklıkları ve iştirakleri, 18/6/1999 tarihli ve 4389 sayılı mülga Bankalar Kanununa tabi faaliyeti devam eden kamu bankaları, büyükşehir belediyeleri, belediyeler, il özel idareleri ve bunlara ait tüzel kişilerin veya bunlara bağlı müstakil bütçeli ve kamu tüzel kişiliğini haiz kuruluşların, Sosyal Güvenlik Kurumuna ait olan ve Kuruma bağlı tahsil dairelerince 6183 sayılı Kanun kapsamında takip edilen borçlarına karşılık, mülkiyeti bu idarelere ait ve üzerinde herhangi bir takyidat bulunmayan taşınmazlardan Kurum tarafından uygun görülenler Kurumun görevlendireceği üç temsilci ile taşınmazın bulunduğu yerdeki defterdarlık tarafından görevlendirilecek iki temsilciden oluşan komisyon tarafından ve gerektiğinde bilirkişi mütalaası alınmak suretiyle takdir edilecek değeri üzerinden, borçlu kurumun da uygun görüşü alınarak Kurum bütçesinin gelir ve gider hesaplarıyla ilişkilendirilmeksizin Kurumca satın alınabilir.

Bu idarelerin satın alınan taşınmazlarının tapu işlemlerine esas olan ve yukarıda belirtilen şekilde tespit edilen değerine eşit tutarda Kuruma ait olan ve 6183 sayılı Kanun kapsamında takip edilen borçları terkin edilir.

Bu madde hükmü, yukarıda sayılan kuruluşlar dışında kalan, borcunu ödemede çok zor duruma düştüğü Sosyal Güvenlik Kurumuna bağlı denetim elemanlarının inceleme raporu ile tespit edilen ve Kuruma bağlı tahsil dairelerine 6183 sayılı Kanun kapsamında takip edilen borcu bulunan diğer mükelleflerin (tüzel kişiliği bulunanların ortaklarına ait olanlar dâhil) taşınmazları için de uygulanabilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin esas ve usuller Kurum tarafından belirlenir."

MADDE 34- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"a) Kurumların;

- 1) Tam mükellefiyete tabi başka bir kurumun sermayesine katılımlarından elde ettikleri kazançlar,
- 2) Tam mükellefiyete tabi başka bir kurumun kârına katılma imkânı veren kurucu senetleri ile diğer intifa senetlerinden elde ettikleri kâr payları,
- 3) Tam mükellefiyete tabi girişim sermayesi yatırım fonu katılma payları ile girişim sermayesi yatırım ortaklıklarının hisse senetlerinden elde ettikleri kâr payları.

Diğer fon ve yatırım ortaklıklarının katılma payları ve hisse senetlerinden elde edilen kâr payları bu istisnadan yararlanamaz."

MADDE 35- 5520 sayılı Kanunun 5 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 5/A maddesi eklenmiştir.

"Yabancı fon kazançlarının vergilendirilmesi

MADDE 5/A- (1) Bu Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasında belirtilen yabancı fonların, Sermaye Piyasası Kurulunca verilen portföy yöneticiliği yetki belgesine sahip tam mükellef şirketler aracılığıyla, organize bir borsada işlem görsün veya görmesin her türlü menkul kıymet ve sermaye piyasası aracı, vadeli işlem ve opsiyon sözleşmesi, varant, döviz, emtiaya dayalı vadeli işlem ve opsiyon sözleşmesi, kredi ve benzeri finansal varlıklar ve kıymetli maden borsalarında yapılan emtia

işlemlerinden elde ettikleri kazançları nedeniyle, aşağıdaki şartların birlikte gerçekleşmesi halinde portföy yöneticiliği yapanlar; söz konusu fonlar için daimi temsilci, bunların iş yerleri de bu fonların işyeri veya iş merkezi sayılmaz. Bu kazançlar için beyanname verilmez, diğer kazançlar nedeniyle beyanname verilmesi halinde bu kazançlar beyannameye dahil edilmez.

a) Fon adına tesis edilen işlemlerin portföy yöneticiliği yapan şirketin mutad faaliyetleri arasında yer alan işlemlerden olması.

b) Portföy yöneticiliği yapan şirketin ticari, hukuki ve finansal özellikleri dikkate alındığında, yabancı fon ile arasındaki ilişkinin, emsale uygun koşullarda birbirlerinden bağımsız olarak faaliyet gösteren kişilerdeki gibi olması.

c) Portföy yöneticiliği yapan şirket tarafından, verilen hizmet mukabilinde emsallere uygun bedel alınması ve transfer fiyatlandırması raporunun kurumlar vergisi beyannamesinin verilme süresi içerisinde Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığına verilmesi.

ç) Portföy yöneticiliği yapan şirketin ve ilişkili olduğu kişilerin yabancı fonun kazançları üzerinde, sağladığı hizmet mukabilinde her ne ad altında olursa olsun hesaplanan bedeller düşüldükten sonra, doğrudan veya dolaylı olarak %20'den fazla hak sahibi olmaması.

(2) Birinci fıkranın (c) bendinde belirtilen transfer fiyatlandırması raporunun süresinde verilmemesi durumunda, bu raporun ilgili olduğu hesap dönemi için portföy yöneticiliği yapan şirket, fonun Türkiye'de daimi temsilcisi sayılır. Transfer fiyatlandırması raporu verilmiş olmasına rağmen portföy yöneticiliği yapan şirket ile fon arasındaki ilişkide emsaline nazaran daha düşük bedel alınması durumunda ise sadece portföy yöneticiliği yapan şirket adına transfer fiyatlandırmasına yönelik olarak gerekli tarhiyat yapılır.

(3) Portföy yöneticiliği yapan şirketin, yukarıda belirtilen şartları sağlamak kaydıyla yabancı fondaki pay sahipliğinden doğan kazançları kurumlar vergisinden müstesnadır. Fon kazancından portföy yöneticiliği yapan şirkete düşen kısmın hesabında, bu şirkete yönetim ücreti, teşvik, prim, performans ücreti gibi her ne nam adı altında olursa olsun ödenen ücretler dikkate alınmaz. Portföy yöneticiliği yapan şirketin ve ilişkili olduğu kişilerin yabancı fonun kazançları üzerinden doğrudan veya dolaylı olarak %20'den daha fazla hak sahibi olması halinde, ilgili fon kazançlarından bunlara isabet eden tutar genel hükümlere göre vergilendirilir.

(4) Portföy yöneticiliği yapan şirketin yabancı fondaki pay sahipliğinden doğan kazançları hariç olmak üzere; fonun katılımcı ve kurucuları arasında doğrudan veya dolaylı olarak tam mükellef gerçek kişi veya kurumların kazanç payının % 5'i geçmesi durumunda, tam mükellef gerçek kişi veya kurum kurucu veya katılımcılarının tamamı portföy yöneticiliği yapan şirket tarafından Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığına bildirilir. Bildirim yükümlüğünün yerine getirilmemesi ya da eksik yerine getirilmesi halinde tam mükellef gerçek kişi veya kurum kurucu veya katılımcıları adına fon işlemleri nedeniyle tarh edilecek vergi ve kesilecek cezalardan portföy yöneticiliği yapan şirket müştereken ve müteselsilen sorumludur.

(5) Türkiye'de bulunan taşınmazlar, aktif büyüklüğünün % 51'inden fazlası taşınmazlardan oluşan şirketlere ait hisse senetleri veya ortaklık payları veya bunlara ilişkin vadeli işlem ve opsiyon sözleşmeleri, nakdi uzlaşmayla sonuçlananlar dışında emtiaya dayalı vadeli işlem ve opsiyon sözleşmeleri, sigorta sözleşmeleri ve bunlara ilişkin vadeli işlem ve opsiyon sözleşmelerinden elde edilen kazançlar bu madde kapsamına girmez.

(6) Bu maddede düzenlenen kazanç istisnasının, söz konusu fonların Türkiye kaynaklı gelirleri üzerinden yapılacak vergi kesintilerine şümulü yoktur.

(7) Bu maddenin birinci fıkrasının (ç) bendi ile üçüncü ve dördüncü fıkralarında yer alan oranları sıfıra kadar indirmeye veya iki katına kadar arttırmaya, beşinci fıkrasında yer alan oranı yarısına kadar indirmeye veya %50'sine kadar arttırmaya Bakanlar Kurulu, maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir."

MADDE 36- 5520 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde yer alan "rehabilitasyon merkezi" ibaresi "rehabilitasyon merkezi ile mülki idare amirlerinin izni ve denetimine tabi olarak yaptırılacak ibadethaneler ve Diyanet İşleri Başkanlığı denetiminde yaygın din eğitimi verilen tesislerin" şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkranın (f) bendinde yer alan "Türkiye Kızılay Derneğine" ibaresinden sonra gelmek üzere "ve Türkiye Yeşilay Cemiyetine" ibaresi ve aynı fıkraya aşağıdaki bentler eklenmiştir.

"g) 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 325/A maddesine göre girişim sermayesi fonu olarak ayrılan tutarların beyan edilen gelirin %10'unu aşmayan kısmı.

ğ) Türkiye'de yerleşmiş olmayan kişilerle, işyeri, kanuni ve iş merkezi yurt dışında bulunanlara Türkiye'de verilen ve münhasıran yurt dışında yararlanılan mimarlık, mühendislik, tasarım, yazılım, tıbbi raporlama, muhasebe kaydı tutma, çağrı merkezi ve veri saklama hizmeti alanlarında faaliyette bulunan hizmet işletmeleri ile ilgili bakanlığın izni ve denetimine tabi olarak eğitim ve sağlık alanında faaliyet gösteren ve Türkiye'de yerleşmiş olmayan kişilere hizmet veren işletmelerin münhasıran bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazancın %50'si.

Bu indirimden yararlanılabilmesi için fatura veya benzeri belgenin yurt dışındaki müşteri adına düzenlenmesi şarttır.

Bu bentte yer alan oranı, hizmet alanları itibarıyla sıfıra kadar indirmeye veya %100'e kadar arttırmaya Bakanlar Kurulu, bu bendin uygulanmasına ve denetime ilişkin usul ve esasları belirlemeye ilgili bakanlıkların görüşünü almak suretiyle Maliye Bakanlığı yetkilidir."

MADDE 37- 5520 sayılı Kanununun 11 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

"i) Kredi kuruluşları, finansal kuruluşlar, finansal kiralama, faktoring ve finansman şirketleri dışında, kullanılan yabancı kaynakları öz kaynaklarını aşan işletmelerde, aşan kısma münhasır olmak üzere, yatırımın maliyetine eklenenler hariç, işletmede kullanılan yabancı kaynaklara ilişkin faiz, komisyon, vade farkı, kâr payı, kur farkı ve benzeri adlar altında yapılan gider ve maliyet unsurları toplamının %10'unu aşmamak üzere Bakanlar Kurulunca kararlaştırılan kısmı. Belirlenecek oranı sektörler itibarıyla farklılaştırmaya Bakanlar Kurulu, bendin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir."

MADDE 38- 5520 sayılı Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan "Toplu Konut İdaresi" ibaresinden sonra gelmek üzere ", 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna göre kurulan varlık kiralama şirketleri," ibaresi ile fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

"g) Başbayiler hariç olmak üzere 5602 sayılı Kanunda tanımlanan şans oyunlarına ilişkin bilet, kupon ve benzerlerini satanlara, düzenlenen her türlü bahis ve şans oyunlarının oynatılmasına aracılık edenlere, diğer kişilerce çıkartılan bu nitelikteki biletleri satanlara yapılan komisyon, prim ve benzeri ödemelerden."

MADDE 39- 5520 sayılı Kanunun 32/A maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Hazine Müsteşarlığı" ibaresi "Ekonomi Bakanlığı" şeklinde, ikinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde, (b) bendinde yer alan "Her bir il grubu" ibaresi "Her bir il grubu, stratejik yatırımlar veya (a) bendinde belirtilen yerler" şeklinde değiştirilmiş, ikinci fıkrasının (b) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (c) bendi eklenmiş, mevcut (c) bendi (ç) bendi olarak teselsül ettirilmiş ve altıncı fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"a) İstatistikî bölge birimleri sınıflandırması ile kişi başına düşen milli gelir veya sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeylerini dikkate almak suretiyle illeri gruplandırmaya ve gruplar itibarıyla teşvik edilecek sektörleri ve bu sektörler ile organize sanayi bölgeleri, Gökçeada ve Bozcaada'da yapılan yatırımlara ve Bakanlar Kurulunca belirlenen Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgelerinde yapılan turizm yatırımlarına ilişkin yatırım ve istihdam büyüklüklerini belirlemeye,"

"c) Yatırıma başlanan tarihten itibaren bu maddeye göre hesaplanacak yatırıma katkı tutarına mahsuben, toplam yatırıma katkı tutarının %50'sini ve gerçekleştirilen yatırım harcaması tutarını geçmemek üzere; yatırım döneminde kurumun diğer faaliyetlerinden elde edilen kazançlarına indirimli kurumlar vergisi oranı uygulamak suretiyle yatırıma katkı tutarını kısmen kullandırmaya, bu oranı her bir il grubu için sifra kadar indirmeye veya %80'e kadar artırmaya,"

"Yatırımın kısmen veya tamamen işletilmesine başlanmadan önce indirimli kurumlar vergisi uygulanan hallerde, yatırımın tamamlanıp işletilmeye geçmemesi durumunda ikinci fıkranın (c) bendi uyarınca indirimli vergi oranı uygulanması nedeniyle zamanında tahakkuk ettirilmemiş vergiler, vergi ziyai cezası uygulanmaksızın gecikme faiziyle birlikte tahsil edilir."

MADDE 40- 5520 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 41- 18/2/2009 tarihli ve 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun geçici 2 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "1985" ibaresi "1990" şeklinde, dördüncü fıkrasında yer alan "1998" ibaresi "2000" şeklinde; birinci, ikinci ve dördüncü fıkralarında yer alan "31/12/2011" ibareleri "31/12/2014" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 42- 13/2/2011 tarihli ve 6111 sayılı Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ve Diğer Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 19- (1) Bu Kanunun Birinci, İkinci, Üçüncü ve Dördüncü Kısımlarına göre yapılandırma başvurusunda bulunduğu halde bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmesi gereken tutarları süresinde ödemeyerek Kanun hükümlerini ihlal edenler, bu tutarları ödemeleri gerektiği tarihten itibaren Kanunun 19 uncu maddesinde belirlenen geç ödeme zammı ile birlikte bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihi takip eden ayın başından itibaren dört ay içerisinde ödemeleri şartıyla Kanun hükümlerinden yararlandırılır.

(2) Bu Kanunun 3 üncü maddesinin dokuzuncu ve 14 üncü maddesinin üçüncü fıkralarında vadesinde ödenmesi öngörülen alacakların bu maddelerin hükümlerine göre ödenmemesi nedeniyle bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla Kanun hükümlerini ihlal etmiş olan borçluların ihlale neden olan tutarları, birinci fıkrada belirtilen sürede ödemeleri ya da bu süre içerisinde veya bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yaptıkları başvurulara dayanılarak 6183 sayılı Kanunun 48 inci maddesine göre çok zor durumda olduklarının tespit edilmesi halinde bu borçlular da Kanun hükümlerinden yararlandırılır.

(3) Bu Kanunun Birinci, İkinci, Üçüncü ve Dördüncü Kısımlarına göre yapılandırma başvurusunda bulunduğu halde ödenmesi gereken tutarları süresinde ödemeyerek yapılandırmayı ihlal edenlerden; bu Kanunun 6274 sayılı Kanunla değişik 168 inci maddesinin Bakanlar Kuruluna verdiği yetkiye istinaden yabancı ülkelerde de faaliyette bulunan vergi mükelleflerinden, Ekonomi Bakanlığı tarafından olağanüstü politik riskin gerçekleştiği tespit edilen ülkede faaliyette bulunan ve bu ülkedeki faaliyetleri nedeniyle durumları 213 sayılı Kanunun 13 üncü maddesine göre mücbir sebep hali kabul edilenler ile 213 sayılı Kanunun 15 inci maddesine göre doğal afet nedeniyle mücbir sebep hali ilan edilen yerlerdeki dairelere borçlulardan mücbir sebep hali bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla devam edenler, birinci fıkra kapsamındaki ödemelerini mücbir sebep halinin sona erdiği tarihi izleyen ayın sonuna kadar yapmaları şartıyla Kanun hükümlerinden yararlandırılır.

(4) Bu Kanunun 5 inci maddesi hükümlerinden yararlanmak üzere başvuruda bulunduğu halde bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla Kanun hükümlerini ihlal eden borçluların ihlale neden olan tutarları birinci fıkrada belirtilen süre ve şekilde, diğer tutarları ise Kanunda öngörülen şekilde tamamen ödemeleri halinde ilgili mevzuat uyarınca kesilmesi gereken vergi cezaları ve para cezalarının kesilmesinden ve tahakkuk edip etmediğine bakılmaksızın bu alacaklardan ve bunlara ilişkin fer'i alacakların tahsilinden vazgeçilir.

(5) Bu madde hükümlerinden yararlanan borçlulardan, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce bu Kanun kapsamında yapılandırılan alacaklara karşılık cebren ya da rızaen tahsil edilen tutarlar, bu Kanuna göre ödenmesi gereken taksitlerin en eski vadeli olanından başlamak üzere ve tahsil edildikleri tarihler dikkate alınarak bu madde hükmüne göre mahsup edilir. Bu şekilde yapılan mahsup sonrasında bu Kanun hükümlerine göre ödenmesi gereken tutarlardan fazla ödendiği tespit edilen tutarlar ilgili mevzuat hükümlerine göre red ve iade edilir.

(6) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye ilgisine göre bu Kanunun 168 inci maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen kamu kurum ve kuruluşları yetkilidir."

GEÇİCİ MADDE 1 - T.C. Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğünün yol bakım ve onarım giderleri karşılığı olarak 30/4/2012 tarihi itibarıyla Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığında olan ve bu Bakanlıkça tespit edilen alacaklarına karşılık, bu Genel Müdürlüğün ve bağlı ortaklıklarının 30/4/2012 tarihine (bu tarih dâhil) kadar vadesi geldiği halde bu Kanunun yayımlandığı tarih itibarıyla ödenmemiş ve Maliye Bakanlığına bağlı tahsil dairelerince takip edilen her türlü vergi, fon ve paylar ile vergi cezaları, bunlara bağlı gecikme zammı ve gecikme faizlerinden oluşan borçlarının (28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun kapsamında olup bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar tahsil dairesine takip için intikal etmiş olan borçları dâhil); merkezi yönetim bütçesinin gelir ve gider hesaplarıyla ilişkilendirilmeksizin mahsup suretiyle terkin edilmesine, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanının teklifi üzerine Maliye Bakanı yetkilidir. Bu kapsamda mahsuba konu olacak borçlara bu Kanunun yayımlandığı tarihten sonra gecikme zammı hesaplanmaz. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 43- Bu Kanunun;

a) 3 üncü, 12 nci ve 28 inci maddeleri ile 10 uncu maddesiyle 193 sayılı Kanunun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (10) numaralı bendinin değiştirilen (a) alt bendi ve 38 inci maddesiyle 5520 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin birinci fıkrasına eklenen (g) bendi yayımını izleyen aybaşında,

b) 5 inci maddesi 1/1/2013 tarihinden itibaren elde edilen hasıllata uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

c) 22 nci maddesi, yapı ruhsatı 1/6/2012 tarihinden önce alınan konut inşaatı projeleri ile kamu kurum ve kuruluşları ile bunların iştirakleri tarafından ihalesi bu tarihten önce yapılan konut inşaatı projelerine ilişkin konut teslimleri hariç olmak üzere yayımı tarihinde,

ç) 6 ncı, 34 üncü ve 37 nci maddeleri ile 30 uncu maddesiyle 4760 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin yeniden düzenlenen (3) numaralı fıkrası 1/1/2013 tarihinde,

d) 39 uncu maddesinde öngörülen yatırım döneminde katkı tutarı kullanılmasına ilişkin düzenleme 1/1/2013 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

e) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 44- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

